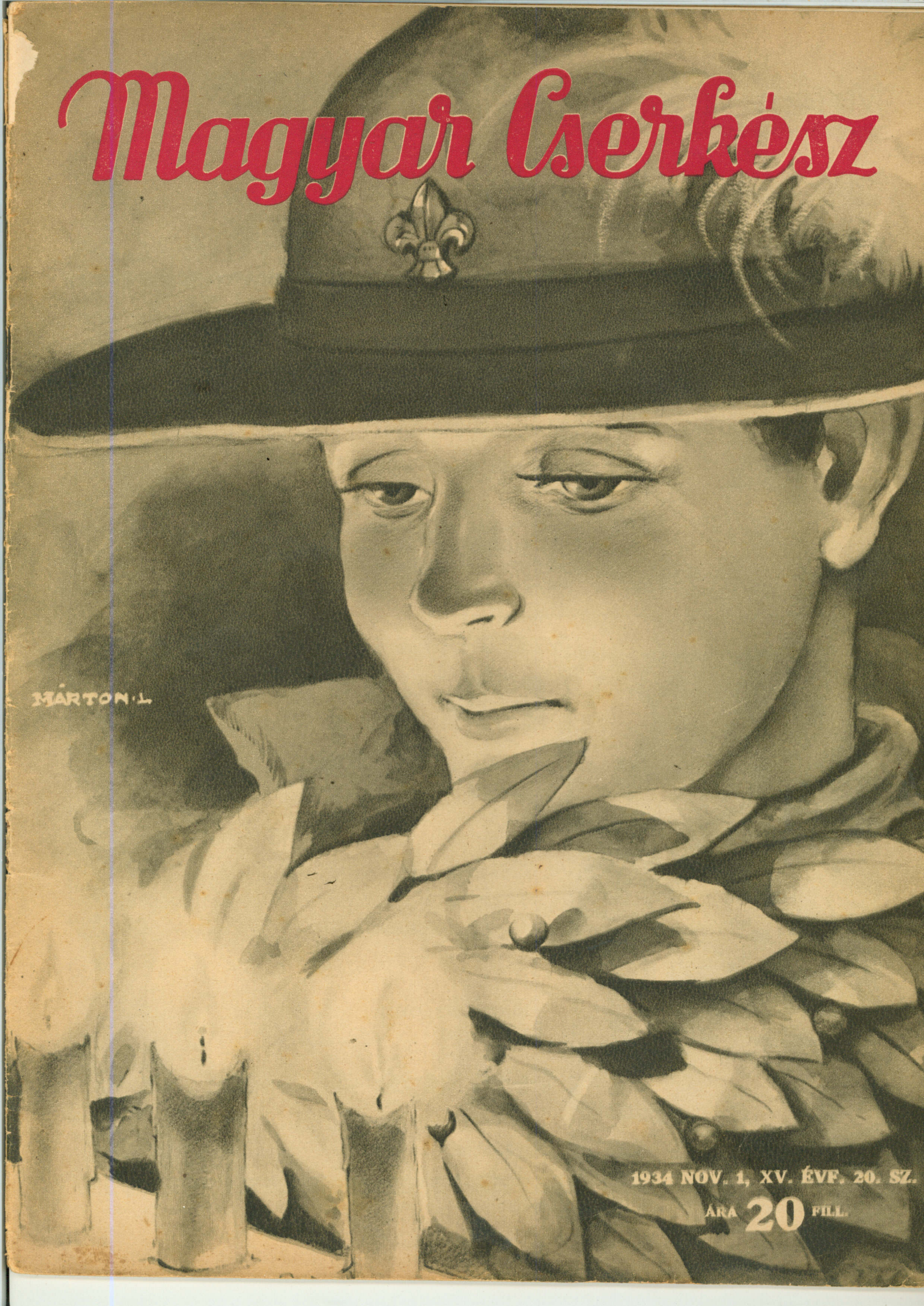
Magyar Cserkész

1934 NOV. 1, XV. ÉVF. 20. SZ.

ÁRA 20 FILL.

Meghívó

a Magyar Cserkészszövetség 1934 december hó 15.-én (szombaton) délután 5 órakor a budapesti I. cserkészkerület (Budapest, IX. kerület, Sóház ucca 11 szám, Vámház-pince) tanácstermében tartandó

rendkivüli országos közgyűlésére.

Tárgy: Állásfoglalás az Országos Állatvédő Egyesület beolvadása ügyében.

Határozatképtelenség esetén a második rendkívüli közgyűlést 1934. évi december hó 29-én 5 órára hívom össze ugyanazon helyre. Ez a közgyűlés a napirendre kitűzött tárgyban a megjelentek számára való tekintet nélkül határozatképes.

Budapest, 1934. évi november hó 1. Dr Papp Antal s. k. országos elnök.

A rendkívüli közgyűlésen az alapszabályok 7, 11, valamint 12. §-ai értelmében minden igazolt szervezőtestület annyi szavazattal jelenhetik meg, ahány raj után a tagdíjat befizette. Három évnél fiatalabb csapat szervezőtestülete csak egy kiküldöttel, illetőleg szavazattal szerepelhet. Egy-egy személy legfeljebb 10 szavazatot gyakorolhat. A kiküldötteknek a szervezőtestület elnökének aláírásával és pecsétjével ellátott igazolójegyet kell magukkal hozniok.

ENRILO-NAK

a kitünő szomjcsillapítónak, egyetlen kulacsból sem szabad hiányoznia.

*

Jól cukrozva üdítő és egészséges ital, mely különösen hosszabb túráknál nagy ellenállóképességet kölcsönöz.

*

Kizárólagosan honi nyersanyagokból gyártja a

FRANCK HENRIK FIAI RT.

nagykanizsai és mosonszentjánosi hazai gyáraiban.

XV. évf. 20. sz.
A filléres M. Cs. 4. száma
Egész évre 2 pengő
Egyes szám ára 20 fillér

MAGYAR CSERKÉSZ

1934 nov. 1
Megjelenik a hó 1-én és 15-én
Csekkszám: 31,428

SZERKESZTI: DR SZTRILICH PÁL

HALOTTAK NAPJÁN

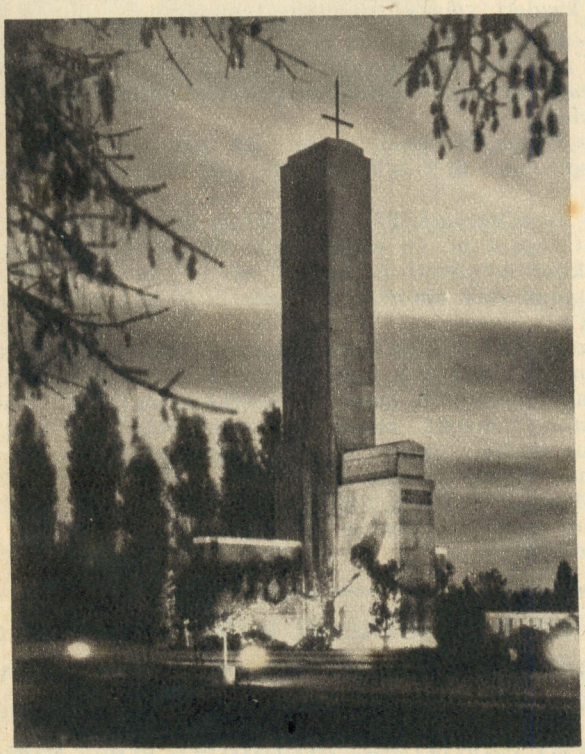
(Kunfalvy Rezső felv.)

Az elvetett búzamagnak meg kell halni, ha termést akar hozni.

Búzaföldek a temetők, ahová bele vannak vetve azok az életek, amikből a mi életünk kisarjadt. Halottak napján kegyelettel, szerető hálával idézzük fel emléküket. A meghalt apának, anyának, testvérnek, nagyszülőknek, jóbarátoknak, vagy csak embertársaknak az emlékét elevenítjük fel meggyújtott kis mécslángok világánál. Mintha megnyílna sírjuk és előjönnének, hogy színvesztett ajakkal felmosolyogjanak arra, kinek lelkében emlékük nyugszik.

Budapesten az Andrássy út végén, a királyi galéria előtt hatalmas kőlap nyugszik, rajta az évszám: 1914—1918. Mintha megrendítő képe lenne a kősírba temetett magyar államiságnak is, olyan ez a sírköve a világháborúban elesett 660.000 hősi halottnak.

660.000 magyar hanyatlott le idő előtt, el nem használt életereje teljességében, nehéz kötelességek, összesűrített kínok megfeszülésében.

(Vörösváry István felv.)

Halottak napján ezeknek a földbe hullott hősöknek sírajtaja is felnyílik és fenséges kórusuk belezúg a fagyos magyar szívekbe:

— Nem haltam meg! Benned dobogok! Benned élek! Veled harcolok! Véres áldozatom a tied Magyar Gyermek, Magyar Fiú! akiben Nagymagyarország álma dolgozik, aki nem rabja még mult bűnöknek, aki előre, felfelé viszi fajtáját.

— Én elviseltem a háború szenvedéseit. Te viseld el a béke szenvedéseit. A testet megölhették, de a minket vezérlő eszmék, a mindent áldozni tudás, a hazaszeretet lobogó tüze, a nemzet igazsága feltartóztathatatlanul tovább élnek bennetek a megvalósulás felé.

— A búzaszemnek meg kell halni, ha életet akar hozni.

— Mi voltunk a búzaszem, földbevettettünk, de bennetek tavaszi vetéssé akarunk kisarjadni.

Cs.

Az élő cserkésztörvény

Közli:

Dr. Csaba Jenő

„A cserkész másokkal szemben gyöngéd, magával szemben szigorú"

Mennyivel nehezebb

. . . hallgatni, mint — beszélni,
. . . megnyugodni, mint — lázadozni,
. . . elmenni, mint — maradni,
. . . csöndesen betenni az ajtót, mint — bevágni,
. . . felejteni, mint — emlékezni,
. . . kérni, mint — követelni,
. . . szolgálni, mint — parancsolni,
. . . dicsérni, mint — ócsárolni,
. . . szeretni, mint — gyűlölni,
. . . élni, mint — meghalni . . .

Utat mutat Lincoln Ábrahám, az Egyesült-Államok elnöke (1861—1865). Egy napon Sommer szenátor kíséretében felszállott a lóvasútra. A kocsi túlzsúfolt volt. Egy néger azonnal felállt, meghajtotta magát és felkínálta ülését az elnöknek.

— Köszönöm, uram, tartsa meg a helyét — válaszolta az elnök és mélyen megemelte a kalapját. Azután kiment a folyosóra.

A szenátor megkérdezte tőle:

— Miért emeli meg olyan mélyen a kalapját egy néger előtt?

— Uram! Azt akarná, hogy egy néger több udvariasságot és műveltséget áruljon el, mint én magam?

Fiúk! A nagy ember mindig szigorúan mér önmagának és gyengéden ítél másokat.

*

Utat mutatott Mária Terézia fiatal grófja. Először jelent meg az udvarban, mikor a királynő azt kérdezte tőle:

— Igaz, hogy X grófnő a legszebb hölgy az egész birodalomban?

— Egy pillanattal előbb magam is azt hittem — felelt mély meghajlással a gavallér gróf.

Erre a kedves gyengédségre bizonyára szívesebben gondolt vissza a királynő, mint az 1757 júliusi találkozásra schönbrunni parkjában. Megkérdezte az őrt:

— Ismered a királynőt?

— Tizenöt-tizenhat esztendővel ezelőtt láttam egyszer Innsbruckban, de azóta nem volt szerencsém hozzá.

— Nos, én vagyok az!

— Ön volna az? Igazán nem gondoltam volna. Csúnyán elhízott! Innsbruckban még egészen takaros kis fehérnép volt.

*

XI. Lajos francia király, midőn a vadászatról jött, koronként meglátogatott egy parasztot, kinek földjei mellett el kellett haladnia. A paraszt beszéd közben megtudta, hogy a fehér répa a király kedvenc főzeléke.

Egy napon talált a földjén egy kiváló nagy répát. A paraszt ezen répával csakhamar a király udvarához sietett és örömmel nyujtotta át. Azt gondolta, ezzel nagy örömöt szerez a királynak.

A király csakugyan megörült ajándékának; megvendégelte a parasztot és azonkívül 100 darab „Louisdor"-aranyat adott neki.

Egy udvari alkalmazott látta, hogy mily bőkezűen jutalmazza a király az ilyen csekély ajándékot is, feltette hát magában, hogy ő is ad neki ajándékot. És csakhamar legszebb lovát ajándékozta a királynak. Magában így tünődött, ha a király egy répáért 100 Louisdort ajándékoz, úgy lovamért bizonyára ennél még sokkal többet fogok kapni.

A király elfogadta a lovat és átnyujtott udvarnokának egy lepecsételt csomagot. Ez kíváncsian, nagy sietve bontotta ki, de nem talált benne egyebet a paraszt répájánál. Az udvarnok erre sietve a királyhoz ment és megmondta neki, hogy valószínűleg tévedésből küldték neki a répát és ezzel bizonyára a király parancsa ellen cselekedtek. A király mosolyogva szólt:

„Nem tévedés, azt gondoltam, hogy ajándékodat ezzel a répával eléggé megjutalmazom, mert ez a répa 100 Louisdoromba került".

*

Sokat tanultam Athenodor pogány bölcstől is. Augustus császárnak ő ajánlotta, hogy ha erős indulatán nem tudna erőt venni, mondja el a görög ábc 24 betűjét; mire a végére ér, lecsillapodik.

Ezt ajánlottam az én kis Mackómnak is egyszer. A gyerek szót is fogadott. Azonban mikor a gyakorlati kivitelre került a sor, baj történt. Az én kis Mackóm kint játszott a kertben Sanyi pajtásával. Valamin civódni kezdtek és hogyan, hogysem, Sanyinak szaladt a keze Mackó arcához.

— Hujnye az . . . — hallottam azonnal és nyomban számolni kezdett valaki irtó gyors tempóban:

— Egy, kettő, három, né . . .ö . . . a . . . é . . . o . . . i i i húsz! Azután csattant valami. Mire az ablakhoz ugrottam, már csak a földi igazságszolgáltatást szemlélhettem a homokban.

— Ejnye, Mackóm, ejnye. Hát csak ennyit ér az én tanításom, mondd? — kérdeztem meg tőle, mikor hozzám lépett.

— Jenő bátyám, kérem — sietett a magyarázattal, — én szót fogadtam, én elszámoltam húszig, de a haragom még akkor is tartott és hát . . . és . . . és . . . ne tessék olyan szomorúan rámnézni . . . ezentúl 50-ig fogok olvasni. Jó lesz?

Azóta az én kicsi Mackóm szinte Mackó bácsi lett. Ha ránézek, ragyog a szeme, mint a karbunkulus és én nem vagyok szomorú. Derék fiú, cserkész. És ti, Zebulonok, apródjaim; mackó bácsik, cserkészeim? Nem vádol Krisztus titeket azzal: Miért bántasz engem? . . . — A szolgának mondotta ezt. Te szolga volnál? Te tudnál szolga lenni? Apród? Cserkész? Aki másokkal szemben gyengéd, magával szemben szigorú?

Az nem lehet.

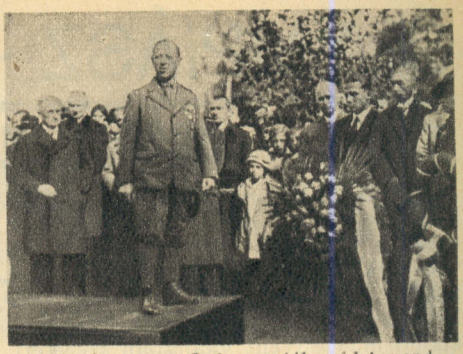
A „Magyar Cserkész" egész gárdája meleg kézszorítását küldi Rotter Lajos cserkésztestvérünknek, aki a „Karakán"-on ismét megmutatta, hogy mit jelent a magyar tudás és élniakarás. 24 óráig lebegett a diadalmas cserkészgéppel a szelek szárnyán, példát mutatva, bizalmat adva a felfelé törekvőknek. Jó munka volt! Éljen!

Dr Major Dezső koszorút helyez a sírra

Dr Kállay Kálmán és Török Tibor a síremlék leleplezésén

Dr Bessenyey Lajos avatóbeszédet mond

Debreczeni Ferenc emlékezete

A debreceni cserkészet történetkönyvében van egy aranylap. Irás nincs rajta, mindössze csak egy név: Debreczeni Ferenc.

Debreczeni Ferenc †

Emléklap szöveg nélkül.

A szöveg itt él a lelkünkben. Csodálatos aranylap. Ezelőtt három évvel fekete vonal futott végig a szélein és most... most ragyogó, tündöklő arany újra. Akkor pillanatnyilag elhitette velünk az a borzalmasan fekete vonal, hogy Debreczeni Ferenc nem él.

Most már tudjuk, hogy él, hogy a kifürkészhetetlen sors csak lelke házát dobta oda az enyészetnek, szelleme szebb, tündöklőbb házat kapott az égben és őrzőhelyet minden cserkész szívében.

Csodálatos ember volt. Kiemelkedett közülünk anélkül, hogy lent hagyott volna bennünket. Vezér volt, ha harcolni, munkálkodni kellett és hátul álló közkatona, ha elismerést, jutalmat osztogattak.

A magyar ifjúságért harcolni és dolgozni kötelességének tudta s ezt a kötelességet egy pillanatig sem volt hajlandó alárendelni egyéni érdekeknek. Nem szerzett barátokat a cserkészeten keresztül a maga részére, de szerzett ezer és ezer barátot és támogatót magán keresztül a cserkészetnek.

*

...És az Urnak 1931. esztendejében: meghalt másokért. Hősi halált halt a békés munka harcmezején.

*

Pünkösd volt, virágköntösbe öltözött napsugaras pünkösd. Zöld nyakkendős, liliomos sereg vonult végig Debrecen uccáin. Kacagott a szív, a lélek, mosolygott az ég.

...És egyszer csak... a sors goromba szeszéllyel egymásnak szalasztott két gépkocsit.

...És ott álltunk ajkunkra fagyott mosollyal, megrendülve a Vezér holtteste körül.

...És felordított bennünk a nagy kérdés: Miért?! De azán nem fürkésztük a Sorsot. Megláttuk a mindent bölcsen intéző irgalmas és jóságos Isten kitüntetését.

*

A IX. Cserkészkerület síremléket állított nagy halottjának, melyet ektóber 14-én lepleztek le impozáns keretek között. A gyönyörű síremlék Csanak József alkotása. A IX. kerület minden csapata koszorút helyezett a sírra s minden cserkész odatette kalapja mellől az árvalányhajat. Megható és lélekemelő volt a kegyelet gyönyörű megnyilvánulása.

Most láttuk csak, hogy Debreczeni Ferenc mindenkié volt. Ott volt az ünnepségen Debrecen egész társadalma. A Magyar Cserkészszövetség számos vezetője, dr. Major Dezső országos ü. v. elnökkel az élén. Nyíregyháza intézőbizottsága, Kollonay Zoltán vezetésével. Biharvármegye intézőbizottsága nevében dr. Barcsay Károly, aki virágot és földet hozott Debreczeni Ferenc szülőfalujából.

Az ünnepség istentisztelettel kezdődött, melyet dr. Kállay Kálmán egyetemi tanár végzett. Utána Bessenyey Lajos kerületi elnök tartott avató beszédet.

Majd jöttek a koszorút tevők százai. Egy nagy virághegy lett Debreceni Ferenc örök nyugvóhelye, mely felett kőbe faragott cserkészfiú őrködik a halott csendes álma felett.

Frimmer Pál

MEGJÖTT AZ ŐSZ

Testvér! Megjött az ősz. Itt van megint.
Halkan kopogtat ablakod alatt
Nem látsz már ott fent a légben, nyugodt
Gólya s cikázó fecskemadarat.

A hegyek felől a szél elindult
Már őszi szél ez, lassan ideér,
De nem baj, hisz azért vígan zörög,
Csilingel sok száz szüreti szekér.

Tolongnak égen a szürke felhők,
Fakulni kezd a száz emlékű nyár,
Tanyáját otthagyja minden levél
S az őszi szélben furcsa táncot jár.

Az utcákon a szél végigszalad
És sokszor fúj már fázós-keményen.
Ne bánjad pajtás, hogy így kell lenni,
Hogy nyárra ősz jön, nem bánom én sem.

Nagy, örök törvények szerint múlik,
Tűnik a nyár, az ősz és minden el
Kérdezed, hogy mégis miért van így?
Kérdezd a lelked, az majd megfelel.

Testvér! Megjött az ősz. Itt van megint!
Ne hidd, hogy a nyár kevés volt, kevés...
De hidd: minden őszben, elmúlásban
Ott szunnyad már az újjászületés.

OLYMPIÁSZ — BERLIN — 1936

BERLINI MUNKATÁRSUNK RÉSZLETES BESZÁMOLÓJA

A XI. Olympiász 1936-ban megint európai földön, Berlinben fog lezajlani. Maga ez a tény azt jelenti, hogy az európai nemzetek minden eddiginél nagyobb számmal vehetnek majd részt rajta. A legutolsó, los-angelesi Olympiászra, 1932-ben, már a távolság miatt is csak aránylag kevés európai nemzet tudott olyan számú és erős csapatot kiküldeni, amilyent valójában szeretett volna. Mert a legnagyobb akadály a távolság s az ezzel kapcsolatos anyagi szempont volt. Ennek folytán azután természetes, hogy a maximális résztvevővel szereplő *U. S. A.* fölényesen kivívta az olympiai győzelmet s elhódította a sporthegemóniát Európától, a klasszikus olympiai játékok szülőhazájától.

Folyik a munka az 1936. évi Olympiász szinterén.

Az olympiai játékok jelentik a modern sportvilág számára a nemzetek legszebb s legfontosabb lovagi tornáját, amelyen minden nemzet legkiválóbb sporterői csapnak össze az egy-egy nemzeti dicsőséget jelentő győzelemért. A régi görögök szinte túlfinomult ideális felfogásában az olympiai játékok igazi szellemét tudták megvalósítani, amikor nemes versenyben, igazságos feltételek mellett, igazi „fair play" alapon küzdöttek. Amióta 1896-ban (Athén) a modern olympiai játékok megindultak, az antik görög szellemnek megfelelően összegyűltek a nemzetek fiai, hogy eldöntsék, melyik ország erősebb a sportok minden ágában. Azóta 10 Olympiász alatt s után modern korunk egyik főmozgató tényezője lett a sport felkarolása s kifejlesztése.

Bármilyen különösen hangzik is, de ma már egy nemzetközi sportgyőzelem majdnem többet ér s többet használ a nemzetnek, mint egy kisebb politikai akció sikere. Most kell tehát már felvetni a kérdést, vajjon hogyan fogunk *mi magyarok* szerepelni a berlini Olympiászon?

A kis nemzetek között mi magyarok vezetünk a sportban. Nemzeti érdekünk megmutatni, hogy élünk, erősek vagyunk s a sportban, ahol legjobban meglátszik a nemzet ifjúságának ereje, felveszszük a versenyt a többiekkel. Az eddig elért eredmények alapján a legnagyobb erővel kell megint előkészülnünk az Olympiászra. Mert hacsak egy-egy sportágban elért eddigi eredményeinket nézzük: 1924-ben Párizsban a magyar úszók még ismeretlenek, de már szerepelünk. Amszterdamban (1928) már mi vagyunk a favoritok, végül Los-Angeles, 1932-ben vízipóló világbajnokságot hoz, emellett egyéb szintén kitünő helyezésünkkel (kardvívás, torna, úszás, stb.) *a nemzetek között VI. helyen végzünk!* Nem nemzeti propaganda ez?

Hogy a nemzet élniakarását, hatalmi fejlődését menynyire visszatükrözik sporteredményei, erre világos példa az új távolkeleti nagyhatalom, a „felkelő nap országa". Ez a magára eszmélt, szívós erős faj politikailag máris ura a Keletnek, tudjuk, milyen hatalmas mértékben fejlődött ki az utóbbi években ipara s kereskedelme (japán dömping) s most már nagyszerű szereplésükkel a sportot is megdömpingolják. Bizony keserűen kellett látnunk Los-Angelesben, hogy a magyar favorit úszókat milyen hideg s abszolut fölénnyel verték a japánok. (1936-i szereplésüktől már most félnek a sportnemzetek!)

Ha bennünket, cserkészeket nem is érint annyira közelről az Olympiászon való aktív részvétel, mégis kell, hogy érdekeljen Magyarország sportélete. De amellett fel szeretném hívni figyelmeteket arra is, hogy a berlini Olympiászon való részvételetek, akár nézőként, akár vendégként egyaránt könnyen lehetséges. Biztosra veszem, hogy számos magyar cserkésznek és sportrajongónak régi vágya végignézni egy Olympiászt, amit igazán minimális anyagi áldozat mellett majd mindenki lehetővé tehet magának 2 év mulva. Már most nagyarányú intézkedések folynak Berlinben az előreláthatólag óriási számú, főleg európai látogató részvétele miatt. Amellett minden ország ifjúságának kezében az alkalom, hogy Berlinbe jöhessen, t. i. egy-egy *30 tagú ifjúsági csoportot* hív meg Németország az Olympiász tartamára, ezek a német határtól kezdve teljesen a német nép vendégei, Jamboree jellegű táborban lesznek elszállásolva s természetesen végignézik az egész Olympiászt. Az ezen csoportokba való felvétel az eddigi adatok szerint *szabad versenyen* fog eldőlni, tehát erre is készülni kell!

Legvégül fel szeretném hívni a figyelmeteket az olympiai stafétára, amely 1936-ban kerül először lebonyolításra s amely valóban szép ötletnek a kivitele: Olympiától (Görögorsz.) Berlinig fognak egy 3000-szer 1000 méteres stafétát lefutni, égő fáklyával. Az antik görög játékok színhelyétől, Olympiától 3000 futó fogja az égő szent tüzet Görögországon, Bulgárián, Jugoszlávián, *Magyarországon*, Ausztrián, Csehországon s Németországon keresztül Berlinbe vinni, ahol a Stadionban a megnyitás ünnepélyes percében fogja az utolsó futó evvel az olympiai tűzzel meggyujtani az olympiai fáklyát, amely a játékok tartama alatt mindvégig ég.

„Hívom az egész világ ifjúságát", ez az 1936-i berlini Olympiász jelszava.

Fialla-Döri Lajos.

Épül a berlini Stadion.

A KINCSKERESŐ

·Kalózregény·

By promission of Mr. Lloyd Osborne.

IRTA: R. L. STEVENSON — FORDITOTTA: vitéz TEMESY GYŐZŐ

Miről volt szó eddig?

(A „Benbow tengernagyhoz" címzett öreg csapszékben megtelepszik egy vén tengeri medve, Bill, a kapitány, aki a jelek szerint valamikor kalóz volt. Mindenkit rémületbe ejt viselkedésével, csak a kerület orvosa előtt hunyászkodik meg. Egyik napon aztán, egy másik titokzatos tengerész jelenik meg a csapszékben, a „Fekete kutya", akinek megjelenése rémülettel tölti el Billt. A két tengerész összeverekszik. A „Fekete kutya" sebesülten eltünik, Bill gutaütést kap s csak az orvos közbelépése menti meg az életét. Betegsége alatt összebarátkozik a fogadós fiával, Jimmel. Beszélgetés közben elárulja Jimnek, hogy a Flint kormányosa volt s a Flint emberei üldözik őt. Egy napon aztán meg is jön a figyelmeztetés.
Egy vak ember keresi Billt s valamit a markába nyom.)

— Tíz órakor! — kiáltotta. — Még hat órám van. De most gyerünk!... — ezzel talpra ugrott.

Alighogy ezt kimondta, megtántorodott, a torkához kapott, egy pillanatig szédelegve állt, aztán valami különös hörgést hallatott és teljes súlyával arcra bukott.

Azonnal hozzárohantam, kiáltozva anyám után. De minden segítség hiábavaló volt. A kapitányt a szélütés úgy megölte, mintha csak villám érte volna. — És most kissé érthetetlen dolog történt. Sohasem szerettem ezt az embert, bár utóbbi időben kissé sajnáltam. Mégis most, amikor láttam, hogy meghalt, a könny patakzott a szememből. Ez volt a második haláleset, amit láttam és még az elsőnek a bánata is frissen sajgott szívemben...

4. fejezet.

A tengerészláda.

Természetesen haladéktalanul elmondtam anyámnak mindent, amit tudtam és amit talán már régebben el kellett volna mondanom. Most aztán egyszerre súlyos és veszélyes helyzetbe kerültünk. Ennek az embernek a pénzéből — ha ugyan volt pénze — egy rész kétségtelenül bennünket illetett, de cseppet sem volt valószínű, hogy a mi kapitányunk pajtásai, különösen az a két példány, akiket én láttam, Fekete Kutya és a vak koldus, hajlandó lennének bármi összegről is lemondani, hogy kifizessék halott barátjuk adósságait. Ha megfogadom a kapitány rendelkezését, azonnal lóra ülök és doktor Liveseyhez nyargalok, akkor anyám egyedül és védtelenül marad. Erről szó sem lehetett. A helyzet az volt, hogy egyikünk sem maradhatott tovább a házban. Ha a szén salakja a konyhában átesett a rostélyon, sőt, ha az óra ütött, az is rettegéssel töltött el bennünket. Egyre csak közeledő lépéseket hallottunk a környéken; ha a vendégszoba padlóján heverő holt kapitányra és arra a gyalázatos vak koldusra gondoltam, aki itt bujkál a környéken és minden percben visszatérhet, akkor nem egyszer majd kiugrottam a bőrömből rémületemben, ahogy azt mondani szokás. Gyorsan határozni kellett valamit! Ugy gondoltuk, hogy együtt elmegyünk a szomszéd tanyára és ott kérünk segítséget. Mingyárt indultunk is. Hajadonfőtt, úgy, ahogy voltunk, azonnal lerohantunk az esti szürkületbe és a hideg ködbe.

A tanya alig párszáz méternyire feküdt, az öböl másik oldalán, szem elől elrejtve. Engem nagyon bátorított, hogy az ellenkező irányban feküdt, mint amerről a vak ember felbukkant és ahonnan feltehetőleg visszatér. Csak néhány percig tartott az út, közben néhányszor megálltunk és egymás kezét fogva hallgatóztunk. De nem volt sehol semmi szokatlan nesz — csak a hullámtörés elhaló csobogása és a fákról a varjak károgása hallatszott.

Már gyertyát gyujtottak, amikor közeledtünk a tanyához. Sohasem fogom elfelejteni, milyen öröm járt át, amikor megpillantottam a sárga fényt az ajtón és ablakon keresztül. Kisült, hogy ez volt az egyetlen segítség, amit innen kaptunk. Lehet, hogy azok az emberek egymás előtt szégyenkeztek eljárásuk miatt, mégsem mert egy lélek sem velünk visszatérni a „Benbow tengernagy"-ba. Mentül jobban kitártuk szorongattatásunkat, annál inkább ragaszkodtak valamennyien — férfi, asszony és gyermek — a biztos fedelükhöz. Én nem ismertem Flint kapitány nevét, de közülük egyik-másik elég jól ismerte és ez még nagyobb rettegéssel töltötte el őket. Néhány férfi, a „Benbow tengernagy"-on túl, kint dolgozott a mezőn és ők emlékeztek rá, hogy több idegen embert láttak kint és csempészeknek nézték őket. Tudniillik eliszkoltak előlük. Egyikük egy kis vitorlást is látott, az öböl egy rejtekhelyén. Igy aztán az is elég volt hozzá, hogy halálra ijedjenek, ha valaki a kapitány ismerőse volt. A vita vége az lett, hogy akadtak ugyan többen, akik vállalkoztak rá, hogy dr. Liveseyhez lovagolnak, aki az ellenkező irányban lakott, de egyetlen egy sem vállalkozott a kocsma védelmére.

Azt szokták mondani, hogy a gyávaság ragadós. Másrészt a sok érvelés bátorságot önt az emberbe. Igy történt, hogy amikor mindegyik elmondta a magáét, anyám ragadta meg a szót. Azt mondta, hogy ő nem akar lemondani arról a pénzről, ami az ő apátlan fiát illeti: „Ha köztetek nem akad, aki merne — mondotta, — hát majd mer Jim és én. Indulunk innen azon az úton, amelyen jöttünk és remélem nem vártok köszönetet ti nagy, melák, nyúlszívű legények. Ki kell nyitnunk azt a ládát, ha belehalunk is. De magának, Crossleyné megköszönném, ha ideadná azt a zacskót, hogy abba tegyük a minket megillető pénzt."

Én természetesen kijelentettem, hogy anyámmal megyek; azok mind sápítoztak az esztelenségünkön; de még akkor sem tartott senki velünk. Mindössze egy töltött pisztolyt adtak nekem, mert hátha megtámadnak bennünket. Megígérték, hogy nyergelt lovakat tartanak készenlétben arra az esetre, ha üldözőbe vennének bennünket. Egyszersmind lovaslegényt küldtek az orvoshoz, hogy szerezzen fegyveres segítséget.

Amikor kettesben nekiindultunk a hideg éjszakának a veszélyes uton, a veszélyes kockázat miatt erősen dobogott a szívem. A telihold éppen felkelőben volt és rőt fénnyel pislogott át a köd felső szegélyén. Ezért még jobban siettünk, mert bizonyos volt, hogy mielőtt odébbállhatnánk, nappali világosság lesz és ha leselkednek ránk, megtátják távozásunkat. Nesztelenül és sietve surrantunk a sövények mentében, de nem láttunk, se nem hallottunk semmit, ami félelmünket fokozta volna. Végre nagy megkönnyebbülésünkre becsapódott mögöttünk a „Benbow tengernagy" ajtaja.

Azonnal elreteszeltem az ajtót és néhány pillanatig lihegve álltunk a sötétségben, egyedül mi ketten a kapitány hullájával. Anyám akkor gyertyát hozott a söntés-

ből és egymás kezét fogva behatoltunk a vendégszobába. Ugy feküdt a hátán, ahogy otthagytuk: a szeme nyitva, egyik keze kinyújtva.

— Húzd be az ablak függönyét Jim — suttogta anyám, — jöhet valaki és beles a szobába. Most aztán — mondta, amikor megtettem — meg kell szereznünk a *láda* kulcsát. De ki mer ehhez hozzányúlni?! — kérdezte és ennél a szónál nagyot sóhajtott.

Azonnal odatérdeltem. A padlón a kapitány keze mellett kis kerek papiros hevert, egyik oldalán befeketítették. Biztos voltam benne, hogy ez a fekete folt. Felvettem, a másik oldalán szép tiszta írással ez a kurta üzenet állt: „Este tízkor!"

— Tízig van időnk anyám, — mondtam és amint kimondtam, a falióra ütni kezdett. Ez a hirtelen hang felriasztott bennünket; de megnyugtatott az, hogy még csak hat óra van.

— Jim, vedd elő a kulcsot! — mondta anyám.

Tapogattam a zsebét, egyiket a másik után. Találtam benne valamennyi aprópénzt, egy gyűszűt, néhány nagy tűt cérnával, néhány összegöngyölt dohánylevelet, amit a végén elharapott, a görbenyelű bicskáját, zsebiránytűt és taplótartót. Ez volt minden. Csüggedés vett erőt rajtam.

— Talán a nyakán viseli? — találgatta anyám.

Legyőztem undoromat, megnyitottam nyakánál az inget és valóban ott lógott a kulcs egy kátrányos madzagon, amit a saját bicskájával vágtam el. Ez a diadal visszaadta bizalmunkat és késedelem nélkül rohantunk fel az emeletre, abba a kis szobába, ahol annyi ideig aludt és ahol a ládája állott ideérkezése óta.

A láda csak olyan volt, mint akármelyik tengerészé. A fedelére izzó vassal a „B" betűt égették és a sarkain némi zúzódás és törés látszott, amit a kíméletlen bánásmód okozott.

— Add ide a kulcsot! — mondta anyám. A lakat ugyan nehezen járt, mégis kinyitotta és szempillantás alatt hátracsapta a fedelet.

Erős dohány- és kátrányszag áradt ki a belsejéből, de a tetején csak egy igen jó állapotban levő rend ruhát lehetett látni, amelyik gondosan ki volt kefélve és összehajtogatva. Ezt még sohasem viselték — vélte anyám. A ruha alatt volt a többi dolog: kvadráns, önszelence, néhány tekercs dohány, két pár jóképű pisztoly, egy rúd ezüst, egy öreg spanyol óra és egyéb értéktelen apróságok, főképpen idegen készítmények, mint egy pár látcsöves iránytű és öt vagy hat érdekes nyugatindiai kagyló. Azóta is sokszor eszembe jutott, vajjon mi a csudának cipelte magával bűnös és üldözött életének vándorlásaiban ezeket a kagylókat?

Eddig semmi értékeset nem találtunk az ezüstön és a csecsebecséken kívül. Egyikkel sem tudtunk volna mit kezdeni. Ezek alatt öreg tengerészköpeny feküdt, amit a sok rárakódott só megfehérített. Anyám türelmetlenül hajtotta vissza és akkor megpillantottuk a láda alján levő dolgokat: egy viaszosvászonba tekert csomagot, ami iratcsomónak látszott és egy zsákvászon zacskót, amelyben első érintésre megcsendült az arany.

— Megmutatom ezeknek a gazembereknek, hogy becsületes asszony vagyok! — szólalt meg anyám. — Kiveszem, ami nekem jár, fillérrel sem többet. Tartsd ide Crossleyné zacskóját. — Ezzel átszámlálta a kapitány tartozásának összegét abba a zacskóba, amelyet én tartottam.

Ebből hosszas és körülményes számítgatás lett, mert mindenféle ország érméje volt ott összevissza hányva. Akadt itt dublón, luidór, guinea, nyolcas arany és nem tudom még mi minden. A legkevesebb volt a guinea, pedig anyám csak ezekkel tudott számolni.

Mikor körülbelül feliben voltunk, megfogtam a karját; mert a csendes hideg levegőben valami zajt hallottam, ami a szívemet a torkomba kergette. A vak ember botjának koppanását hallottam a fagyott talajon. Mindközelebb és közelebb jött, mi meg lélegzetünket visszafojtva ültünk! Most nagyot szólt a kocsma ajtaja és hallottuk, ahogy megnyomta a kilincset és a retesz megroppant, amint a nyomorult be akart menni. Aztán hosszú csend következett kívülbelül. Végül újra megkezdődött a kop-kop és leírhatatlan örömünkre lassan elhalt a távolban.

— Anyám — mondtam, — markold össze az egészet és menjünk! — mert biztos voltam benne, hogy az elreteszelt ajtó gyanút keltett és nyakunkra hozza az egész darázsfészket. Hogy milyen megkönnyebbülést éreztem, mikor elreteszeltem az ajtót, azt csak az nem tudja megérteni, aki sohasem látta azt a rettentő vak embert. De anyám, bár rettenetesen meg volt ijedve, nem akart elvinni egy fikarcnyival sem többet, mint amennyi megillette és csökönyösen hajtogatta, hogy kevesebbel sem elégszik meg. Még soká lesz hét óra, — mondotta, — tudja, hogy mennyi jár neki és abból nem enged. Még vitatkozott velem egy darabig, amikor éles, halk fütty hallatszott a domb meszszebb oldala felől. Most aztán betelt a mérték, sőt — ez mind a kettőnknek több volt a soknál.

— Ami nálam van, azt elviszem — mondta talpraugorva.

— Én meg elviszem ezt, hogy egyensúlyba hozzam a számlát! — feleltem és felragadtam a viaszosvászon csomagot.

A következő pillanatban mind a ketten lebotorkáltunk a lépcsőn, a gyertyát otthagyva az üres láda mellett, szempillantás alatt kinyitottuk az ajtót és menekültünk. Az utolsó pillanatban indultunk el. A köd javában oszladozott, a hold már világított kétoldalt a domb lejtőin; csupán a völgy legmélyén és a kocsmaajtó körül csüngött még egy töretlen vékony ködfátyol, éppen annyi, hogy a menekülésünk első lépéseit eltakarta.

Folytatjuk.

AUTÓVAL A SZAHARÁBAN

RIPORT ALMÁSY LÁSZLÓ EDE, A NAGY CSERKÉSZ AFRIKA-KUTATÓ UTJÁRÓL

Almásy László Ede 1933 tavaszi expedíciójának útvonala

(Almásy László Ede magyar Afrika-kutató ötödik szaharai útjára magával vitte e sorok íróját, Kádár László dr. geografust. Az expedíció célja a Gilf Kebir északi ismeretlen részeinek feltárása és térképezése volt. Az expedíció célját teljes mértékben elérte és az 1933. évi Clayton & Clayton expedícióval az Abd el Melik vadi csoport felfedezésének érdemében is osztozik.

Kádár László dr. végezte a térképezés nehéz munkáját s ő örvendeztette meg a Magyar Cserkészt e kis beszámolóval.)

A mult év elején a tb. főcserkész úr minden bevezetés nélkül ezt kérdezte tőlem „Akar-e nyolc nap mulva Libyába menni?" Pillanatnyi gondolkozás után azt válaszoltam, hogy igen. Csak aztán tudtam meg, hogy a magyar sivatagkutató, *Almásy László Ede* keres az expedíciójába geografust. Az egy hétből ugyan, mire a tornyosuló akadályok elhárítása s az előkészületek után vonaton, hajón s végül autón megérkeztünk a sivatagba, egy hónap lett.

Csodálatos, szokatlan táj ez nekünk, európai embereknek. Talán azt mondhatnám, hogy a sivatag az óriási végletek hazája.

Többnapi járóföldre végtelen síkság. A látóhatár olyan tökéletes kör, akárcsak a tengeren. Arabul *szerrirának* hívják az ilyen sivatagot. Végtelen nyugalom honol benn, sehol nagyobb kő, sehol homokbucka, ami némi változatosságot hozna a táj képébe. Egyforma sárga az egész látóhatár, és teljes némaság üli meg. Csak a szél fütyörészik a szemüvegem drót tartóján hosszabb és rövidebb morzejeleket. Mintha csak emlékeztetni akarna, hogy itt ő az egyeduralkodó s ha meggondolja magát, fenekestől felforgatja ezt az egész végtelen sivatagpusztát. Láttam ilyen *homokvihart*: egy csapásra oda a sivatag nyugalma, ha az északi szél végigsüvít rajta. Kiálltam a szélbe, hogy a szó szoros értelmében a saját bőrömön tapasztaljam az erejét, közben pedig figyeltem és jegyeztem szorgalmasan a tapasztalataimat. Íme, néhány mondat a jegyzőkönyvemből: „Erős szelünk van a szerrirán, a homok hosszú párhuzamos sávokban vágtat dél-délnyugat felé . . . A szél mintegy felborzolja, megemeli a talajt s a talaj felszíne éles határvonal helyett lassan, fokozatosan megy át a levegőbe . . . A homok még húsz méter magasságban is fut, valóságos homokfolyó, A homokszemek sebessége oly nagy, hogy úgy érzem, amint a bőrömhöz csapódnak, mintha ezer gombostűvel szurkálnának. Társaim zsebkendővel kötötték be az arcukat védekezésül. Most értettem meg, hogy a sivataglakó tibuk miért tekerik a turbánt az arcuk és a nyakuk körül is.

Amott meg csupa változatosság a sivatag: csúcsos, kúpalakú, meg lapos, asztalszerű hegyek és dombok zárják el a kilátást és törik meg a láthatár vonalát. Hatalmas kövek hevernek mindenfelé, csak úgy csetlik-botlik köztük az autó. Helyenként valamennyi fekete, másutt meg vörösek, barnák, lilák, kékek, sárgák, fehérek tarka összevisszaságban. Egy-egy csoportban fantasztikus alakú sziklák merednek ki a földből. Az egyik óriási gombára emlékeztet, a másik olyan, mint egy turbános minaret, a harmadik meg mintha óriás ember volna. Sőt láttunk egy sziklát, amely megszólalásig olyan volt, mint egy heverő teve. De ki tudná leírni azt a rengeteg formát!? Messziről olyan az egész csoport, mint valami oázis, de nagyot csalódik, aki felül neki. Mi az „Ördög kertjének" neveztünk egy ilyen kőszörnyeteges helyet, mert ugyancsak sűrűn emlegettük Lucifert, amíg keresztülvergődtünk rajta az autókkal.

Nem mulaszthatom el, hogy meg ne emlékezzem a sivatag harmadik fajtájáról, a szinte meseszámba menő, de mesébe is illő *Homoktengerről* is. Már nagyon régen sokat írtak és beszéltek róla, olyanok, akik sohasem látták, csak harmadkézből hallottak róla, vagy akik legjobb esetben a széléig jutottak el, hiszen még csak egy évtizede sincsen, hogy az első európai ember keresztülment rajta. A térképeken eleinte akkorának rajzolták, hogy az egész Szaharát kitöltötte. Innen van az emberekben a tévhit, hogy a Szaharában más sincs, csak homokbucka. Később aztán mind szűkebbre szorultak a Homoktenger határai. Most már pontosan ismerjük a területét. Azért lekicsinyelni most sem lehet, mert a mi csonka országunk nyugodtan elférne a helyén. Ha messziről közeledünk a Homoktenger felé, először egy hosszú, keskeny sáv tűnik fel messze az ég alján. Ez folytonosan nő s mire odaérünk, kiderül, hogy egyetlen, sok-sok kilométer hosszú, 30—50 m. magas futóhomokbucka. Kapaszkodjunk fel a tetejére! Igaz, hogy néhányszor térdig süllyedünk a homokba, de megéri a fáradságot, mert a bucka tetejéről megkapó látvány tárul a szemünk elé: egyik homokdomb a másik után, hosszan, párhuzamosan, végtelen sorokban, ameddig csak a szemünk ellát. Hosszadalmas és fárasztó az utazás ezeken a dünákon keresztül s ha belejutunk kissé mélyebben közibük, napokig mehetünk s nem látunk mást, csak egyik homokhullámot a másik után, akárcsak a tengeren. Innen ered a neve és így fest a Homoktenger. Az a rengeteg homok, ami benn van, örökösen vándorol északról délfelé. Az apróbb szemeket már a szellő is megmozgatja, lökdösi előre egyik kis homokfodor után a másikra. Órákig el tudtam volna nézni ezt a csendes és folytonos mozgást egy-egy bucka tetején hasalva. De erős szélben nem kívánatos hely a homokbucka. Valósággal ködbe borít ilyenkor mindent a száguldó kavargó homok. Kipróbáltam természetesen ezt is s egyszer csak meglepődve láttam, hogy két árnyékom van egymásban: egy kisebb lent a földön s egy nagyobb fent a levegőben. Annyira megtelt a levegő homokszemekkel, hogy felfoghatta az árnyékomat. Ha elmúlik a vihar, annyira megváltozik a bucka képe, hogy alig lehet ráismerni. Nem olyan, mint volt, mint ahogy egyik bucka sem egészen olyan, mint a másik, de nagyjában és egészében a Homoktenger mégis mindig és mindenütt változatlan és azonos.

Valami felséges érzés, itt lenni a sivatagban, a végtelen szabadság érzete. Az ember tudja, érzi, hogy nem köti semmiféle emberi határ vagy korlátozás. Mehet, amerre s ameddig akar, korlátlan úr az egész tájon. Futni, száguldani, repülni szeretne az ember, mint a sivatag fölött elhúzó vándor madarak, hogy élvezze ezt a korlátlan szabadságot. De a madarak közül is sokan szárnyukszegetten hullanak le s kihűlt tetemük ott szárad a sivatag porában. S bizony, az ember szabadságérzetébe is jó adag szorongás, félelem vegyül. Tudjuk, hogy két-háromszáz kilométer sugarú körben rajtunk kívül senki sincs. Ha a magunk emberségéből keresztül nem vágunk ezen a sivatagon, ha kifogy a vizünk vagy a benzinünk, ha tönkremennek az autók, menthetetlenül itt veszünk. Meg az Ismeretlen maga is ösztönös félelemmel szállja meg az embert: ki tudja, mi vár ránk ott, azon a hegyen túl, ahol még ember nem járt? Hátha valami megmászhatatlan szakadék, járhatatlan kőmező vagy végtelen homoktenger? Meg tudunk-e birkózni az akadályokkal vagy kénytelenek leszünk visszafordulni s néhányszáz kilométeres kerülővel kísérelni meg újból a továbbjutást? A tudásvágy mégis folyton űz, sarkal előre, egyik hegytől a másikig. Micsoda büszke, felemelő érzés az, először mászni meg a hegyet, amelyet még nem taposott emberi láb, amióta áll a világ! Egymással versenyezve, rohanunk fel a csúcsra, nem törődve a leguruló éles kövekkel, amelyek véresre sebzik a lábunkat. Ha pedig fölértünk, kutatva hordjuk végig távcsövünket az ember-nem-látta tájon, hogy a látottakat berajzoljuk a most született térképünkbe, hogy másokkal is megismertessük az Ismeretlent és megkönnyítsük az utat az utánunk jövőknek. Aztán robogunk tovább újabb ismeretlen felé.

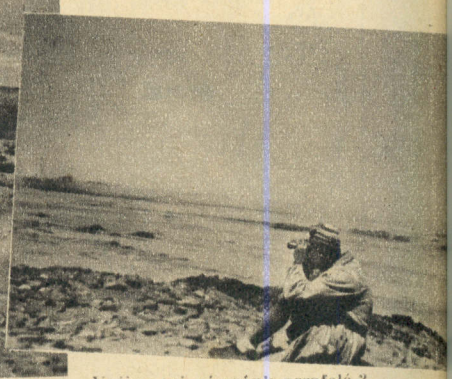
Dr Kádár László.

A homoktenger alján

Kősivatag autó-uttal

Vajjon mi vár ránk arrafelé?...
Almásy László Ede sivatagkutató

LÉGY RÉSEN

„Légy résen!“ — mondja a cserkészjelszó. Hazánkban naponta százan és százan halnak meg, vagy szereznek lassan gyógyuló sérülést, lesznek betegek, vagy rontják egészségüket

csak azért, mert nem tudják, hogyan kell a modern kor emberének „résen lenni“.

A magyar cserkészre vár a hivatás, hogy példát mutasson, hogyan lehet és hogyan kell minden magyar fiúnak résen lenni, aki hajlandó egészségét félteni, de csak azért, hogy ha nagy célok kívánják, úgy mindent, egészségét és életét is ezekért feláldozhassa.

A magyar cserkészek e munkájához nyújt kezet a Magyar Cserkész „Légy résen“ rovatában.

Fogápolási tizparancsolat

A rossz fogazat harminenál is több betegséget okozhat. A rossz fogazat bűzössé teszi leheletünket. A rossz fogazat drágává és egyhangúvá teszi étkezésünket, mert éppen a legjobb falatokat nem tudjuk megrágni.

Nem lesz rossz fogad, ha megtartod a fogápolási tizparancsot.

1. Ápold fogaidat lelkiismeretesen minden este közvetlenül lefekvés előtt, hogy örülhess friss szájadnak, tiszta leheletednek, szép fogsorodnak.

2. Gondosan tisztítsd meg összes fogaid minden oldalát, a felsőket felülről lefelé, az alsókat alulról fölfelé dörzsölve.

3. Legalább két fogkeféd legyen és azokat naponként cserélve, felváltva használd.

4. Fogkeféd használat előtt száraz és tiszta legyen.

5. Fogport, fogpépet egyszerre csak keveset használj.

6. Erőteljes és alapos öblítés kövesse a kefélést.

7. Minden étkezésed, de különösen az estit, tisztító ételekkel fejezd be. A száraz kenyér vagy kétszersült, a kemény gyümölcsök, zöld saláták tisztítják a fogat.

8. Lassan egyél és jól rágj meg minden falatot.

9. Az esti szájápolás után ne egyél és tiszta vizen kívül ne igyál semmit.

10. Terjeszd otthonodban a helyes fogápolás elveit és járj elől jó példával.

Dr Major Emil.

Magatartás a gyalogjárón

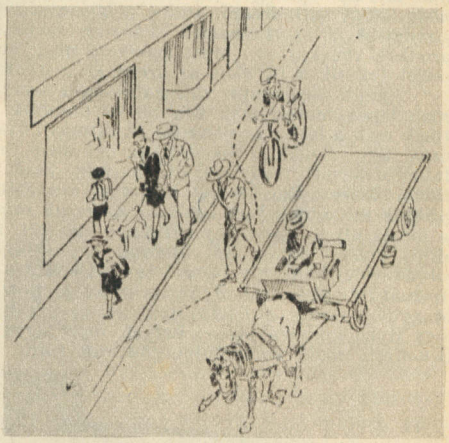
(Részlet Dárday József dr — „Rám hallgass és nem leszel közlekedési baleset áldozata“ című kitünő könyvéből.)

Falus Ferenc gazdálkodót a városházára idézték. Sietett, hogy el ne késsen. Előtte a járdát iskolásfiúk és más egyénekből álló csoportok foglalták el, ezért az úttestre kellett lépnie, hogy megelőzhesse őket. Abban a pillanatban, amikor Falus Ferenc gazdálkodó hirtelen az úttestre lépett, egy kerékpár, melyet Samu István kereskedőségéd vezetett — hátulról elütötte. Az összeütközés folytán a kerékpáros is elvágodott és lábtörést szenvedett. Falus Ferenc gazdálkodónak pedig karcsontja tört el.

Ime: egy vigyázatlan lépés milyen bajokat idézhet elő. Hogy ilyen és ehhez hasonló balesetek a lehetőséghez mérten elkerülhetők legyenek, az utca rendjéért felelős hatóságok minden országban, nálunk is szabályokba foglalták, hogy miként kell az utcán a gyalogosnak és a járóművek egymás akadályozása és sérelme nélkül közlekedni. A gyalogos a járdán a járóművektől biztonságban érezheti magát. Itt a járóművek őt nem zavarhatják. Mert hisz amelyik járómű valamely házból kijövet, avagy bemenet a gyalogjárón is halad esetleg keresztül, vezetője a legnagyobb elővigyázattal köteles eljárni és csak úgy haladhat, hogy minden pillanatban meg kell tudni állnia. Tehát nincs valószínűség arra, hogy ilyenkor valami baleset történjék.

Bár a gyalogjárónak a járdán való haladását illetőleg — elsősorban van joga, mégis többet ér minden jognál az elővigyázatosság a kapukból ki- és bejövő járóművekkel kapcsolatban is. Kellő távolságot kell tartani, nehogy súroljon és kárt tehessen bennünk. Mindenkor tartsuk szem előtt, hogy a járda nem kizárólag az enyém, avagy a tied, és csak a te barátaidé, hozzátartozóidé, hanem mindenkié. Tehát — különösen keskenyebb *gyalogjárón csoportosan haladni, avagy csoportosan álldogálni*, a járdát mintegy teljes szélességben elfoglalni és ezzel a másik gyalogosnak a járdán való zavartalan közlekedését akadályozni *tilos*. Ha Falus Ferenc gazdálkodónak sietős útját nem akadályozza a gyalogjárót teljes szélességben elfoglaló előtte haladó házaspár és kutyájuk, továbbá a csoportba verődött iskolásfiúk, nem kellett volna lelépnie a járdáról és a baleset nem történhetett volna meg.

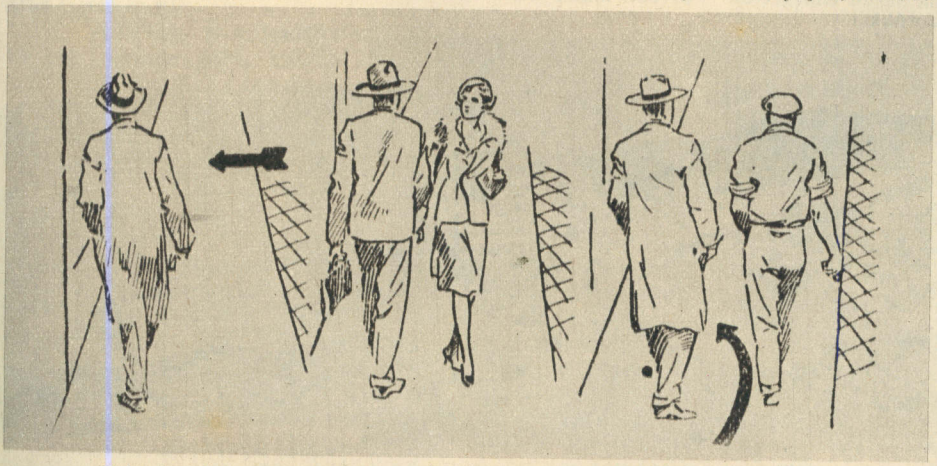
Különösképpen meg kell jegyezni: az akadálytalan közlekedésnek főkövetelménye, hogy mindenkor baloldalon kell haladni, egymással szembejövet, balra kitérni és jobbra gyorsan előzni. Ha ezt a szabályt

mindenki betartaná, sokkal gyorsabban jutnánk előre. Ha Falus Ferenc gazdálkodó is jobbról igyekezett volna előzni, miként azt a közlekedési rendelet elő is írja, nem lett volna neki szükséges a kocsiútra lépnie.

Vessük emlékezetünkbe:

A kocsiút két oldalán húzódó járdák közül lehetőleg a menetirányunk szerinti jobboldalon levő járdán haladjunk, hogy balkezünk felől legyen a kocsiút. Ez esetben ugyanis a szembejövő járóműforgalom bonyolódik le a kocsiútnak felénk eső részén. Ennélfogva jobban észrevehetjük, vajjon a járóművek alkatrészeinek avagy rakományainak egyes darabjai nem nyulnak-e ki a járda fölé. Avagy sár esetén a sebesebben jövő járóművek nem fröcskölnek-e fel a járdára s idejében elhúzódhatunk előlük.

Balra tarts! Balra térj! Jobbra előzz!

HADIJÁTÉK A GUROVICZÁN

IRTA: CSAPÓ JENŐ

Hadijáték: cserkészberkek bűvös igéje! Ha cserkész vagy, meg tudod érteni azt az izgalmat, amely Imsi ereiben nyargalt, idegeiben bizsergett a nagy nap előestéjén. Hiszen még annak a porosfülű Dugó Janinak is, aki csak a jó Isten, no meg valamelyik lágyszívű őrsvezető kegyelméből jutott egynémely próbapont birtokába, még annak is belenyilal valami ilyenkor a lelkiismeretébe s reménytelen kultúrviszketegsége támad immár ezeregyedszer, ama titokzatos hieroglifák, a térképjeleknek rejtelmeibe való végleges behatolás irányába. Hát még Imsinek! Jártál szerda délután úgy 5 óra körül az Árok utcában? No, ha jártál volna is, akkor se jártál volna arra sokáig, mert oda rúg ki az Imsiék gyümölcsöse. Amely körülménynek pedig jelentősége van, mert szerda délután ott gyakorolta Imsi elemista öccse buzgó segédlete mellett a síp- és kürtjeleket. Hát még ha ez egyszerű tény kétrendbeli súlyos következményét is figyelembe vesszük! Hogy t. i. a környék gyanutlan kutyái ezt nemes párbajra való kihívásnak értelmezték másrészt, hogy az egyik akácfán békésen kalmárkodó szarka megbotránkozásának néhányszor hangos csergéssel hiába adván kifejezést, már egész komolyan gondolkozott ékszerüzlete áthelyezéséről.

Forgott a pálya a szegény nyuszi körül

De túlzásba ne essünk! Legyünk tárgyilagosak és szögezzük le azt a történeti tényt is, hogy Imsinek a közcsend elleni folyamatos kihágását nagyobb szünetek szakították meg, melyeket viszont éppen ellenkezőleg a legnagyobb csendben, a kerítés mellett, a kutyaátjáró körül, valamint a baromfiudvarban töltött el Imsi. Ott van t. i. a legtöbb nyom, melyeken ördöngős sherlokholmesi meggondolásokkal a finom szaglású cserkész teljes sikerrel gyakorolhatja a nyomolvasás és következtetés tudományát. Igy telt el a nap, de nem fejeződött be addig, míg este Imsi nagy gonddal be nem szamárfülezte cserkészkönyvét pár helyen, mert szó, ami szó, azért neki is volt a cserkésztudományokban Achilles-sarka. No de nem sok!

Hajnalban, amikor frissen vasalt cserkészingét, amelyen — haj! — még csak másodosztályú jelvény díszeleg — felvette s az élelmezési biztossá kinevezett mamától a napi fejadagot megelégedett vigyorgással bevételezte, hogy elsüllyessze hátizsákjában; szent hittel érezte, hogy nagy dolgok forranak a történelem katlanában.

A Rókák hét órakor gyülekeztek a Csurgónál. Oda gyültek a többi őrsök is, az egész raj, az egész hadsereg. A haditanács, méltóan Szepinek, a rajvezetőnek bölcs, de annál szűkszavúbb egyéniségéhez, rövid volt, de velős. Az ő fejében már az éjjel kifőtt az egész haditerv. Vitának itt már helye nincs, mindenki be van osztva s mint a búcsújáró hernyók hadseregében, minden fellebbezés kizárva. Az átkaroló parabola nagyszerűen működött a fejében, mint sakkfigurákat táncoltatta az őrsöket: a parabola egyik szára, másik szára, a sereg zöme, előőrs ... A cél a parabola gyujtópontja, a Haramiakút. Ott a döntőbíróság és a zászló, amelyet el kell rabolni. Majd félrevonta az őrsvezetőket és titkos utasításokat adott nekik. Imsi a Róka-őrs 4. számú helyén erősen hegyezte a fülét, de oda — sajnos — csak kevés hangfoszlány jutott el. Kétségtelen mindenesetre, hogy az ellenség Csatár felé keres magának utat és a jelentések szerint már úton is van.

Az őrsvezetői megbeszélésnek vége. Mozgolódnak az őrsök. A Róka-őrs őrsvezetőjének hegyes álla most, mintha még hegyesebb volna, orrán a három szeplő még rikítóbban virít.

— Az Öreg Róka — suttogta Imsi s hangjában simogató melegséggel tisztelet rezgett. Aztán valahogy Winnetu, az apacsok főnöke jutott az eszébe. Idegen ösvényeken ...

— Vigyázz! Őrs őrsbe! Utánam indulj! — A hegytetőig meg se álltak. Ott az Öreg Róka maga köré kanyarította a kölykeit és nagyon komoly lett.

— Mi vagyunk az elővéd. A leggyorsabb ütemben előre kell nyomulni a 245. számú magaslati pontig és ott feltartóztatni az ellenséget és sakkban tartani, míg a csatárlánc felfejlődik. Fénytávíróval jelezzük állásba jutásunkat a Három szilfához. Mehetünk!

Mögöttük a völgyben a többi őrsöknek nyomavesszett. De nini, a Kopaszhegy gerincén, az akácás felé, a magányos szilfától balra az ott cserkész! Csak a kalapja látszik. A többi is arrafelé lesz. Imsi felfektette a tenyerére az iránytűjét, mérni kezdte az elhajlást, de lecsúszott tenyeréről a műszer s mire a fű között rátalált, már jócskán elmaradt a többitől.

A Róka-őrs a Bödő gerincéig együtt haladt. Dudvával, magas kóróval benőtt sánc szegélyezte a lefelé ereszkedő dűlőutakat, megmegtörő akácfasorok, gyümölcsfák mögé búját tanyák pettyezték be a láthatárt. Távolabb sötétlő hegyoldalon erdő lapult. Az a Gurovica s benne a Haramia-kút. A nap már szépen fentjárt az égen. Sugarai kívánciskodtak be a kalapok alá, de aligha sejtették, hogy a Rókák immáron hadizónába jutottak. A gerinc balra kanyarodva félkört írt le s kis völgyet zárt magába; a tulsó emelkedés már a 245-ös pont. Az Öreg Róka fürge szeme még egyszer végigfutott az emberein, aztán halk vezényszóval felrakatta a hadiszámokat.

— Cél a 245-ös pont, oszolj!

Imsi nyakában az őrsi mentőszekrénnyel, jobbra ódalgott el s kémlelődni felmászott a vágás partjára egy akácbokor mögé. A búzaföld szélén tevékenykedő derék ürgecsalád hanyat-homlok menekült várába, de Imsi ügyet se vetett rájuk. Keréknyikorgás ütötte meg a fülét. Jámbor szántóvető iparkodott le a völgybe munkája után.

— Nini, ezt kivallatom — villant az eszébe a gondolat, de hamarosan rájött, hogy az atyafi is pont abból az irányból jött, ahonnan ők. Igy hát nem adott életjelt magáról.

Míg a Rókák szétszéledve szimatolták az ellenséget, a sereg zöme, a búzakalásztenger, a süppedt tanyák és sunyi útbevágások védelme alatt már felfejlődőben volt. S minél békésebbnek, elhagyatottabbnak látszott a táj, Imsi szívébe annál több misztikum kezdett beledíderegni. A csend villamos telítettségűvé feszült s a nap sugarainál forróbban kezdte égetni pórusait. Kaland, izgalom forrott az

ereiben. Istenem, harmadikos gimnazista volt, tele életkedvvel, romantikával, a mindent merés, a diadal szent hitével. Orcáján még a babakor gödröcskéje mosolygott, de keskeny ajka már összerándult keményen, homlokán feltüremlett egy ránc s pillangószárnyszerű szempillái néha mintha megkövültek volna egy pillanatra.

Legjobban szeretett volna nagyot ugrani, feldobni a kalapját a magasba s rikkantani egy nagyot, hogy: Hahó gyerekek! — aztán elnyújtottan, szótagolva: Ö-reg Ró-kaaa!... A visszhangot is szerette volna kipuhatolni. De Imsi mindezt nem tette, mert fegyelmezett cserkész volt. A lázadó ösztönöket az agy, a szigorú rendőr, az első megmoccanásra lefogta és bilincsbe verte. Ehelyett les unyta barna fejét s óvatosan előreosont a lefelé ereszkedő búzatábla árnyékában. Kalapján a szám elé akácgallyat tartott, hogy távcsővel se olvashassák le. Pár száz lépésnyire ólszerű tanyaépület szundikált néhány eperfa árnyékában. Búzatábla és lucerna között a barázdán lehetett leghamarább lejutni. Vajjon rejtőzik-e valaki a tanyában? Le kell oda jutni mindenképpen!

De nini a 185-ös magaslaton megvillant valami világos folt, talán zászló. Az az ellenség, a Sólymok! Táviratoznak. Jó lenne leolvasni! Megerőltette a szemét, úgy figyelt. Ki is vett egypár betűt, de aztán a zászló valahogy összegubancolódott-e vagy elmozdult-e a leadó, összefolyt előtte minden. Hova táviratozhatnak? Talán ide a völgybe a tanyához?

Óvatos szimatolással síklott előre. Hopp! — gyönge zaj — talán lélekzés... Valaki megbújt a búzában? Körülkémlelt, előrelépett pár lépést... Semmi... Nini nyúl fekszik a barázdában... Talán nem vette észre a suhanó indiánlépteket?

— Meg kellene fogni — volt az első ösztönös gondolata. — Csak óvatosan. De óvatossága fölösleges volt, a nyúl mozdulatlan maradt. Borzas feje féloldalra dőlve előreesett, füle, mint hervadt lapulevél, ráterült ernyedten. Alvadt vértől összeállott szőrcsomók, mint szögek támasztották alá a kókadtfüleket. Inas, száraz mancsai előrenyúlva lógtak ki a sovány test alól. Horpadt bordái már talán nem is mozogtak.

— Nyuszi, nyuszika! — buggyadt ki Imsi száján a döbbenet. A nyúl kókadt feje félrebillent s üveges szemek kapuja nyílott Imsi felé. Bizony ez a kapu már nagyon tárva-nyitva volt s a kis koldus-élet már nagyon búcsúzóformán állhatott a kapufélfánál.

Imsi másodosztályú cserkész szívét meleg ököl markolta meg s nagy szánalom paskolta pirosra. Reszkető keze végigcsúszott a sörtés gerincen: alvadt vérfoltot karcolt az ujja, golyóütötte sebet. A nyúl halkan nyifogott, metszett szája furcsa fintorra rándult.

Imsi mondott-e valamit vagy se, de érezte, hogy dídereg a szája s szerette volna, ha szavaiban gyógyító ir csorgott volna. — Istenem, Istenem! — Hirtelen elhatározás villant át az idegein. Kikapcsolta a szíjat, ledobta a hátizsákot. Ott volt a tetején a cserkészkönyve, megjegyezve szépen az elsősegélynél. Lássuk csak: lőtt sebek esetén... fertőzés ellen... ha sebláz lép fel...

— Hopp, hol a kulacsom? — Langyos volt bizony benne a víz és pezsgett, mint a szóda, amint a csajkájába töltötte. A csajkát a nyuszi orra alá tolta. Nagy csodálkozás ült a nyuszi szemében, mintha mondaná: Mit akartok még velem?

— No igyál szépen nyuszi, meglásd jó lesz! — biztatta gyöngéden Imsi, de bocsánatkérőleg hozzátette sietve: Hát bizony nem friss, de tudod, hadiállapotban vagyunk. Háborúban ez már így van!...

A nyuszi, úgy látszik belátta, hogy háborúban ez már csak így szokott lenni, mert csak halkan nyifogott. Talán kortyantott is egyet-kettőt. Deres bajuszán fennakadt vízcsepp furcsán reszketett, szikrázott a sugártörésben.

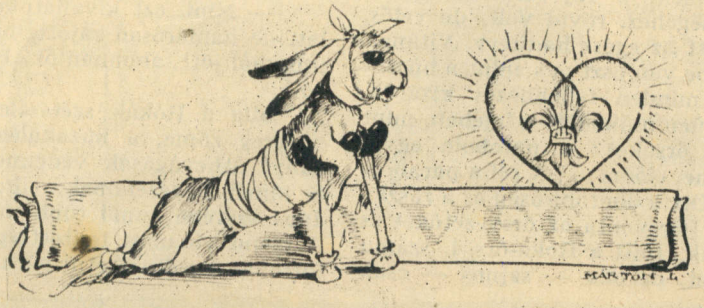
Imsi közben szorgos munkába fogott. A mentőtáskából előkerült az éter, sebolaj, vatta, pólya, olló... Szabályosan kezelni kezdte a sebet, ameddig egy másodosztályú cserkész tudománya terjed. Aztán szépen bekötötte gyöngéden, puhán, hogy nagyon meg ne nyomja. Forgott a pólya a szegény kis nyuszi teste körül s a végén már valóságos karmantyú ölelte át. Igen kacagni való volt a nyomorult, amint így hősi-komolyan tűrte a nehéz próbát, bár tágra nyílt, mély szemében mintha benne ült volna a keserű tudás, hogy a végzet kerekét megállítani már késő, nagyon késő...

Ha beszélni tudott volna, mondott volna talán még valamit, talán ilyeneket: Te jó fiú vagy... téged szeretlek... tudod, meg szeretném hálálni a jóságodat... de látod, nagyon nyomorult vagyok... de mégis fogadj el tőlem valami ajándékot... a nyúlláb, azt mondták, szerencsét hoz... én azt akarom, hogy nagyon szerencsés légy... ajándékozok neked egyszerre négy nyúllábat...

De szólni nem tudott, így Imsinek sejtelme se volt arról, hogy milyen előnyös végrendelet készül a számára. Csak nézte-nézte reménykedve-csüggedőn a haldoklót s nagy szomorúság ülepedett le szívére, mint köd a virágos rétre. „Édes Istenem, tudom, hogy Neked sok dolgod van a világnak sok zűrzavarával, de Te ruházod a mezők liliomait, Te gondolsz az égi madárra, és a Te bölcs intésedre figyelmeznek a földöntúli hatalmak is. Tégy csodát!" Az árva kis nyuszik őrítő angyalához is menesztett egy hő fohászt, de villódzó harc sistergett tovább a sejtekben, apró csengők surrogtak a levegőben. S egyszerre csak érezte, hogy nagy csend nyomaszt a lelkére: egyedül van. Keresztet vetett magára, mivel hogy jó keresztény volt.

Szemben a 245-ös magaslaton felvillant a távírófény. A Rókák már ott vannak. Neki is ott kellene lenni. Kötelességét mulasztotta. Sietni kell. Felkapkodta felszerelését. Ott volt a tanya nem messze. Szapora léptekkel útnak indult. Csak már benn a tanyaépület mellett döbbent rá, hogy milyen elővigyázatlanul rohan bele az oroszlánbarlangba. De szerencsére nem volt ott senki. Végigsiklott a fal mellett, kikukkantott a hátsó falra is. Ott se volt senki. No de most aztán előre, neki a völgynek. Sík a terület, könnyen lehet haladni. Hopp, valamit még elfelejtett. Megállt, előhúzta cserkésznoteszét, az ingzsebéből, kikereste szépen a jótettnaplót s beleírta kövér, gömbölyű betűkkel: „Ma, csütörtökön, első segélyben részesítettem egy sebesültet". De alig hogy leírta e szavakat, úgy látta, hogy a betűk pirosan ízzani kezdenek s gúnyosan vigyorognak az arcába. Elpirult, áthúzta hamar a szavakat s fölébe írta lassan: Virrasztottam egy haldokló felett. A félelmes szó tömjénszaga megülte a lelkét, azt is eszébe hozta, hogy tizenharmadika van s ebben titkos végzetszerűséget látott. De aztán valami groteszk gondolat rohanta meg: — Ha valaki megtalálja szegény nyuszit ebben az öltözékben! Ugyan mit gondol az magában? s elmosolyodott.

Mivel pedig jó fiú volt, visszafordult tüstént, nekiiramodott a dombnak fel, megkereste újból a barázdában és tisztességesen eltemette a guroviczai háború egyetlen halottját.

Ezalatt pedig a környező magaslatokon az átkaroló parabola teljes nagyszerűségében kibontakozóban volt. Nagy volt a harci kedv, lobogó tűzben égtek az arcok, csak az Öreg Róka dohogott magában: Dugó Jani... Dugó Jani... mert nem jött, csak nem akart megérkezni az a haszontalan Imsi.

A BESZÉLŐ NAPLÓ

Pompás dolog nyelveket tudni. Egyszeriben új világok nyílnak meg előttünk. Hát még ha ezek a világok külföldi cserkészvilágok! Hallgassátok csak, mit ír W. R. L. PRETTY bá, a 5-th Owerri Troop, Port Harcourt parancsnoka az angol cserkész-vezetők előkelő lapjában a Scouter-ben.

A naplóvezetés legnagyobb (látszólagos) nehézsége cserkészek — vezetők, de tán mindenki számára az, hogy azt hiszik, nem tudnak rajzolni.

Remélem, hogy cikkem mindenkit meggyőz, hogy a rajzoláshoz nem kell művésznek lenni. Sőt, holmi egész aprócska cserkész is érdekes feljegyzéseket vezethet, amelyeket sok idősebb társa megirígyelhet. Mikor a magam „Napló"-ját elkezdtem, halvány sejtelmem se volt rajzolásról azon túl, amit minden gyerek az iskolában tanúl, azóta pedig kiderült, hogy ez a legpompásabb képességem.

A „Scout"* farkaskölyök oldalának „Wig and Wam" mókáiból indultam ki és ebből fejlesztettem ki a magam rajzstílusát. (Ezt a sorozatot, sajnos, magam sem ismerem. *Fordító.)*

Nem kíván nagy művészi készséget lerajzolni A-t (tüsténT próbáld is! *Ford.)*, ráadni egy cserkésznadrágot és kalapot B és kész a mosolygó cserkészemberke, aki vígan éli a nyolcadik törvényt** és pihenj-ben áll. No most állítsuk vigyázz-ba (C); ugye milyen könnyű!

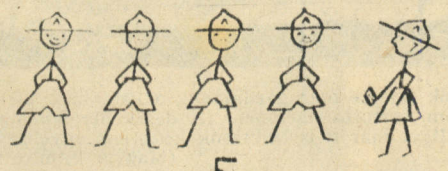

Leülni? Mi sem könnyebb (D)! Sőt az én kis cserkészem valójában mindenre képes (F) kuporog, fekszik, sétál, fut — azt csinálja amit akarsz.

Túlegyszerű, gondolod? Nocsak ülj le és fogj hozzá ahhoz a naplóhoz s meglásd milyen érdekes lesz egyszeriben s mennyi örömet szerzel vele magadnak — és másoknak. Csuda móka ezekkel a kis cserkész emberkékkel hídat veretni, tüzet rakatni, gyakorlatoztatni, egyszóval minden foglalkozásban felhasználni, amit csak a cserkészetben előtalálunk. Ime egy egyszerű örsi gyűlés illusztrálása.

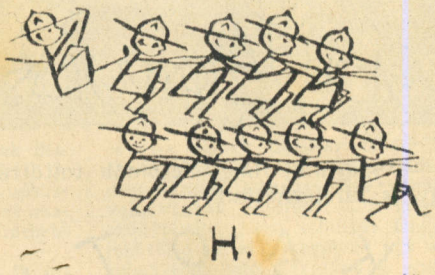
Az örs felsorakozik inspekcióra (F).

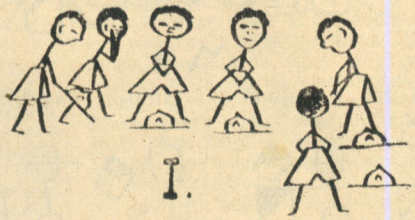
Gyakoroljuk a csomókötést (G).

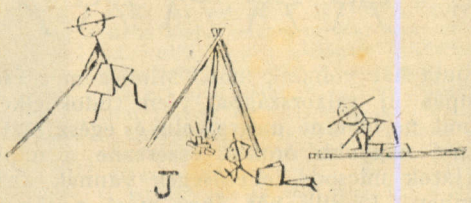
Most jön a „Krokodil verseny" játék (H).

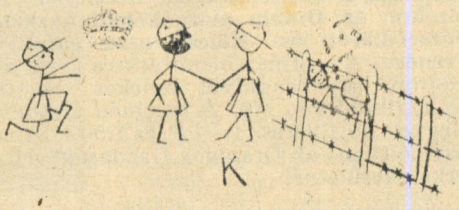
Végül imádsággal berekesztjük az összejövetelt.

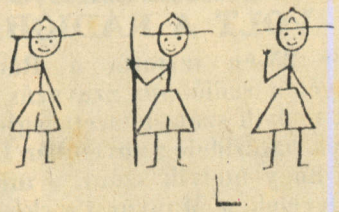
A napló egyhangúvá lesz, hacsak változatosságot nem viszünk bele, úgy, hogy tényleges gyakorlatok rajzait helyezzük el benne. Itt van például a cserkészbot három felhasználási módja: ugráshoz, bográcsállványhoz, méréshez (J).

Lássuk most néhány Törvény ábrázolását: loyalitás (mifelénk a hűség törvénye. *Ford.)*, cserkésztestvériség és a mosolyogva fütyörészés? (K).

Ezután a cserkészköszöntés három formája jelenik meg, talán kissé mereven, de jókedvűen. (L.)

* Az angol cserkészek heti lapja.

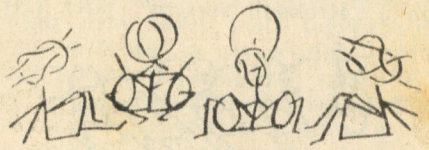
** A nyolcadik törvény angol szövegének pontos magyar fordítása: „A cserkész mosolyog és fütyörész minden nehézség közepette".

A „Bagoly őrs" komoly megbeszélést tart (M. 1)

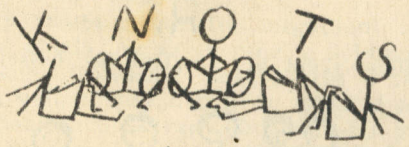
M 1.

Majd néhány csomó kötözgetésére adja a fejét. (M. 2.)

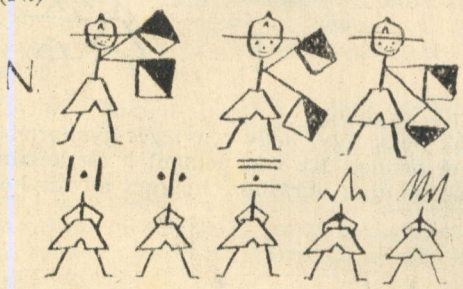
M 2.

Amit — mármint hogy csomók töltötték be lényüket — így is kifejezhetünk.

M 3.

Végül itt a jeladás, szemafor vagy morze, ahogy tetszik. (N.)

Eddig hát volnánk már. Mindez még csak bevezetés a pompás új rajzországba. Nem tudok elképzelni olyasmit, amit ne lehetne megrajzolni és egész biztosan semmit sem, ami nagyobb örömet szerezne a napló-vezetőnek. Láthatjátok micsoda lehetőségek vannak az én kis cserkészeimben. Lássuk hát őket most a táborban.

(Folytatjuk.)

A kopenhágai Jamboreen 1924-ben sikeresen szerepelt versenycsapat és a kerisérőcsapat december 2-án délelőtt fél 11 órakor az **Omnia mozgóképszínházban (Budapest, VIII. József-körút és Kölcsey-utca sarok) jubileumi matinét rendez.** A matinén bemutatásra kerül a kopenhágai Jamboree-film, egy rendkívül érdekes sportfilm, érdekes beszámolók, filmhiradó stb. A matinén mindenkit szívesen látnak. Jegyek 50 filléres, 1.— P és 1.50 P árban kaphatók a Cserkész-boltban, az Országos Gazdasági Hivatalban és az I. cserkészkerületnél.

SZAVAZZATOK! **SZAVAZZATOK!**

NAGY CSERKÉSZHANGVERSENY VOLT A RÁDIÓBAN.

Október 25-én tartotta a Rádióesoport nagy hangversenyét a rádióban. Szavazás alá bocsátjuk, hogy kinek melyik szám tetszett legjobban. A levelek beküldésének határideje: november 10. Kérjük benne feltüntetni, hogy melyik szám, s miért tetszett legjobban. A levelek a Magyar Cserkésznek (Budapest, V. Nagy Sándor utca 6.) küldendők. A legszebb számokat a szavazás eredménye alapján jutalmazzuk.

NYOMOLVASÁS AZ ÉTERBEN

Budapest már csendes, elmult éjfél. Nagy autóbusz áll meg a Rádióélet szerkesztősége előtt. Hamar megtelik: akkumulátorok, ládák, adógép, műszaki személyzet, gramofón, tudósítók, fényképész, jókedv, frisseség — mind ott van rakáson.

Pest utcáit hamar elhagyjuk, már az országúton járunk, arról is letérünk a jó, puha, süppedékes homokos mezei útra. Az utolsó részt már gyalog tesszük meg. A kis, akácos erdő hamar elnyeli az egész társaságot autóbuszostól, mindenestől.

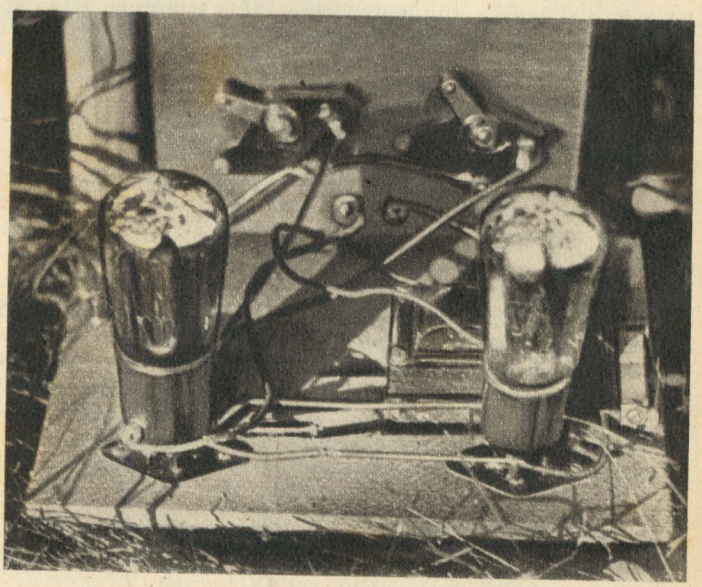
Gyorsan munkára, a rádió adóállomás építésére nincs egy óránk sem. Gyorsan megy minden. Már ássuk is a magas antennatornyot — másfélméteres — kész is már a négyszálas csillagantenna. Kapcsolások jobbra, kapcsolások balra, egy félóra alatt kész az egész. Hat óra: Halló, halló, itt a Rádióélet Always vadászverseny rádióállomása. Kísérleti adás 230 méteren . . .

Szorongva lessük: vajjon ki lesz az első. Nyolc perce adunk, még semmi. De igen — motorkerékpár berregése hallatszik . . . Már látjuk is őket . . . elől két kerékpáros, utána — persze, megelőzési szándékkal — a motorkerékpár . . . már egészen közel vannak . . . Homokos az út, elakadnak, az egyik kerékpáros leugrik, kezében a keretantennával, fut . . . már meg is érkezett . . . éljen, az első. H. L. árukihordó. Mindenki megkönnyebbül, hogy a 200 pengőt szegény ember, nem pedig a „gazdag" motorkerékpáros — aki így a második lett — nyerte.

Hamar elrejtjük őket a bokrokban s szorongva lessük, vajjon ki lesz a harmadik?... Az idő szörnyű lassan halad . . . Végre ismét — egymástól nem nagyon messze — két futó alak . . . már be is érkeztek . . . Hiszen ezek ismerőseink, mind a kettő cserkész . . .

Ismét motorkerékpár berregése... befutnak... ezek is cserkészek . . . mi lesz itt, jamboree? . . . az első tizenhat díjnyertes közül öt cserkész . . .

A legjobban örül a versenynek az a munkanélküli

Ez a készülék nyerte meg gazdájának a kettőszáz pengőt. Három zseblámpaelem tartotta üzemben. (A deszkaalaplap alatt vannak.) — Ilyet már ti is tudnátok készíteni, ugyebár!?
(Magyar Filmiroda felvétele).

cserkésztestvérünk, aki — mint díjnyertes (a cserkészek mind azok) — megismerkedett a versenyt rendező Always-ellenállásgyár igazgatójával — ez pedig alkalmazta őt.

Az egész olyan szép és jó is volt s annyira cserkészeknek való, a jelenlevő cserkészek el is határozzuk, hogy, ha lehet, akkor tavasszal a Magyar Cserkész rendezzen cserkészek részére nyomolvasási vadászversenyt — természetesen csakis az éterben . . .

Proton.

EGY HADITUDÓSÍTÓ NAPLÓJA

1934. október 6-án, délben. Szenzációs, hogy elmaradtam a világtól! Nyugodtan élek, mikor a szomszédban világtörténelmet csinálnak! A búrok fegyvert ragadtak elnyomóik ellen. Cronje generális sárga lobogói Kimberley alá gyűjtik a búrkalapos ifjakat döntő rohamra. Az angolok parancsnoka, Baden-Powell ezredes a hallgatás félelmetes ködébe burkolózott. Vajjon milyen meglepetéseket tartogat holnapra?!

Október 6-án, délután. Kimberley! leszállás. A sorakozó tömegek közt rohanok a város főtere felé. „Hol a főhadiszállás?" „Ja, ha azt mi tudnók! Különben kicsoda, micsoda, hol az igazolványa... stb. stb." Rémes! Nálam még sajtóigazolványom sincs. Különben is, mint ujságírót kitoloncolhatnak, mint kémet pedig — felkötnek!

„Ki vagyok?" Búr önkéntes, harcolni akarok!" Az más, mars vissza, bundás, az állomásra. Ott kapsz számot és eligazítást!"

FŐHADISZÁLLÁS

Délután 5 óra. Öblös karosszékben gondolataiba mélyedve ül a legendáshírű Cronje tábornok. Frissen borotvált szakálla talán ősz lehetett, de tekintetéből fiatalság sugárzik. Sokoldalúsága páratlan. Egyidejűleg hallgat jelentéseket, ad ki utasításokat, tárgyal alvezéreivel és fölényes nyugalma elömlik az egész társaságon. Fiatal falusi legényt vezetnek be. Búr kém, most jön az ellenséges táborból. Ruhája álruha, de tökéletes. Leadja jelentését és az ellenséges létszámokat. Közben jönnek a legfrissebb létszámjelentések a beérkezett saját önkénteseinkről. Az asztalon térkép, zöld, piros bejegyzések, felderítés, biztosítás. A holnapi hadműveletek tervei. A végső utasításokat most adja ki a tábornok. Most látom, milyen nagyszerű, fontos gépezet egy ilyen főhadiszállás, ahol egy kis keréknek se szabad hiányoznia!

*

No, most aztán bevásároltam. Jelentkeztem s mivel kitünt, hogy még nincs betöltve, „engem" neveztek ki a C. hadosztály parancsnokává. Mit tehettem? Visszatáncolni, ujságírói immunitást emlegetni, azután, hogy betolakodtam a főhadiszállásra, szolgálatra jelentkeztem és a haditervet végighallgattam — kész lehetetlenség! Hát vállaltam. No, ilyen magas sarzsi lettem!

A C. hadosztály éjszaka a felderítést és biztosítást adja. Délelőtt tartalék, s csak délután támad. Nem is olyan nehéz feladat. A tábornoknak ócska konzervdobozban behozzák szerény vacsoráját, én meg megyek magamnak csapatokat s esetleg egy tűrhető hálóhelyet keríteni.

Október 6-án, éjjel. Már kint járok a városból a Mafeking felé vezető országúton. Ütemes, halk léptek dobbannak az éjszakában. Nagyobb csapat jön szembe. Állj, ki vagy! Hiszen ezek a mieink, hetesek. Most készülnek a hajnali támadásra.

Hátunk mögött is jönnek. Gyorslábú Zulaj és törzskara. Léptek innen, léptek onnan. Egyre nő a tábor, lehet vagy 500 fő. Rövid pár utasítás a tisztek számára és már gyors menetben indul a sereg. Én is velük sodródom. Az alvásból már nem lesz semmi. Hajt a haditudósító láza, meg aztán jó hadvezér megnézi a terepet, melyet pár óra mulva győzelemszomjas seregei fognak símára taposni...!

Éjfélkor. Mi az? Benn vagyunk az erdőben

A cserkész „géppuska"

és még élünk? Ellenség sehol? Ugy látszik, az angolok erről az oldalról most egyáltalán nem várnak támadást. Hja, vannak még tervek, vannak vezérek! — S már ott a felső erdőszegély. Most tábortűz lángja villan fel jobbról s az erdőszegélyen egy sötét árnyék suhan el balfelé. Észrevettek. Árulás! Minden ember a fedélzetre. Legalább azokat kell felkoncolni, akik a tábortűznél ülnek!

Tehát roham. Rajta, előre! S röpködnek a labdák, hogy csak úgy puffan. A döntőbíró nézi, nézi; aztán, mikor munciófogytán, talán éppen ölremennénk, sípol. Sorakozó, holtak kiállítása, gyöngébb fél visszavonul. Aztán sípol: mehet tovább. Akárcsak a vasútnál. Persze, ifjúkoromban, mikor még karszalaggal harcoltunk, kissé hetykébben ment a dolog. Ott volt tág tere a személyes bátorságnak. Hej, mikor én összeakaszkodtam úgy igazán valakivel, hát biztos cafatokban szállt el a „lelke" (vagy szét az inge) egyikünknek! Ezek a modern fegyverek (papírgombóc, rongygolyó!) viszont semmi tekintélytisztelettel nem rendelkeznek. Nem győzi az ember a fejét kapkodni!

*

Ujra sípszó, újra nekiindulunk. Rajta, rajta! Kissé sokan vannak az angolok, nem domborodik ki eléggé a túlerőnk. Egyre jobban lázba jövök magam is. Már nem azt ordítom: „Előre!", hanem: „Utánam!" Közben fel-felkapok egy bombát és odavágom. Oda én! Na ezt eltaláltam! Mi? Hogy hullagyalázás? Hát tehetek én róla, hogy más is megdobta?

Hetedikén, 6 óra. Fegyverszünet az istentiszteletek idejére. Ugy látszik, némi emberi érzés az ellenségben is van.

Istentiszteletek alatt megpihen a lélek, megnyugszanak a kedélyek. Cserkészek vagyunk, Krisztus katonái s tőle kérünk erőt játékhoz, munkához egyaránt.

8. óra. Vonul a búr sereg. Az A és B osztály gyors léptekkel sietnek elfoglalni állásaikat. Az éjjeli harc elesettei újra együtt menetelnek a csapattal, itt-ott vitézségi érmek is megcsillognak. A harci kedv töretlen, az időjárás pompás. A C hadosztály biztosított menetben nyomul előre a széles éjszakai csapáson. Lassan, óvatosan, mert ezektől a fránya angoloktól minden kitelik. Ha észrevesznek, távcsővel leolvassák és följegyzik összes számainkat, sőt talán még gramofónlemezre is fölveszik, hogy az Oah-Wood erdő minden sarkán, mint legújabb slágert a fülünkbe

Előre! — de óvatosan

Menetelés a „hadszintér" felé

A búrok — sárgák — parancsnoksága

harsogják! Hja, a modern hadviselés halad a korral.

9 óra. Apró, kis új hírnök jő s pihegve szól: „Nagy ellenséges sereg közelg. Többen vannak, mint mi!" „Aztán, mi hányan vagyunk, öcskös?"

10 óra. Közeledünk az erdőszegélyhez. Harci lárma, végre ellenállás. Elvonalunk rohamra indul, a többi élénken előnyomul. Elfújtuk az ellenséget, már tiszta az erdő. Hátulról jelentik: „Mögöttünk nagyobb kék sereg gyülekezik." Valószínűleg megint rémlátás. Mindegy. Biztosításról kell gondoskodnom. A X. csoport, mint tartalék, hátul marad. Éppen nekik magyarázom, hogy ütközetben nem kell minden rohamra tőlem írásbeli parancsot várniok, mikor egyszerre nagy ordítást hallok. Alvezérem: Hadriadó Kriszta rohamot vezényelt, s mintha nyulat evett volna, elrohant a főseregeel! Ezt nevezem szemléltető bemutatásnak!

*

Vágtat előre a sereg. Már kinn vannak az erdőből, elsodró erejük visszaveti az ellenséget és viszi magával a B osztály elszórt egységeit.

Szegény döntőbírák már alig bírják szuszszal. Muszáj fütyülni, hogy egy kis levegőhöz jussanak. Míg a mieink a húsz lépést hátrafelé hangosan kiszámolják, kissé megállhatnak. Igaz, hogy aztán megint csak úgy porzik a föld nyomukban.

A búrok győztes „fővezére"

11 óra. A helyzet egész megérett a döntésre. A tartalékot magam köré gyűjtöm s szép beszéddel lelkesítem őket a döntő rohamra. Mienk lesz a dicsőség, mert mi hozzuk meg a döntést. Meghűzni a derékszíjat, aztán gyerünk, utánam, rajta!

½12 óra. Kürtszó harsan! Mi az? Fél 12. Csak nincs vége a harcnak? Hogyan, ilyenkor? Hiszen most kezdünk belejönni! Hogy már megnyertük a csatát? Igen, igen, de most kezdtük volna a győzelmet kiaknázni! Hogy ne csináljunk történelem hamisítást? Na, nem bánom, most az egyszer még kibékülök, de máskor hagyják, hogy nyugodtan kicsatázzam magamat! Hiszen még jóformán el se kezdtem!

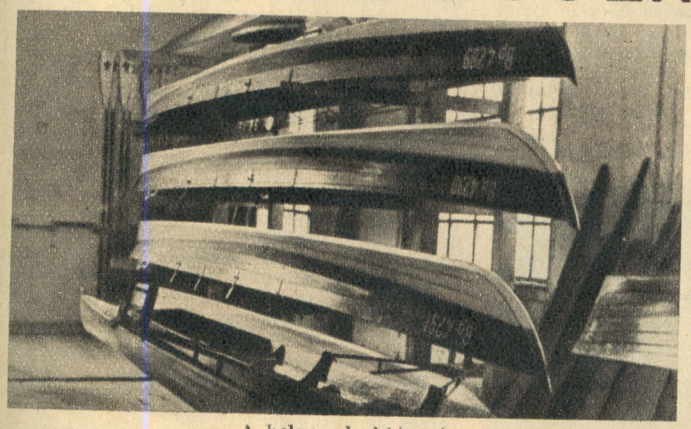
12 óra. Megyünk Colesbergbe. Egyszerre roppant fáradt vagyok. Persze, hiszen nem is aludtam az éjszaka! Álomképek kísértenek, köztük világosan meg tudom különböztetni egy fürdőkád és egy ágy körvonalait. Hess csúnya álomképek! Hess!

*

Aztán elvonult az elnökség előtt mindkét fáradt sereg. Rengett a föld az acélos léptek alatt — a tekintetekben egy szebb jövő sugárzása égett.

Dr. Márkus Miklós

BÚCSÚZÁS A VÍZTŐL

A helyes elraktározás

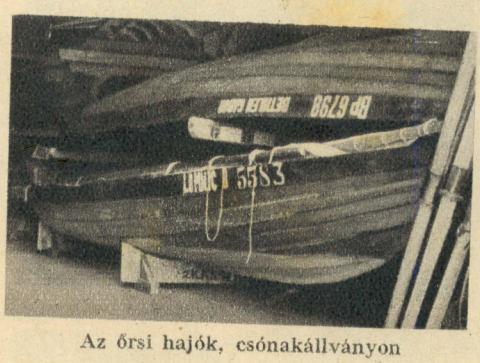
Amikor a nyártól búcsúzunk, ne feledkezzünk meg csónakjainkról. Hány kedves napot-órát szereztek azok! Mennyit fognak még szerezni, ha nem sajnáljuk azt a kis fáradságot, amibe a gondos téli elraktározásuk kerül.

A téli hónapokban csónakjainkat fedett, zárt, száraz helyen kell tartani. Ladikoknál ez nem mindig lehetséges. Akkor is emeljük ki a vízből s lehetőleg védett helyen felfordítva (megfelelően alátámasztva) helyezzük el.

A palánkos hajóknak elraktározására már sokkal nagyobb gondot kell fordítani. Ellenkező esetben kellemetlen meglepetésekre számíthatunk a tavaszi idő kezdetén.

A hajó belsejét először is alaposan ki kell mosni. Mivel ez legtöbbnyire folyó- vagy tóvízzel történik, vigyázzunk, hogy a kimosáshoz használt víz ne tartalmazzon homokot vagy iszapot (a parttól távolabbról merítsük a vizet). A csónakban esetleg régebbről bennmaradt homokot gondosan eltávolítjuk. Ez azért fontos, mert télen a fa szárad, az érintkezéseknél (palánkok, bordák stb.) keskeny rések, repedések támadnak. Amennyiben a hajót nem mostuk el rendesen, úgy ezen hézagok megtelnek homokkal, amit onnan nem tudunk többé kitisztítani s a fát ez igen hamar tönkreteszi.

Elmosás után kívül-belül szárazra töröljük hajónkat. Máskor is nagyon

Az őrsi hajók, csónakállványon

káros a hajóban vizet hagyni, de télen éppen veszélyes, mert a palánkok között lévő víz megfagyva repeszti azt.

Ezután téli pihenőhelyére vihetjük hajónkat. Leghelyesebb két- vagy több tartókaron felfordítva — gerinccel felfelé — elhelyezni. Több tartókar esetén azok előbb egy vonalba állítandók. Amennyiben kénytelenek volnánk a csónakot gerincre fektetni, úgy megfelelő csónakbakokat helyezzünk alá. Ezáltal elkerüljük a gerincnek vagy oldalpalánkoknak a hosszú fekvés alatt előbb-utóbb bekövetkező benyomódását. A „gerinccel felfelé" való elhelyezésnek megvan az az előnye is, hogy a rárakodó portól a síma külső felület sokkal könnyebben tisztítható meg, mint a belső.

Kajakokat — ha használat közben vigyáztunk rájuk — fölösleges belül kimosni. Ha erre mégis szükség van, úgy utána szellős helyen tökéletesen szárítsuk meg s csak azután tegyük véglegesen el. Gumikajakoknál tanácsos a gumihuzatot — a kiszáradás ellen — glicerinnel vékonyan bekenni. Ezeket különben leghelyesebb összerakott állapotban elraktározni, mivel a hajtogatás a gumihuzatnak csak ártalmára van. A kajakokat nyílásukkal felfelé csónakbakokra — vagy még jobb, ha hevederekre — helyezzük el. Beporosodás ellen nyílásukat takarjuk be. Erre jól fel lehet használni a „spritz-decket".

Hátra van még az egyes bőrrészeknek (evező bőrözés, lábtartó szíjak) faggyúval való bedörzsölése. Ez a bőrt az összeszáradás és az ezzel járó összerepedezés ellen védi meg. A csupasz vasból lévő fémfelületeket olajjal vagy zsiradékkal kenjük be és így óvjuk meg a megrozsdásodástól. —r—ó

Így nem tanácsos elraktározni

Fulgur

regény.

Miről volt szó eddig ?

Fulgur, a villámok ura, a kozmikus sugarak titkának lángeszű felfedezője a soproni kollégium hat növendékét kiszemeli, hogy töretlen ideálizmusukkal beleálljanak fantasztikus terveinek vonalába és romlatlan lélekkel vele dolgozzanak. Segítsenek neki sarkaiból kiforgatni a világtörténelmet és naggyá, boldoggá tenni Magyarországot.

A fiúk becsületszavukat adják, hogy hűek maradnak a jelszóhoz: titoktartás, kitartás, engedelmesség. Fulgur pedig lassankint bevezeti őket mélyen a Löverek alatt kiépített rejtelmes birodalmába.

Fokról-fokra edzi, neveli, keményíti és tanítja a fiúkat, mérnökei bemutatják nekik a távolbaláto, halló, sőt villámokat sujtó készülékeiket, a csodálatos „gaborit"-ból készült golyóbiztos ruhákat, eszközöket, a fotócellával nyitható, zárható sziklakapukat, stb.

Jelenleg ott tartunk, hogy a lángeszű Vezérnek kozmikus sugarakkal hajtott, madáralakú repülőgépébe ülnek, hogy elinduljanak Mandzsúriába, világtörténelmet csinálni...

A Lánglelkű Vezér a hat soproni kisdiákkal beül a kozmikus sugarakkal hajtott, madáralakú repülőgépébe s őrült iramú repülés után a mandzsuriai harctéren terem s ott, a békülni nem akaró ellenségeket 16 órára teljesen megbénítja...

Délfelé a japán rádió szenzációs hírt röpített világgá: a japán kormány érdeklődésére kiderült, hogy Genfben senki nem tett békítő lépéseket, a Népszövetség semmit sem tud az egész akcióról, amely ismeretlen leadóállomásról ismeretlen félnek felelőtlen próbálkozása volt csupán. A japán lapok a celt kormányt sejtették az egész misztifikáció mögött, ami ellen a celt külügyminiszter erélyes tiltakozást jelentett be.

Középeurópai időszámítás szerint déli 1 órakor Chailartól délre megindult a japán hasereg frontális támadása. A J. 21. jelzésű tank-ezrednek bombavető repülőgépektől támogatva sikerült benyomnia a kínai frontot úgy, hogy végzetes frontáttörés fenyegetett. Ekkor fél 3-kor (ottani időszámítás szerint fél 9-kor este) a délelőtti titokzatos rádióállomás újból jelentkezett és pedig ugyanabban az időben Moszkvában, Pekingben, Tokióban és a nagyvezérkarok főhadiszállásán. Az ismeretlen Fulgurnak nevezte magát és párszavas parancsban negyedórán belül minden ellenségeskedés megszüntetését, valamint az öt pontban lediktált békeparancsának feltétel nélküli elfogadását követelte. A válasz minden oldalról tagadó volt, a támadás tovább folyt.

Ekkor, a negyedóra leteltével egy ismeretlen, irtózatos erőnek pusztító erejű támadása következett. Látszólag minden külső beavatkozás nélkül egyszerre holtan estek össze a lövészárkokban a katonák, a város uccáin a békés járókelők, lehullottak a levegőből a repülőgépek, elhallgattak az összes ütegek és a harctér egész környékére a halál csendje borult. Tíz percen belül meghalt ott kétmillió ember.

Ezt megelőzőleg a főhadiszálláson épúgy, mint a harcoló katonák feje fölött óriási erejű megafónon keresztül parancsoló férfihang angolul és franciául a következő figyelmeztetést kiáltotta: „Halló, itt Fulgur szól. Tizenhat órára csendet teremtek a harctereken. Holnap ilyenkor még egyszer lediktálom a békeparancsot. Szóltam !"

A világsajtó tanácstalanul áll az eseményekkel szemben. Ki lehet a titokzatos Fulgur, akinek ilyen emberfeletti hatalom van a kezében ? A frank lapok a germán kormányt gyanítják az ismeretlen mögött és azonnali megtorlást követelnek; a japán sajtó a yankee repülőhadsereg váratlan betöréséről ir. A yankee kormány erélyesen tiltakozik, Germánia hallgat. Nagy találgatások folynak az ismeretlen pusztító fegyver meghatározása körül is. A világsajtó általában ismeretlen erejű gázlövedékekre gyanakszik, bár sok szempont e felfogás ellen szól. A frank vezető lapok az F-sugarakat emlegetik, amelyeket egy germán mérnök állítólag már egy évtizeddel ezelőtt feltalált és azóta tökéletesített.

Akárhogyan áll is a helyzet, a kelet borzalmas eseményeit letagadni nem lehet. Nemcsak a harcban álló felek, hanem az egész világ rettegve várja a további fejleményeket.

A szenzációs ujságszámot még a reggeli studium alatt megkapták a fiúk és míg a nép reggelizett, Jóska egy asztal sarkára telepedve hangosan felolvasta a cikket. Szenvedélyes viták indultak meg a híradás nyomán, amelyek az iskolában minden tízpercben folytatódtak. A vita főleg akörül folyt, hogyan lehetne ezt az ismeretlen nagyhatalmat a magyar igazság szolgálatába állítani. A fulgensek nem vettek részt a vitában, csak szótlanul hallgatták a heveskedőket, amiért pl. Jenőkét, a harmadikosok kevés híján meglincselték, mint hazaárulót. Gabi és Laci erélyes közbelépése mentette meg az álmodozó gyereket az alapos veréstől. Szabadulás után Jenőke kijelentette, hogy „a hazát nem vadállatok, értsd: a verekedő pajtások, hanem tevékeny és értelmes magyarok fogják megmenteni".

Amikor a nép az iskolából kitódult, minden utcasarkon ujságárusok és alkalmi rikkancsok egész serege árulta a Soproni Hírlap újabb különkiadását a keleti harctér további eseményeiről. A zsebpénzek megmozdultak a zsebekben és egy perc mulva minden fiú kezében szorongatta a szenzációs ujságszámot.

Feltámadtak a mandzsuriai halottak

A mandzsuriai harctérről jelenti az ott működő angolnyelvű rádióleadóállomás:

Ma délután 3 órakor (ez a mi időszámításunkban reggel 9 órának felel meg), tehát pontosan 16 órával a tegnapi borzalmas események után visszatért az élet a chailari hadszíntér halottaiba. A félelmetes ismeretlen ellenség tehát nem halállal, hanem pontosan előre szabályozott ideig tartó mély, halálszerű ájulással sujtotta a keleti hadviselőket. A hosszú ájulás utókövetkezménye megnevezhetetlen kábultság és zsibbadtság, amely a felébredteket még most, órák mulva is hatalmában tartja. A katonák borzadva gondolnak vissza az elmult 24 óra szörnyűségeire és rettegnek a ma estétől, amikor az ismeretlen újra visszatér és követelni fogja békepontjainak elfogadását. A katonák hangulata a végsőkig feszült és még a legfegyelmezettebb japán hadseregnél is lázadástól kell tartani, ha a további hadviselésre kényszerítenék és ezzel a félelmetes ismeretlen újabb büntető akciójának tennék ki őket. Az illetékes diplomáciák permanens tárgyalásokat folytatnak. Oruki, a japán seregek fővezére repülőgépen Tokióba utazott.

Délelőtt 11 órakor, a középeurópai időszámítás szerint, ottani zónaidő szerint tehát délután 5 órakor a kínai kormány és nagyvezérkar rádión jelentette, hogy kész alávetni magát Fulgur békeparancsának.

A békeparancs pontjai a következők:

1. Minden ellenségeskedés azonnal beszüntetendő és a háború befejezettnek nyilvánítandó.
2. Mind a három állam azonnal visszavonja és leszereli hadseregét. A katonák hazabocsátandók, a fegyverek, hadigépek és repülőgépek egy közös bizottság ellenőrzése alatt megsemmisítendők.
3. Mandzsuria önálló állam, amelyben egyetlen hatalom sem tarthat hadsereget és védelmi műveket nem építhet.
4. A szovjet a keleten beszüntet minden további bolsevista agitációt.
5. A béke fölött egy celt—yankee—japán—kinai—orosz-bizottság őrködik.

A további eseményeket feszült izgalommal várja az egész világ.

Hát ami a feszült izgalmat illeti, abból volt a kollégiumban is elég.

Megtárgyalták az eseményeket, jósolgattak, fogadásokat kötöttek és a mujkók még a részvénytársasági alapon vásárolt sátrukat is lekötötték Bunci azon állítása mellett, hogy a hadviselő felek nem fogják letenni a fegyvert és szükség lesz Fulgurnak második büntető expedíciójára is. Heves viták folytak a hosszú ájulást előidéző fegyver fajára vonatkozólag is. A fiúk legnagyobb része gáz-párti volt: szerintük nagyon magasan szálló, sok száz egységből álló repülőraj gázbombákkal árasztotta el az egész harcteret. Nagy ellenkezést váltott ki Dódi kijelentése, hogy valószínűleg valami újszerű elektromos fegyvert talált ki ez a Fulgur és azzal sujtotta le a

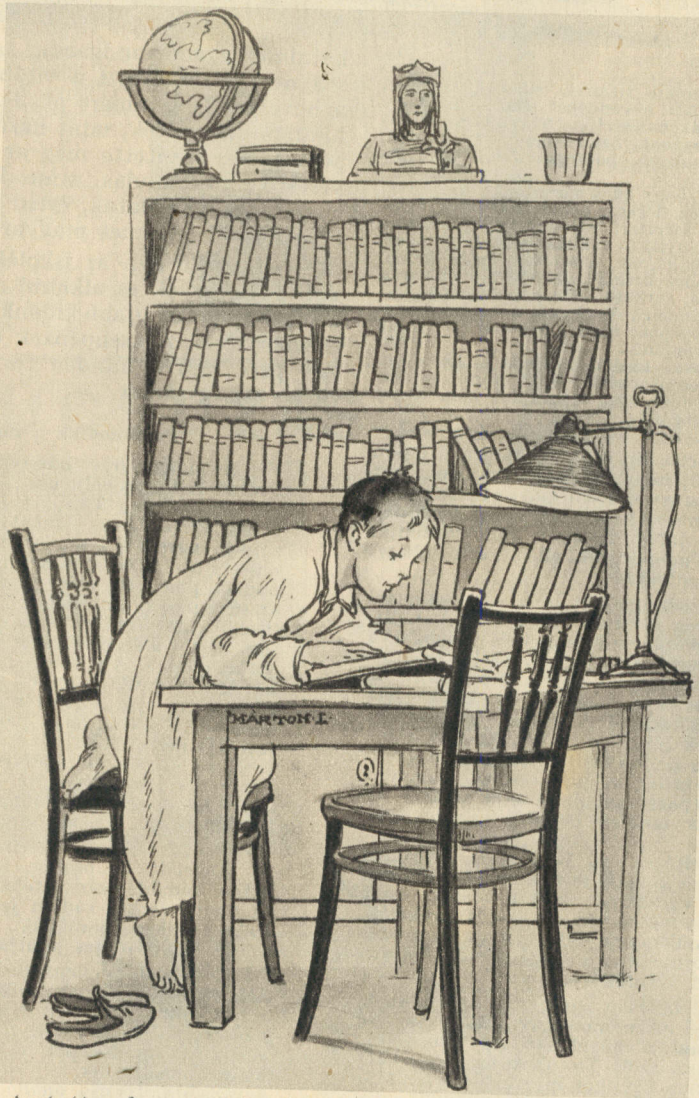
kétmillió embert. Frici rögtön csatlakozott ehhez a nézethez, de a nagy többség ellene fordult és amikor Jóska kijelentette, hogy egy vakarcs másodikos annyit érthet az elektromossághoz, mint anyám tyúkja az á-b-céhez, Dódi és Frici általános gúnykacaj közepett voltak kénytelenek elvonulni a vitatkozók csoportjától. A fulgensek hol itt, hol ott bukkantak fel, a legképtelenebb állításokat kockáztatták és uzsonnáig sikerült is úgy összekavarniok az ügyet, hogy senki sem tudta többé, mit higyjen és mire mondja, hogy ostobaság.

Uzsonnaidőre megjött az újabb hír: hogy a kínai hadsereg letette a fegyvert és alávetette magát Fulgur követeléseinek; a szovjet seregében lázadás tört ki és az újabb retorziótól rettegő katonák kényszerítették vezetőiket, hogy engedelmeskedjenek az ismeretlen hatalomnak. A japán hadvezetőség visszautasított minden beavatkozást és a támadás folytatását határozta el, repülőrajait pedig felküldte 5—6000 m. magasságig, hogy elűzzék a közeledő titokzatos légi hadsereget; amint azonban letelt a kitűzött idő és a repülők nem találtak semmit, a japán állásokban azonban egyszerre újra hullani kezdtek a katonaezrek; a japán kormány is fogcsikorgatva megadta magát. A mujkók büsultak, mert elveszett a sátruk, a Fulgur-párt pedig olyan diadallal itta az uzsonnakávét, mintha minden győzelmet ők maguk vívtak volna ki.

Atya mosolyogva járkált a felhevült nép között és 5 órakor tanulni kergette a harcos feleket.

*

Aznap este a Klub gyűlést tartott.

A Klub (teljes nevén: Kis Szentimrések Klubja) nevezetes szerepet játszott a kollégium életében. Olyan volt, mint testben a lélek: a kollégium maga volt a nagy, élő test, amelyen belül a fiúk minden szellemi, technikai, társadalmi és egyéb igénye a Klub működésében talált kielégülést. A Klub tartotta fenn a társalgó könyvtárát, a játékterem felszerelését, a műhelyt és a sportpályát; tartott irodalmi üléseket, vitaestéket, rendezett előadást, tánciskolát, kirándulást és nagyobb túrautakat és keretet nyujtott minden tevékenységnek, amely csak diákszíveknek álma lehet.

Szóval a Klub gyűlést tartott. A technikai szakosztály fedezetet kért egy villanymotor beszerzésére, amelyet a műhely B) asztalára akartak felszerelni. Jóska, az örök ellenzék, nagy filippikát vágott ki e kívánság ellen, mondván, hogy ez a szakosztály már eddig is elég pénzbe került és még nem produkált mást, mint egy repülőgépet, amely az első útján leesett és összezúzta magát, meg egy sajátkészítményű dinamót, amely semmiképpen nem akar áramot termelni. Gabi, a Klub elnöke bölcs nyugalommal figyelte a vitát és egy-egy helyesbítő megjegyzéssel tartotta korlátok között a túlságosan heves szónokokat.

Ekkor történt, a legnagyobb vita hevében, amikor mindenki figyelme a döntő szót előkészítgető elnök körül összpontosult, hogy Pursi hirtelen felugrott, kezével a homlokára csapott és felkiáltott: Megvan! Ez az!...

Általános meglepetés. A mujkók nevetnek, Jóska berzenkedik, a negyedikesek eleven kérdőjellé görbülve figyelik a fiút, Gabi pedig, akit ez a közbeszólás a legszebb körmondata legközepén szakított félbe, kis sértődöttséggel a hangjában, szólt rá a magáról megfeledkezett fiúra:

— Felkérem Pursi szakosztályi titkár urat, hogy máskor az elnök szavait ne szakítsa félbe, hanem várja meg, míg a mondatom végére pontot teszek. Most pedig kíváncsian várjuk feltünő és szokatlan viselkedésének közelebbi indoklását!

(Ha Gabi elnökölt, akkor a stílusa egyenesen kibírhatatlan volt.)

Pursi a füle hegyéig elvörösödve állt ott, aztán elővette a zsebkendőjét és megtörölte a homlokát.

— Nagyon elgondolkodtam valamin és elfeledkeztem magamról. Bocsánatot kérek a Klubtól a gyűlés megzavarásáért.

Az ügy ezzel el is intéződött, de a fulgensek, akik nagyon kíváncsian figyelték tovább is Pursit, észrevették, hogy szeme állandóan a könyvtár egyik polcán függ és hogy csak nehezen tudja türtőztetni türelmetlenségét.

Esti imára csengettek. Gabi gyorsan befejezte a gyűlést, megszavaztatván a technikus szakosztály számára a kért összeget és a fiúk felsiettek a kápolnába. Esti ima után Pursi jelentkezett Atyánál és kérte, hogy még egy órahosszat fenn maradhasson és a könyvtár egyik folyóiratából valami nagyon sürgőset elolvashasson. Atya csodálkozva nézte a mindig nyugodt fiú szokatlan izgatottságát, de az engedélyt a fennmaradásra nem adta meg.

— Az éjjelt arra rendelte a jó Isten, hogy aludjék a gyerek! — mondta ki a szentenciát és ágyba kergette az orrát lógató fiút.

Sorra elalszanak a villanylámpák, csend lesz a háló termekben és a felsősök magánszobáiban is. Atya lassan leballag a lépcsőn és a szobájában asztalához ülve, a brevárium olvasásába mélyed.

Amint az óra tizet üt, halkan kinyílik a III. háló ajtaja és hálóingben, papucsban Pursi lopózik ki rajta. Lábujjhegyen oson a könyvtár felé, felkattantja a villanyt, a folyóiratok polcáról lekapja a Magyar Cserkész 1930. évi XI. évfolyamát, kissé lapozgat, keresgél benne, aztán se lát, se hall többé, csak olvas, olvas...

Az óra elütötte a 11-et, majd utána a felet is és Pursi még mindig nem mozdul. Észre sem veszi, hogy mögötte halkan nyílik az ajtó és magas, szemüveges pap áll meg a háta mögött. Az igazgató úr.

Vállára teszi a kezét. A gyerek felrezzen.

— Hát te mit olvasol itt ilyen késő éjszaka? Éjfél lesz mingyárt, tudod-e?

A gyerek elkapja az igazgató kezét és leküzdhetetlen belső, lázas izgatottsággal kérdezi:

— Igazgató úr, ugy-e igaz?

(Folytatjuk.)

EZER PENGŐ

Az 1000 P készpénzen kívül az alábbi cégek igen értékes ajándékokat bocsátottak rendelkezésünkre, amely díjakat a helyes megfejtők között fogjuk kisorsolni. Itt is hálás köszönetet mondunk minden cégnek és vállalatnak a szeretetteljes és nagylelkű adományért.

15 darab ½ literes Thermofrig hőpalack, a Magyar Fémlemezipar R.-T. (Bp., VII, Erzsébet királyné út 57) ajándéka.

3 darab 20 pengős szürke taxi használatára jogosító jegyutalványfüzet, az Autotaxi RT. (Bp., X, Kerepesi út 15) ajándéka.

BOON W. J. KAKAÓ- ÉS CSOKOLÁDÉGYÁR (Bp., VIII, Kőris u. 31) készítményeiből étcsokoládét ajánlott fel.

2 darab díszes perselyórát ajándékozott a Magyar-Hollandi Biztosító R.-T. (Bp., VIII, Üllői út 4).

A Budapesti Központi Általános Tejesarnok sajátkészítményű trappista-sajtot és teavajat ajánlott fel.

A DREHER MAUL CSOKOLÁDÉGYÁR (Bp., X, Halom u. 42) csokoládékészítményeiből desszertet ajánlott fel.

4 darab Terta szeszgázfőző, a Telefóngyár R.-T. (Bp., VII, Hungária körút 126) ajándéka.

51 darab körzőkészlet, Szénásy módszerű papírgyár, Földmár Sándor (Bp., IV, Ferenc József rakpart 20) ajándéka.

Több doboz Maltin kakaó, a Meinl Gyula R.-T. ajándéka.

1 darab gramofón, a Bayer Aspirin ajándéka.

3 darab kertészkés, MAUTHNER ÖDÖN RT. (Bp., VII, Rottenbiller u.) ajándéka.

24 méter alhambra selyem, 6 méter Mary-sál, 14 méter Gladys-sál, a Filtex RT. (Bp., V, Szent István tér 15) ajándéka.

1 darab Orion 7029 típusú, váltóáramú, 2 plusz 1 csöves rádióvevőkészülék, a Magyar Wolfram RT. ajándéka (Bp., VI, Váci út 99).

Magyaros motívumú színes *zsebkendők*, az INDANTHREN FESTÉKGYÁR ajándéka.

2 darab Laticel utazópárna, 2 pár cipőre való Palma-Okma talp, 2 darab Emergé iskolatáska, a Magyar Ruggyantaárugyár RT. ajándéka.

1 darab sportöltönyre való szövet, hozzávaló béléssel, a Lefkovics és Vándor cég (Bp., IV, Deák Ferenc u. 16—18, a Magyar Cserkészszövetség szállítója) ajándéka.

20 darab *Izsák fényképezőfilm*, 6×9-es méretben, az IZSÁK JÓZSEF RT. (Bp., V, Pozsonyi út 63) ajándéka.

2 pár zsíros tehénbőr duplatalpú bakancs, a Kovacsevics Milenko ruházati üzlet (Bp., IV, Petőfi Sándor u. 3) ajándéka.

1 darab kétszemélyes sátor, a Magyar Kender, Len és Jutaipar R.-T. (Bp., V, Wekerle Sándor u. 8) ajándéka.

ÉS SOKSZÁZ MÁS EGYÉB

Az alábbi rejtvények megfejtéséből küldj be egyet **és**

A TIÉD LEHET!

A szelvényre írd rá — olvashatóan a *nevedet* és *a címedet*

és legalább egy rejtvénynek a megfejtését — *A lapból a rejtvényt ne vágd ki.* Ha levelezőlapra ragasztva küldöd a szelvényt — arra mást ne írj! Borítékban többen is küldhetik. *Beküldési határidő nov. 15.*

Ha valaki azonban úgy akarja, akkor a hat szelvényt majd egyszerre is beküldheti, dec. 5-ig, azután szelvényt nem fogadunk el.

Ki vesz részt a sorsolásban?

Te is, mivel szept. 15—től dec. 1-ig minden szelvényt — tehát a *hat* szelvényt dec. 5-ig — egy-egy megfejtéssel beküldted!

Gondold meg!

TE NYERED

az 1000 pengőt — a csapatod tagjai pedig egy-egy értékes díjat!

Még ma fizess elő!

Az 1000 pengős rejtvénypályázat negyedik sorozata:

1.

Ha fejed fáj, ha fogad fáj,
Meg vagy hűlve,
Ne légy azért búbánatba
Elmerülve.
Okos cserkész minden bajban
Gyors cselekvő,
Fájdalmaknál kéznél legyen
A megmentő!
Mi az, ami percekig sem
Hagy kínlódni?
Aspirin Bayer kereszttel
A valódi.

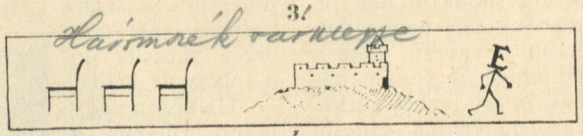
Elegendő a pontozott szó beküldése.

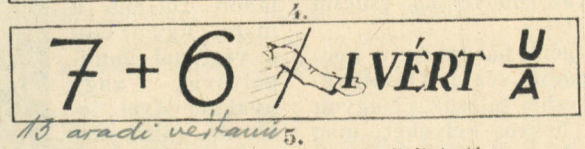
2.

Mi van a kulacsban?

Teli a kulacsom
Hűs itallal — jóval.
Honi nyersanyagból
Készült „E r ó"-val.
Ha fáradt vagy, üdít,
Ha éhes, jóllaktat,
Cserkész messzi útra
Enélkül nem baktat.

Elegendő a pontozott szó beküldése.

A Csikágóban a rendőrség véres utcai harc árán postabélyeg-hamisító bandát fogott el. A bélyegek szenzációsan hasonlítanak az eredetiekhez s így a cs—i rendőrség a cserkészeket kérte fel annak megállapítására, hogy miről lehet megismerni a hamisításokat.

50 darab fertőtlenítő mosdószappan, a Kolozsvári (Heinrich József) Szappangyár (Bp., X, Hölgy u. 3) ajándéka.

1 darab kis táskagramofón, a Musica Rt. (Bp., VII, Erzsébet körút 43) ajándéka.

5 drb *Odol (szájvíz)* úti doboz. MAGYARORSZÁGI OLAJMŰVEK, X, Hölgy u. 14, ajándéka.

1 darab Szolofon hangszóró, a Standard Villamossági Rt. (Ujpest) ajándéka.

3 darab *írószeres csomag*, egy-egy középiskolás fiú egészévi szükségletére, a SCHULLER JÓZSEF RT. (Bp., VI, Lóportár u. 9—11) ajándéka.

5 pályanyertesnek 5000 P haláleseire és 5000 P rokkantságra szóló balesetbiztosítás egy éven keresztül. A Magyar Élet- és Járadékbiztosító Intézet (Bp., VI, Andrássy út 8) ajándéka.

2 darab Turnlight *zseblámpát* ajándékozott a PÁLA ÉS TÁRSA cég (Bp., V, Váci út 66).

100 tubus Kalodont fogkrém, a Hutter és Lever Rt. (Bp., VII, Erzsébet körút 6) ajándéka.

A MAGYAR KAKAÓ ÉS CSOKOLÁDÉGYÁR (Bp., V, Zrínyi u. 14) saját gyártmányú *gourmand bonbont* ajánlott fel.

1 darab Billy Clack 6×9-es fényképezőgép, Agfaphoto (Bp., V, Nádor u. 12) ajándéka.

1 darab Budapest—Passau és vissza és

1 darab Budapest—Linz és vissza és

1 darab Budapest—Wien és vissza és

1 darab Budapest—Mohács és vissza útvonalra szóló hajószabadjegy, az Első Dunagőzhajózási Társaság ajándéka.

5 m. burettet ajándékozott a KLINGER HENRIK és FIAI GYÁR.

2 pár cserkészcipő, a Delka Kereskedelmi Rt. (Bp., VIII, Rákóczi út 6) ajándéka.

Illatos *kézmosó szappant ajándékozott* a FLÓRA SZAPPANGYÁR (Bp., X, Soroksári út 33.)

70 darab Cullinan HB. rajzironi,

70 darab Komert HB. rajzirónt,

12 doboz színes pasztelliront,

24 darab Cullinan játékot ajánlott fel a Breviller és Társa Urbán cég (Bp., V, Váci út 168).

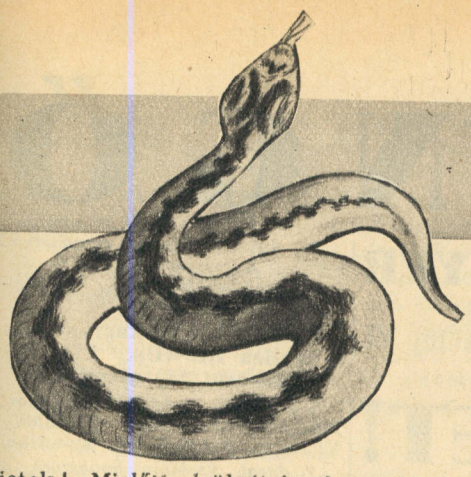
3 darab 8×10.5 cm. Kodak fényképezőgép, 3—3 tekeres filmmel, a Kodak-gyár (Bp., IV, Bécsi u. 5) ajándéka.

Hyperol szájvíz tablettát ajánlott fel RICHTER GEDEON VEGYÉSZETI GYÁR (Bp., X, Cserkész u. 63.).

1 darab herendi porcellánkorsó, a Herendi Porcellángyár (Bp., IV, Váci u. 20) ajándéka.

MÜLLER TESTVÉREK VEGYÉSZETI GYÁR (Bp., VI, Lehel u. 27—29) több üveg *írótintát*, töltőtolltintát és vegytintát ajándékozott.

1 vég cserkészflanell, Pollák Hermann r.-t. (Bp., V, Bálvány u. 16) ajándéka.

EGY KIS KÍGYÓTUDOMÁNY

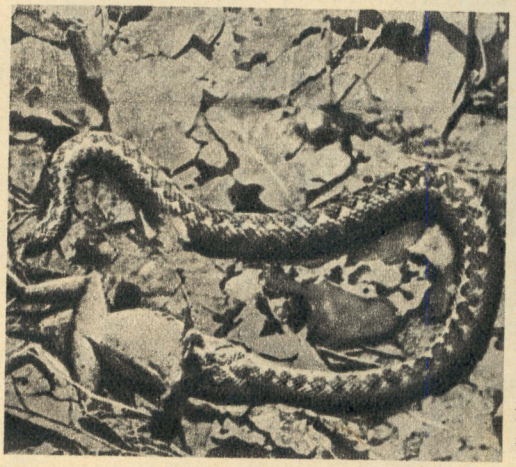
Irta: **ANNÓK F. SZABÓ JÁNOS**, a bugacpusztai „madárkapitány".

Üljünk le a fűbe, itt a kis sziget dombos részén, innen az ember messzebb lát, mintha a lapos mélyedésbe telepszik. Megállzörgessétek meg jatok! Mielőtt leülnétek, bototokkal köröskörül a bokros, füves terepet. (Erre elmenekül innen a kígyó és egyéb féreg. Mert a kúnsági pusztákon elég sok kígyó és egyéb kellemetlen állat is él.)

Itt van éppen egy *vizisikló*. Tudományos neve Tropidonatus nátrix Igen könnyen megismerhetitek arról, hogy fejének mind a két oldalán, a halánték tájon fehér vagy sárga félhold alakú foltok vannak.

Amelyiknek a foltja sárga, az a hím, amelyiké fehér, az a nőstény. Színük változatos, mindig a környezethez idomul. Vízben igen ügyesen úszik. Rendszerint apróbb állatokat, bogarat, békát, halat, egeret eszik, de a nagyobbja még a tóság fiatal madárivadékait is el-elnyeli. Van, amelyik másfél méter hosszúra is megnő.

Száraz, erdős, bokros helyeken itt a pusztákon található még másik síklófajta is. A pusztai nép *rézkígyónak* hívja. Ez a *rézsikló*. Tudományos neve coronella laevis. Ez nem nő akkorára, mint a vizisikló. Hossza 50—70 centiméter. Tarkóján patkóalakú sötét folt van. Pikkelyei símák, kissé réz színűek és fényesek. Erről nevezik síma-, vagy rézkígyónak. Igaz, hogy ez a két síklófajunk ártalmatlan, de nem kellemes, ha az ember véletlenül ráül vagy pedig rátenyerel. Ezért ajánlatos a terepet megveregetni a mezőn, mielőtt az ember leülne valahol.

A vipera békát zsákmányol.

Van ám itt a pusztákon másfajta kígyó is. Ez azonban már veszélyes lehet az emberre. Harapása az orvosi megállapítás szerint súlyos betegségeket, sőt többször gyorsan bekövetkező halált is okoz. A puszták homokbuckáinak bokros lejtőin elég gyakran találtam már rövid, tompa, vastagfarkú, cikk-cakkos hátu kurta kígyót is. Ez már a vipera családba tartozik: *a keresztes vipera*. Tudományos neve Pelias berus. Volt már olyan nap, amikor 16 darabot is agyonvertem. Az ártalmatlan síklóktól nagyon könnyen megkülönböztethető azáltal, hogy feje nem olyan hosszúkás, mint a síklóé, hanem inkább szívalakú. Feje a nyakánál sokkal szélesebb, mint a síklónak, majdnem háromszögletű idom. Alapszíne hamvas, vagy ezüstszürke. Fején két félholdalakú fekete folt van, melyeknek csúcsai kifelé állanak.

Fejének hátsó felétől farka végéig barnafekete kockákból alakuló cik-cakos vonal húzódik végig. Haspikkelyei fényes feketék és sötétszederjesbe játszók. Nagyon kedveli a napos hangafűvel benőtt bokros helyeket, meg a kőrakásokat. Szép időben kifekszik a napfényre sütkérezni, esős, nyirkos napokon elbújik. Vihar, égiháború közeledtekor nagyon ingerlékeny, nyugtalanul csúszkál ide-oda.

Ilyenkor legveszélyesebb: mindjárt támad. Erős szélben elbújik rejtekébe. A kis kígyók azonnal kibújnak, mihelyt anyjuk a tojásokat lerakta. Éppen ezért „eleven szülőnek" (latinul: vivi-para-nak) nevezik. A sikló viszont 15—17 bőrszerű puha héjjú, szennyes fehér, gömbalakú tojást tojik. Ezeket homokba vájt üregbe helyezi el és kikelésükig rajtuk összetekeredve hever, őrzi a fészket.

A viperának az a szokása, hogy feje körül csigamódra összecsavarodik. Ilyenkor fejét magasra emeli, úgy szemlé lődik minden irányba. Ha gyanus zajt hall, vagy ha ember közeledik felé, villámsebességgel menekül, néha még ugrálva is. Ha nyugalmában váratlanul meglepik, felfújja magát, fejét lelapítja, de azt azonnal ismét elő is csapja, dühösen mar hozzá a legközelebb eső tárgyakhoz. Mindez egyetlen pillanat műve. A marás oly gyorsan történik, hogy a marást szenvedő ember csak a legritkább esetben pillanthatja meg a gyorsan menekülő viperát. Marása alig okoz nagyobb fájdalmat, mint egy tövisszúrás, éppen azért okozhatja a legnagyobb bajt, mert az ilyen csekély sérülést az ember alig veszi komolynak. A vipera által okozott seb igen könnyen felismerhető abból, hogy a seb két vékony egymásmelletti karcolásból áll. Hossza 1—1 és fél centiméterig terjedhet. Megtörténik, hogy a seb csak egy karcolásból áll, ilyenkor a karcolás megett a hátsó fogak nyomai azonban észrevehetők. Néha a sebhely gyors eldagadása következtében a karcolás nem látható. Ilyenkor a daganat középpontján egy olajosnak látszó csepp nedvesség látható. A viperamarás széle megvörösödik, vagy kékesszínű lesz. Kellő óvatosság mellett nem kell félni a viperától, mert erős lábbelin fogai át nem hatolhatnak. A marás által való mérgezés nem mindég egyformán súlyos. Kevésbé súlyos az hűvös napokon, ha a vipera még fiatal volt, ha a marás csontot ért, vagy ha a marás által véredények nem sérültek meg. Legtöbb esetben elháríthatjuk a súlyos következményeket, ha azonnal megakadályozzuk, hogy a méreg a testbe felszívódhasson, vagy ha a mérget azonnal eltávolítjuk.

Legjobb a sebnek azonnal kivéreztetése. A seb kiszopása nem tanácsos, bár a kígyóméreg az emberi gyomorban elveszti hatását. De vérrel egyesülve ártalmas lehet. Megtörténhet, hogy a nyelven, vagy a szájban valami kis seb van, ettől azután a baj még nagyobb lehet.

A kivéreztetés úgy történik, hogy a sebet jó éles késsel vagy ollóval feltágítjuk és kinyomkodjuk. Ha kés vagy olló nem volna ilyenkor kéznél, jó szolgálatot tesz, ha vékony vastárgyat tüzön izzóvá teszünk és a sebet kiégetjük. Bizony ez a műtét fájdalmas, de hasznos. Ha klórvíz, vagy szalmiákszesz is volna kéznél, úgy ezzel mossuk ki a felvágott sebet.

Ha kézen vagy lábon történt a marás, úgy az első a végtagot gumipólyával, vagy nyakkendővel lekötni, mint azt ütőeres vérzésnél szoktuk. Sürgősen a legközelebbi orvoshoz kell fordulni, mert a viperamarás utóbajként is nagyon hosszadalmas betegségeket idézhet elő.

Pockot zsákmányolt a vipera.

A CSERKÉSZET VILÁGTÖRTÉNETE

(KORUNK LEGHATALMASABB IFJUSÁGI MOZGALMA — AZ IFJAK NÉPSZÖVETSÉGE)

AMERIKAI EGYESÜLT ÁLLAMOK (Folytatás)

Az 1911-es cserkészév nevezetes eseménye, hogy a cserkészszövetség megvásárolta a *Boys' Life* (Fiúk Élete) című ifjúsági lapot, amely akkor alig érte el a háromezres példányszámot. Csakhamar megjelentek a hivatalos kézikönyvek is. 1911 júniusában bocsátották útjára a fiúk kézikönyvét.

A fejlődés további szakaszát nyitotta meg a californiai egyetem, amely órarendjébe cserkészeti előadásokat vett fel, hogy a Csendes óceán partján is elősegítse a cserkésztisztek képzését. A nyugati államokban erre szükség is volt.

1912-ben már nagy arányokban indult meg a táborozás. Ugyancsak ebben az évben teljesítették a cserkészek első nagyszabású közhasznú szolgálatukat a július 4-i nemzeti ünnepen.

B. P., az amerikai cserkészek Végrehajtó Bizottságának meghívására a mozgalom terjesztése érdekében huszonegy nagyvárost keresett fel és mindenütt nyilvános beszédet mondott. Legfőbb gondja volt kimutatni, hogy a cserkészet nem nevel sem háborúra, sem pedig sztrájktörésre. A denveri cserkészlap írta: „Ez az esti előadás többet tett a cserkészetért, mint az évek óta elhangzott beszédek és megírt cikkek." Az oregoni szocialisták ugyan megzavarták B. P. előadását, de a főcserkész megfelelt a közbeszólóknak.

1913-ban már sok százra ment a kiadványok száma és maga a cserkészközpont is sok szépirodalmi munkát adott ki, amelyek többnyire egy-egy csapat vagy őrs költött kalandozásairól, utazásairól számoltak be.

De nemcsak a regényekben, hanem a valóságban is feltűntek amerikai cserkészek távoli országokban. Így Shanghaiban már 1911-ben alakult amerikai csapat, jórészt hittérítők fiaiból.

Amerikai állandó tábor, fapadlós sátorral.

A Hawai szigeteken gyorsan fejlődött a mozgalom. A főszigeten *Aloysius* páter szervezte meg az első csapatot, míg Mani szigeten *Francis* atya.

Ekkor már elérhetők voltak a cserkészkiképzésben a *Life Scout, Star Scout és Eagle Scout.* (Élet-, Csillag- és Sas-cserkész.)

A szalagon függő ezüstsasjelvényt, amely ezt mutatta, 1913-ig 1023 cserkész kapta meg. A Life Scout jelvénye szív, a Star Scouté csillag.

A BSA 1913 elején büszkén mutathatott rá közel háromszázezer főnyi seregére, amelyet hétezer cserkésztiszt vezetett, felekezeti és osztálykülönbség nélkül.

Jótett nélkül nincs cserkész! — ez volt a hivatalos álláspont és valóban hihetetlen mérveket öltött az a sok szolgálat, amelyeket a cserkészek százezrei egyeseknek és a köznek tettek.

Az amerikai cserkészet történetében páratlan hőstettért kapott kitüntetést Ralph *Godstein*, a chicagói 367. csapat őrsvezetője. A földalatti vasúton szívgörcs ölte meg a kocsivezetőt és az a veszély fenyegetett, hogy a kocsi belerohan az előtte haladóba. A cserkész végigkúszott a robogó kocsin és sikerült megállítania. Nemcsak cserkészkitüntetést kapott, hanem a Carnegie-alapítvány díját is megkapta.

Tisztítóhadjárataikat rendszeresítették a cserkészek és ezek számbavehető eredménnyel jártak. A tiszta körmök, fogak, a jólfésült haj az amerikai cserkész ismertetőjelei közé kezdett kerülni. Amikor pedig elvállalták egész városok „nagytakarítását", felszedték az uccák papírhulladékát és az egészség, a tisztaság terjesztőivé csaptak fel, közelebb jutottak a tizedik törvény megvalósításához, a lelki tisztasághoz is.

A csapatszolgálatok közt a legtöbb a rendfentartás volt. Cleveland cserkészei, akik között mindig sok volt a magyar származású, a Perry-centennárium ünnepén háromszázezer főnyi közönséget tartottak rendben. A tömeg szívesebben hallgatott udvarias kérésükre, mint a rendőrség parancsaira.

Példák sokasága hamar megnyerte a nagyközönség és a nagy amerikaiak szívét.

Csomók. Irjátok meg, milyen csomókat szeretnétek ismerni, majd sorát ejtjük.

Egyesületi és más jelvények viselése a cserkészruhán egyenesen tilos. Cserkészruhában ne válasszon el bennünket se egyesület, se politikai párt, se egyéb.

Lehet-e az ijedtségtől meghalni? Lehet, de a szervezetnek bizonyos beteg állapota szükséges hozzá.

Vászon vízhatlanítás. (Közli: „Eto" 552., Szeged.) 50 gr. vizahólyagot főzzünk esővízben addig, míg az teljesen felolvadt, aztán feloldunk 100 gr. timsót 3 liter vízben és 30 gr. fehér szappant kb. 1 ½ liter vízben s az egészet keverjük össze. A nyert keveréket még meleg állapotban kenjük a vászonra és hagyjuk megszáradni.

Mik a kakukmadár jellegzetességei a cserkészettel kapcsolatban? (Kérdezi ifj. Horváth György, Győr.) Minden állatnak vannak jó és rossz tulajdonságai. A kakuk sok rossz tulajdonsága mellett a cserkészek a kakuk egyik kimagasló jó tulajdonságát vehetik követendő példának. Ez pedig az, hogy a kakuk a legszőrösebb hernyót is megeszi, amit a többi madár utálattal otthagy. Így az erdő- és mezőgazdaságnak nagy hasznot hajt. Hány cserkész nem eszi meg a spenótot, pedig abban nincsenek is szőrök.

Hol lesz a legközelebbi Jamboree? Beavatottak szerint már eldőlt, hogy a legközelebbi Jamboree Franciaországban lesz.

Sárga cipőkrém. A cipőkrém kicsiben való gyártása nem fizeti ki magát. Írd meg, milyen célra akarod felhasználni, aszerint közöljük a receptet. Más kell a városi sárga cipőhöz és más a túristabakancshoz.

Légyfogás. Ha nem tudod a szobába betévedt egyetlen legyet megfogni kézzel és nagyon zavar, úgy két módszert ajánlok. Az egyiket a budapesti klinikákon használják s abból áll, hogy egy vékonytűjű injekciós fecskendőt benzinnel töltenek meg s a sugarat a légyre irányítják. A benzingőztől elkábul és leesik a legnagyobb légy is. A másik módszer, hogy csuzligumit kifeszítve megcélozod a legyet s az elernyedt gumiszalag rugalmasan kipattantva leüti a legyet.

„Felvágott." Az illető vers, amit a leányfalusi cserkészjáték tábortüzénél hallottál, valószínűleg az az egyveleg, amit a most megjelent Tegzes: Tábortűzi könyvében megtalálsz. Nézd meg ott és ha nem, úgy írd meg.

Olajfesték kivevése. (Ujdombóvár.) Ajánlják a benzinnel vagy terpentinnel való alapos dörzsölést. Utána forró vízben mossuk és főzzük a ruhát. Ajánlatos a főzőedénybe kevés szalmiákszeszt önteni. Ugyancsak oldja a kloroform is.

Saját készítésű vászonsátor. (Kérdezi Márton József 665.) Igazad van, erős vászonból és az úgynevezett anginból is egész jó sátraket lehet készíteni. Még az sem szükséges, hogy impregnáld az anyagot, hanem ajánlom helyette, hogy a sátor legyen dupla tetővel ellátva. Hosszabb időt töltöttem svájci cserkészekkel egy táborban, valamennyi sátor házi készítményű, nem impregnált erős vászonból, úgynevezett vitorlavászonból készült. A külső tetőn az eső átfreccsent, azonban olyan kis cseppekre oszlott így és annyira nem volt ütőereje, hogy a második tetőn szép lassan lecsurgott. Persze ilyen sátor anyaga belül is vizes, azért nem lehet semmit hozzá támasztani. A svájciak sokkal kisebb méretű sátrakkal megelégszenek, mint mi s mindegyik sátor befogadó képességét erősen lehet növelni, ha nem szalmazsákot, hanem gumilapot és gyékényt használunk.

„Leszokás a racsolásról." (Közli L. J.) A M. Cs. 8. számában olvastam a „Hogyan szokhatnék le a racsolásról?" kérdésre kapott feleletet, de nem tartom kielégítőnek, mert éppen azt nem tudja meg a racsoló, *hogyan* fogjon a „nagy türelmet és akaraterőt" igénylő munkához. Ebben szeretnék segítségül lenni. Néhány évvel ezelőtt ugyanis résztvettem Wörishofenben (Bajorország) egy kurzuson, melyen a németeknél oly gyakori racsolás is szóba került. A kurzus vezetője (Dr Egenolf Opernsänger u. Stimmpädagoge), olyan módszerrel ismertetett meg bennünket, amelyet a berlini operánál rendesen használnak. Ott ugyanis — az ő szavai szerint — raccsolót nem szerepeltetnek, azért minden operaénekesnek meg kell tanulnia a rendes „r" (=Zungen-r) kiejtését.

Dr Egenolf nyomán a M. Cs.-ben föltett kérdésükre így felelek :

Kérj föl valakit, aki előtt nagyon sok alkalommal, sokszor és sokáig, fokozatosan gyorsulva, végül olyan gyorsan, amilyen gyorsan csak tudod, elmondod ezt a szót : fe-d-akk.

Ügyelj arra, hogy az „f"-et fújva, az „e"-t egészen röviden és *nem* hangsúlyosan, a „d"-t nyelved hegyével, az „akk" szótagot pedig hangsúlyozva ejtsd.

Ha nagyon gyorsan mondod ki ezt a szót sokszor egymásután, eljön a pillanat, amikor a „fe-d" szótag kiejtésekor nyelved hegye peregni fog s az ellenőrződ azt fogja mondani, hogy a „fe-d-akk" szó „frakk"-nak hangzott, vagyis az „r"-t a nyelved hegyével és nem raccsolva ejtetted ki.

Ezt először valószínűleg csak az ellenőrződ fogja megállapítani, mert a raccsoló maga ezt eleinte nem szokta észrevenni. A raccsolónál ugyanis — talán különösnek fog hangzani, — nemcsak a nyelv működésének, hanem a hallásnak is át kell alakulnia. Ezért jó, ha nem egymagad, hanem más előtt kezdesz gyakorolni. Később aztán egyedül is gyakorolhatsz.

Ha a „frakk" szó kiejtésénél már könnyen ejted ki az „r"-t a nyelved hegyének peregtetésével, akkor változatosság kedvéért áttérhetsz más szavak gyakorlására. Ilyenek pl. fe-d-ank (=frank), fe-d-ánya (=fránya), fe-d-eskó (=freskó), fe-d-iss (=friss), fe-d-ont (=front), fe-d-öccs (=fröccs), fe-d-uska (=fruska, stb.

Ha mindezekben már helyesen ejted ki az „r"-et, akkor már nem „fr"-rel kezdődő, hanem „r"-es szavakra kell áttérned és türelemmel és kitartással gyakorolnod. Így majd célt érsz. Jó munkát !

A repülőgép modellekhez melyik a legalkalmasabb gumi? A 1×1, 1.5×1.5, vagy 1×2 mm. keresztmetszetű vékony gumi. Nyulása kb. 6—7-szeres.

Lapzárta minden hó 5-én és 20-án.

Kéziratokat a szerkesztőség nem ad vissza !

Az állam, mint olyan, nem támogatta anyagilag a cserkészeket, viszont a cserkészek nemcsak a köznek voltak segítői, hanem a szülőknek is.

Már az is jótékonnyá tette a cserkészetet, hogy sokaknak életébe derűt varázsolt.

Pl. a newyorki testegyenészeti kórházban csapatot alakítottak a fiúk. Dacára annak, hogy a legtöbben csonttuberkulózisban szenvedtek, csakhamar elérték, az úszás kivételével, az I. osztályú fokot. Kirándulásaik persze csak a kórház kertjéig terjedtek.

A cserkészmozgalom jótékony hatása és áldásos sokoldalúsága lassan közismertté vált, de kitünően szolgálta a propaganda ügyét az 1913-ban elkészült első nagy amerikai cserkészfilm is. *The Making of a Scout* (Hogyan lesz a cserkész ?) volt a címe és bemutatta a fiú életmódját a csapatba való belépéstől a kiképzés legmagasabb fokáig.

A cserkészet fokozatosan behatolt mindenhova és terjedése Amerikában nem történhetett meg amerikai rendszerű szervezés nélkül. A BSA már 1913-ban kifejlesztette a világon páratlanul álló *registration* (lajstromozó) szervét, amely a csapatok és a cserkészek évenkénti igazolását és újraigazolását végzi. Ez nemcsak jó statisztikát adott mindig a mozgalomról, hanem az igazolási díjakból került ki a központ bevételének jelentős része is.

Az európai háború kitörése egyelőre nem okozott zavart a BSA nagyszabású tevékenységében. 1914 nyár végén még javában folytak a táborozások, amikor Európa harcterein már megindult az ádáz vérontás.

Még zavartalanul élvezték az álló- és vándortáborok gyönyöreit az amerikai cserkészek, de hazatérve, csakhamar segítő munkába fogtak. A newyorki cserkészek külön gyüjtést indítottak a német Vöröskereszt javára és az volt a szándékuk, hogy néhány hét mulva legalább százezer dollárt fognak összegyüjteni.

Az amerikai cserkészek kedvelt csónakja, a hajlított orrú canoe.

A newyorki *Rockefeller Institution* az ősszel nagy ünnepet rendezett, amelynek teljes jövedelme az amerikai Vöröskereszt és közvetve a nyomorgó Európa segítésének céljait szolgálta. Az ünnep fénypontja New-York állam cserkészeinek monstre felvonulása volt. Nyolcvanezer cserkészfiú vett részt ezen a felvonuláson, amelyen Roosevelt ex-elnök is megjelent. Nagy beszédében megemlékezett a cserkészek működéséről is, természetesen a legnagyobb dícséret hangján.

A hadsegítés első mozzanatai magukkal hozták, hogy az egyelőre még békés Amerika minden helyén minden segítőmunkára fokozottabban igénybevették a cserkészeket.

Amit embertársával szemben minden cserkész megtesz, végül is szokássá, jellemvonássá lesz. Igy alakult ki a szamaritánus lélek, amely a cserkészlélek lényeges alkotóeleme.

Ennek a szellemnek elismerését jelezte az a tény is, hogy már 1915-ben lefolyt az Egyesült-Államok kongresszusán annak a javaslatnak a tárgyalása, amely a BSA-nak adandó *federal Charter*-ről, parlamenti oklevélről szólt. Ilyen nagyértékű és sok jogot adó okiratot addig csupán az amerikai Vöröskeresztnek adott a törvényhozás, mint a legelőkelőbb és legnagyobb társadalmi segítőszervezetnek.

Üzenet külföldi levelezőknek

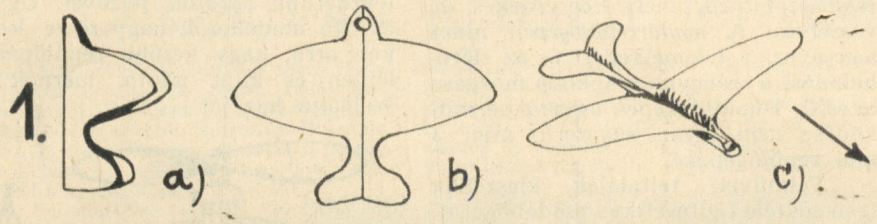
Ausztria. Multkori levelezési kátéinkban külön kérdést és feleletet szenteltünk annak a sajnálatos igazságnak a leszögezésére, hogy osztrákokkal nem tudunk levelezést közvetíteni. Ennek ellenére számos megkeresést kaptunk osztrák levelezőért. Az illetők magukra vessenek, ha kérésüket nem tudjuk teljesíteni. — **B. A. 874.** Az előbbi Neked is szól. — **Ifj. A. Gy., Bp.** Minden kérésedet elintézzük. — **M. F., Bp.** Igyekszünk holland levelezőt szerezni számodra. Jól sejted, hogy ez nem megy gyorsan. Levelezésed minden részlete érdekelni fog. — **K. J. 85.** Német nyelvű francia levelezőt fogsz kapni. — **K. Gy. 16.** Angol cserkésszel fogunk érintkezésbe léptetni. — **Német** levelezőt szerzünk a következőknek : V. Gy., Corvin-cserkész, Pápa, T. J., Kaposvár, ifj. F. M., Bp., S. M. 213. és M. J., Árpád-rg. — **M. K., Békésesaba** ügyében Svájcba, **D. L., pr. i. cst., Orosháza** ügyében pedig Hollandiába írtunk. — **M. Z. 208.** Német, olasz és dán levelezőt szerzünk. — **T. M. 44.** Fájlaljuk a tavalyi balsikert, ismét foglalkozunk ügyeddel. Türelem ! — **A többiek** levélben kapnak választ.

Átányi István

A repülőgépmodellek seregszemléje

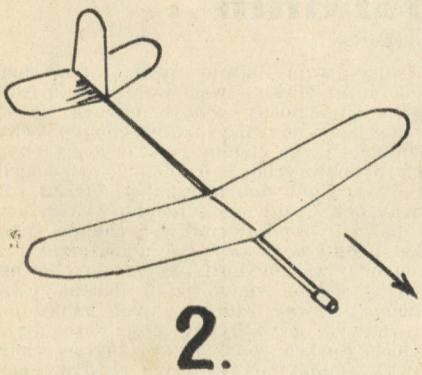
A repülőgépmodellezés, nemcsak mint játék, vagy sport, hanem mint a komoly ismeretszerzés és ügyességfejlesztés egyik legalkalmasabb eszköze, egyre nagyobb teret hódít. Ma már alig van diákember, aki legalább egy-két modell készítésével meg nem próbálkozott volna.

A modellezés, bár nem nagy boszorkányság, mégsem olyan egyszerű dolog, mint azt sokan gondolnák. A repülés elméletéből tudni kell legalább az alapvető dolgokat. Ismerni kell az anyagok tulajdonságait, a szerszámkezelést, a jónak bizonyult kiviteli formákat stb. A munkához lelkiismeretesség, türelem

és némi kézügyesség is szükséges. Az alkalmas anyagok megválasztása természetesen szintén fontos.

Ha ezeknek a feltételeknek egyikemásika hiányzik, egészen jó eredményt hiába várunk. Kezdőknél az is nagy baj, hogy rendszerint túlbecsülik képességeiket és nekik még kissé nehéz munkára vállalkoznak. Az egyik modellező azzal kezdi, hogy „éppen olyan gépet csinálok, mint a nagy gépek!" A másik kezdő meg arról ábrándozik, hogy benzin-, vagy legalább is légmotoros gépet készít és lenézéssel nyilatkozik a jól bevált gumimotoros gépekről. Ez a tájékozatlanság okozza azt, hogy legtöbben az első kísérletek eredménytelenségétől elkedvetlenedve, végleg abba hagyják a munkát. Ha idővel jó modellezőkké akarunk válni, eleinte egyszerűbb dolgokkal foglalkozzunk és később fokozatosan térjünk rá a nehezebb feladatok megoldására.

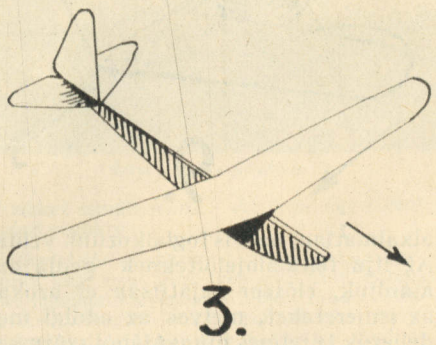

Főleg a kezdők munkáját akarja megkönnyíteni a következő osztályozás, amelyből megismerhetjük az egyes típusok hasznavehetőségét és helyes értékelését. Az összevissza dolgozó haladóknak sem árt egy kis rendszerezés. Tehát kezdjük meg a seregszemlét a kis gépecskék gazdag és változatos birodalmában. A főbb típusok a következők.

I. Mótornélküli gépek.

1. Kis papírgépek. (1. és 2. ábra.) Félig játékok, félig komoly dolgok. A repülés törvényeinek igazolására alkalmas egyszerű eszközök, melyeket pár pillanat alatt kivághatunk telébehajtott papírlapból. Az orrukat valami súllyal terheljük meg. Helyesen beállítva szépen repülnek.

2. Nagyobb sikló- és vitorlázógépek. (3. ábra.) Valami magaslatról indítva, vagy sárkányról lebocsátva, esetleg az „óriáscsúzliból" kilőve igen nagy távolságra repülhetnek. (Ezeket részletesen ismerteti Szabó J. „A repülőgépmodellek készítése"c. könyve.)A tökéletesebb

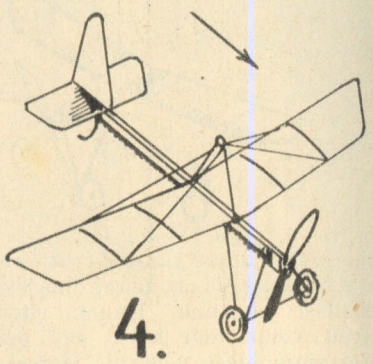

és érzékenyebb modellek emelkedő légáramlatba jutva, rendkívül hosszú ideig fentmaradhatnak és több km.-re is képesek elszállni. Ilyen kísérletek helyének és alkalmas idejének megválasztása nem könnyű dolog és a „nagyteljesítményű modellek" készítése sem kezdőknek való feladat. Egyszerűbb siklógépekkel természetesen bárki megpróbálkozhat.

II. Mótoros gépek

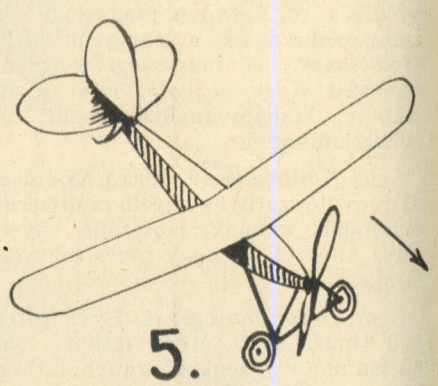
A) *Gumimótoros modellek*

1. Bottörzsű modell. (4. ábra.) A legelterjedtebb és kezdőknek legalkalmasabb típus. A gép törzse csupán egy vékony fapálca, mely a gumimótort is tartja. A szárny lehet *egyszerű, lapos*, vagy *profilozott.* (Az utóbbi

elnevezés a domború hátú, alsó és felső oldalán bevont szárnyat jelenti.) A bevonat papír, vagy könnyű szövött anyag, selyem, batiszt stb. A szárny lehet *külső merevítésű*, melyet rendszerint cérnával kötünk ki a merevítő árbochoz, vagy *szabadonhordó*, mely annyira szilárd, hogy nem szorul kikötésre. A bottörzsű modellek egyik érdekes fajtája a

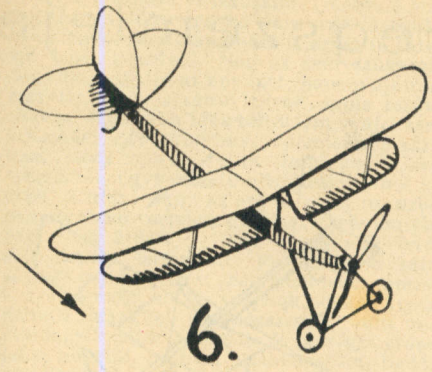
repülő pálca. Jellegzetességei: hosszú bot, gyenge mótor, kis szárny. A futómű rendszerint hiányzik. *(A futómű* a modell azon része, amelyen a földön jár, tehát a kerekek stb.) Ezzel a típussal 500—1000 m. távolságot érhetünk el.

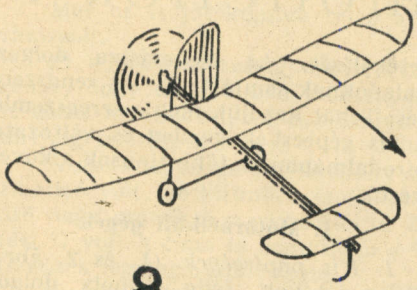
2. Fedett-törzsű gép. (5. ábra.) Ez már igen hasonlít a nagy géphez, különösen, ha a szárnya profilozott. Készítése sokkal nehezebb, mint a bottörzsű gépé és repülési eredménye általában rosszabb. De a tökéletes kivitelű fedett-törzsű gép nagy teljesítményekre is képes. (Egy 120 cm. szárnyú gép 800 m.-t repült.)

3. Kétsíkú gép. (6. ábra.) Az egymás fölé helyezett két szárny hatásfoka rosszabb, mint az egysíkú gépé. Elkészítése is nehezebb.

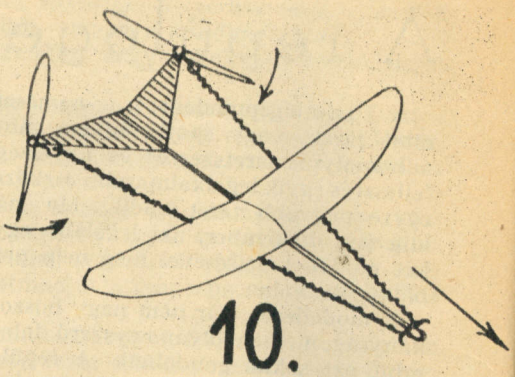
4. Vízirepülőgépek. (7. ábra.) Ha az előbbi típusokat kerekek helyett *úszótalpakkal* szereljük fel, vízirepülőgép keletkezik. Nagy hibája, hogy

6.

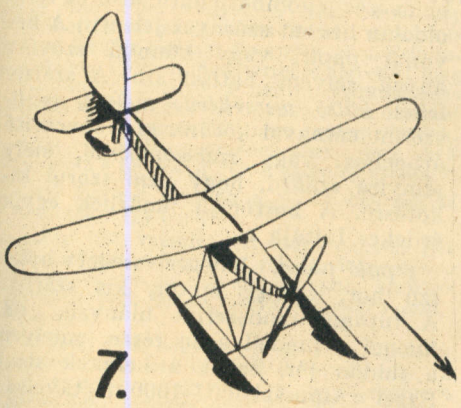

8.

10.

induláskor nehezen tudja elérni a repülési sebességet és az úszók nagy légellenállást okoznak. Ennek ellenére sikerült velük már közel egy perces időtartamrepülést végezni. Helyes elkészítése a modellezésben való alapos jártasságot kíván.

7.

5. Különleges típusok. a) *Kacsarepülőgép.* (8. ábra.) A magassági kormány elől van és a légcsavar hátul. (Tolócsavar.) A magassági kormány beállítási szöge *nagyobb*, mint a főszárnyé. Hullámvonalban repül. Jó időtartamrepülő.

b) *Nyílrepülő.* (9. ábra.) Az erősen hátranyúló szárnyak végein rendszerint csűrőlapok vannak. Hosszanti egyensúlya annyira jó, hogy nincs szüksége farokra.

c) *Többmótoros gépek.* Egyik elterjedt típusa a 10. ábrán látható. Két hosszú motor, ellenkező irányban forgó légcsavarokkal. Törzspálcája egy van, vagy ≫ alakban kettő.

d) *Kihulló mótoros gép.* A lejárt mótor magától kiesik és a modell sikló-, vagy vitorlázó repüléssel száll tova. Az eddigi rekord 8 km. Gyakorlottabbaknak való.

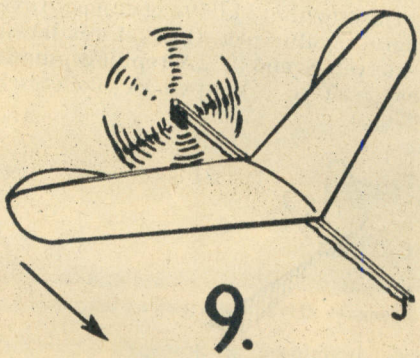
e) *Csavarrepülő.* (11. ábra.) Széleslapátú, nagy légcsavarral függőlegesen száll fel és hulló falevél módjára potyog le.

B) *A benzin-, szénsav- és légmótoros gépek.*

Elég nagyok (1.5 m.—4m. szárnyhossz) és igen huzamos ideig tartó repülésre képesek. Kezdőknek egyik sem való. Kissé gyakorlottabb modellezők a légmótorral már megpróbálkozhatnak. A benzinmótor drága és veszélyes.

Az ismertetett főtípusokon kívül még igen sokféle létezik. Igy a *rakétarepülőgépmodell*, mely elég érdekes, de veszélyes. A *madárrepülőgépen* nincs légcsavar. A felemelkedést és az előrehaladást a szárnyak csapkodó mozgása létesíti. Repülni képes ugyan, de működése nem olyan egyszerű, mint a mai repülőgépeké.

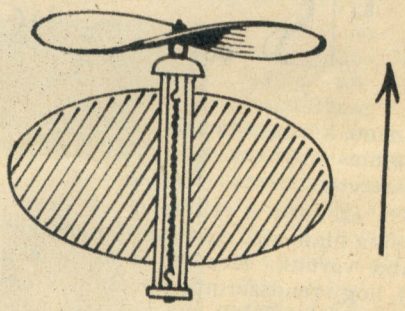
Félművelt feltalálók kieszeltek igen sokféle fantasztikus csodabogarat. Mivel ezek legtöbbje repülésre teljesen

9.

alkalmatlan, nem is foglalkozunk velük. Az ifjú feltalálójelölteknek pedig azt ajánljuk, először sajátítsák el azokat az ismereteket, melyek az eddigi modellezők türelmes munkájából származnak és csak azután rukkoljanak elő a saját ötleteikkel.

A repülőgépmodellezésnek van egy fontos oldala, amelyet aviatikánk mai korlátozott helyzetében méltán illethetünk *hazafias* jelzővel. Ugyanis az ifjú modellezők nagy része kedvet kap arra, hogy később repülőpályára lépjen és mint pilóta, mérnök stb. szolgálja hazáját.

11.

Ne felejtsük el, hogy a magyar aviatikára még komoly napok következhetnek — — — — majd, ha ellenségeink gyűlölete bombazáport akar fejünkre zúdítani . . . és gyorsröptű gépeken száz és száz ifjú pilóta száll fel, hogy megvédje hazáját!

Fiúk! Erre is gondoljatok és ezért dolgozzatok!

Ifjú modellrepülők előre!

Szabó József.

Tátitátitá tátátátititi . . .

Harmadik gyakorlat

äfoqw wäfoq owfäq woqäf qäfwo qäwof äwoqf fwqäo wqfäo ofwäq qwfoä äqowf foqwä qoäwf wfqäo qfäwo oqäwf fqäwo fäqwo fqwoä fäowq ofäwq ofwqä owqöf óäwfq wqofä qfowä foqäw äoqwf qofwä äwfqo oqwfä wäoqf wofäq choőqy ochőyq qőyoch yochőch choyőq wäqfo öchqyo yoőqch qwäof fwoäq qöchoy oqychő wfäqo oäfqw chöqyo öchyqo ychoqő äowqf fqwäo chqyoő chyöoq oyöchq ächude chädue chqäoy qwof chőoqy chyqoő oőchyq oőqchy őoychq qchőyo öqoych qoőych qyöchó ychqoő öychoq yőqoch oqchöy yqochő äeduch echädu dechäu udechä bnhwy óvasq fioűz duäche yhnbw ädcheu vőaqs űzfió őchoqy qsaóv uchdäe wybhu óvqas ofűzi äuedch foziű aqsvő bwyhu bynwh asvőq oiűzf chdäeu ynhwb vsqőa sőqva cheduä fűizó qaősv avösq bhwyunhwyb chuäde őchqoy ochqyő chduäe nwhyb aősvq oűizf fzoűi ächdeu fizoű öasvq nbwyh äeudch ofziű svaőq vasőq uybhw eäduch uädche ybuhw vqősa euchdä wnyhb uozfi ősqva qoychő oziűf edchuä ywnbh űiozf dächeu yöchoq äofqw öqavs whybn sgavő izófű dcheuä ywbhn bwhny qősav oűfiz ifűóz qvősa savőq hwnyb deuöch hbwny äduech yhwub vaőks matis szita machqa minta foűzi zimon neház wbhyn huwyb qasvő hybuw űfoiz satoq byhuw qőochy izűfo iűzfo ädechu wäfqo öyochq äudech ducheä ioűzf nywbh ősvaq chőyqo qychőo echted qővsa ozűif qővas isten vasqő nwbhy budai muchai äfovq choőyq uedchä ywnhb övsaq őzfiu leany wynhb

A harmadik gyakorlat új betűi a következők: ä = titátitá, ch = tátátátá, f = titititi, ó = tátátá, ő = tátátáti, q = tatátitá, w = titátá, y = tátitátá. Gyakorlandók a következő írásjelek: pontos vessző = tátitátitáti, idézőjel = titátitititi, zárójel: tátitátátitá, kötőjel = tátititititá.

További jó gyakorlást kíván a rovatvezető.

Weber József felvétele

Jéhn Antal felvétele

Beszámoló a nyári fényképpályázatról

Örömmel jelenthejük, hogy a nyári fényképpályázat eredménye ismét fejlődésről tesz tanuságot. Beérkezett 71 felvétel, igaz hogy csak 8 résztvevőtől. A résztvevők száma ugyan nem nagy, de vigasztalásul a képek közt sok jobb és szebb van, mint a multban és több jó meglátásról tesz tanuságot. Felfedeztétek a fény és árnyék érdekes játékát, kapunk ügyesen elkapott jeleneteket, kedves pillanatképeket. Ugy látszik figyelitek a Magyar Cserkész cikkeit és a mult pályázatok bírálatát is megszívlelték egyesek. Néhány kitartó pályázónknál látjuk a fejlődést és ha talán most még nem is mindegyik üti meg a mértéket, reménnyel és bizalommal nézünk újabb küldeményeik elé! Kritikánk nem a szigorú cenzoré, hanem a jóakaratú segítőé és ha haladni akarunk, a hibákat meg kell ismernünk. Szivesen látunk ám bírálatra beküldött képeket a pályázatokon kívül is! A kritika nem lesz mindig hízelgő, de annál többet tanulhatunk belőle. (A felvételek adatait is írjuk ilyenkor meg!) Biztosan találunk olyan felvételeket, melyeket közölhetünk is. Általános megjegyzésünk, hogy ezúttal a technikai készség messze mögötte maradt az ötleteknek. Jobb gépek tulajdonosai fényképésszel másoltatnak, a saját készitésü másolatok és nagyitások elég tökéletlenek. Gondosan és pontosan exponáljunk a másolásnál és ne dolgozzunk agyonhasznált, kimerült hívóval. Mintha amit erről irtunk, feledésbe ment volna! Lapozzunk csak utánuk a régebbi évfolyamokban. Gondos munkával a legolcsóbb géppel is kitünő felvételeket csinálhatunk! Áttérve egyenként a résztvevőkre:

Lányi Tamás felvétele

Jéhn Antal (Sopron 64. sz. csapat), nagyszámú képe közt több igen szép van. Tábori apró jelenetei elevenek. Mindkét tábori misefelvétele sikerült. Különösen érdekes fényhatásokat figyelhetünk meg rajtuk. Kedves megfigyelés az „Idill a kútnál". Humoros képei már erőltetettebbek. Ajánljuk, hogy kevesebbet fényképezzen, de annál több gondot fordítson egy-egy felvételre. Sikerült képeit pedig nagyitsa!

Kolozsváry Béla (Budapest, 15. sz. cs.), tűzgyujtó cserkészei kitünő fényhatásokkal tünnek ki. Vizi képei legjobb pillanatbau elkapott felvételek.

Weber József (Budapest, ?), képei közül a „Tábori portyázás" és az egyik napnyugta tetszett, de a többi is kifogástalan felvétel.

Lányi Tamás (Mezőkövesd, 127. sz. cs.), ötletet és megfigyelőkészséget árul el, de technikája még gyenge. A „Nehéz feladat" jól ellesett pillanatkép. A „Hazafelé" jobb kivitelben, közelebbről fényképezve elsőrangú lenne! Többi képei gyengék.

Jakab Dezső (Berettyóújfalu, 164. sz. cs.), több élénk tábori jelenetet küldött. Nagyitásai kár, hogy gyengék és a képkivágást nem mindig sikerült eltalálnia.

Bakonyi László (Szeged, 82. sz. cs.), jelenetei eredetiek és sok bennük az élet, a technikai készség azonban itt is mögötte marad az ötletnek. Jeleneteknél menjünk minél közelebb a géppel.

Dankó Jenő (Ujpest, 824. sz. cs.), két hatalmas nagyitást küldött, kár, hogy témájuk nem egységes. A kép fejezzen ki mindig egyetlen gondolatot, vagy történést. *Turi Mihály* (Székesfehérvár,) 226. sz. cs.), még kezdő. Tőle kapunk idővel szebb képeket.

A szerkesztőség hosszas fejtörés után úgy döntött, hogy a Magyar Cserkész és Kodak pályázatot ezúttal összevonja és a következő díjakat adja ki:

Az „A" csoportban: (Kép a tábori életből):

I. díj (Kodak-készülék), Jéhn Antalé „Szentmiseáldozat" c. képéért.

II. díj (Ezüstözött plakett) Weber Józsefé „Tábori portyázás" c. képéért.

III. díj (Bronz plakett) Lányi Tamásé „Hazafelé" c. képéért.

A „B" csoportban: (Kép a vízicserkészetből:

I. díj (Kodak-készülék) Kolozsváry Béláé, az „Evezős idill" c. képéért.

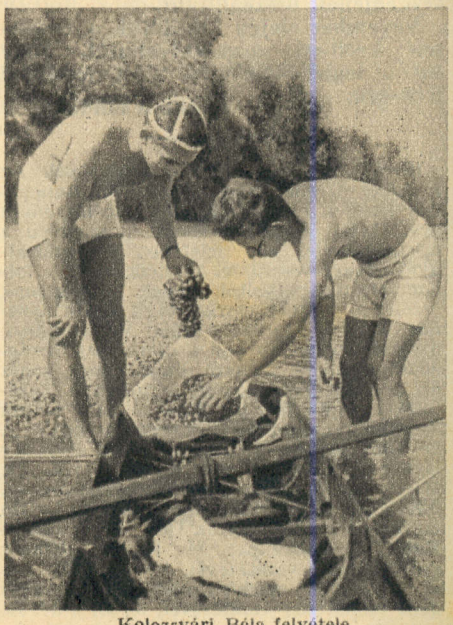
A többi díjat ebben a csoportban nem adjuk ki.

A nyertesek díjaikat a Kodak Ltd budapesti fiókjánál (IV, Bécsi u. 5) megkaphatják a díjazott képek negatívjának beküldése után.

A jobb képek közül néhányat alkalomadtán a Magyar Cserkész is fel fog használni.

Jakab Dezső felvétele

Kolozsvári Béla felvétele

CSERKÉSZ-ARCKÉPEK

KÖZLI: BENEDEK BÉLA

Puskás Béla
cserkészujonc

Édesanyja hosszú időkig betegeskedett. Amint ő mondja, a szegények nyavalyája, a sorvadás bántotta. Utolsó tavasza még ígért valamit; a zöldelő lomb és a melegedő napsugár mintha megváltást jelentett volna. S mégis, egyszer csak, a májusi madárdal gyászindulót zengett s Puskás Béla szomorú szívvel és fájdalmas könnyhullatással kísérte ki édesanyját, a legjobbat, a temetőkertbe.

S még el sem tünt arcáról a fájdalom, még igazában meg sem kóstolta a félárvaságot, máris újabb csapás érte. Este, munkábamenet előtt, még megcsókolta édes atyja kezét, s reggelre már ez a kéz is tehetetlenül hullott alá. A bánya mélyének lett áldozata; szorgos, becsületes munkájában a „fekete gyémántok" nyomták agyon. Harmadnapra került ki az omló homok alól s szegény Puskás Béla csak arra emlékszik, hogy édes atyját sok-sok bányászmécses kísérte ki utolsó útjára.

Igy lett Puskás Béla örök időkre és teljesen árva. De nem veszett el. A jó nagybácsi adott neki hajlékot, élelmet, ruhát s mindent, ami a megélhetéséhez kellett. Hamar megszokta az új környezetet s amint az új szülők mondják, jó gyermek is volt. S bár — sajnos, így szokott lenni, az árvaság rossz útra is téríthette volna, — jó gyermek maradt.

Most ott ül az iskola padjában, ahol én tanítok. Szelid, szófogadó, rendes, illedelmes. A leckéjét mindig tudja, a magyarázatoknál ő figyel legjobban. S ha vendég van az iskolában, Puskás Béla egészen bizonyosan helyt áll önmagáért, de még az osztályáért is.

Abban a csapatban cserkészkedik, amelyik legközelebb áll hozzám. Minden munkáját látom s figyelhetem. Parancsnoka azt mondja, törekvő, egyenes cserkészlélek. Őrsvezetője elém állítja s füle hallatára mindent elmond róla, amit csak nála s róla tapasztalt. Megnézem én is. Mindent ígér annak, aki bátran s egy kis melegséggel szeme közé néz.

A mostani karácsonykor öt pengő jutalmat kapott, mert csapatjában a 9. cserkésztörvényt ő gyakorolta legjobban. Nézem a betétkönyvet, még 2 filléres adományok is tarkítják a nemsokkal nagyobbakat. S a másik oldal? Minden pénzét felszerelésre, nagytáborra adja, mert nem adományokból, hanem a maga erejéből akar cserkészkedni.

Társai kivétel nélkül szeretik. Puskás Béla cserkészujoncért minden őrs vetélkedik. Mindenik magának akarná. A csapat karácsonyfáját — pedig titkos szavazás volt s mégis minden szavazat reá esett, — neki adományozták. A jó nagybácsi szegényesen egyszerű otthonát az árva „cserkészkarácsonyfája" tette áhítatossá.

Most, hogy a cserkészek arcképét irogatom, őt is magam elé „idézem." Merészen, sok ideig nézek a szeme közé, hogy abból mit is olvashatnék ki? S szelid szeme olyan biztatóan mosolyog, amint azt kérdezem tőle:

— Édes fiacskám, ha valaki most azzal fordulna hozzád, mi a kívánságod? . . . mi tenne téged igazán boldoggá? . . . mit felelnél akkor?

— Szeretném az édesanyám kezét még egyszer megcsókolni.

II. CSERKÉSZKERÜLET! FIGYELEM!

Hivatalos közlések: November hó folyamán a kerület megbizottai körzetünk minden csapatát fel fogják keresni. A pontos időt minden csapattal előre közöljük. Ezuton is kérjük a a parancsnok urakat, hogy erre az időre lehetőleg a teljes csapatot szíveskedjenek összeállítani.

November elején kiküldjük a csapatok kerületi számlakivonatát, hogy azt a legrövidebb idő alatt rendezni lehessen.

Kerületi elnökség.

Hirek a miskolci cserkészcsapatokról. Az Ereklyés Országzászlót Miskolcon ünnepélyes keretek között augusztus hó folyamán avatták fel. Ezen a hazafias ünnepélyen a cserkészkerület képviseletében egy századnyi cserkész vonult fel zászlóik alatt. Boldog örömmel vállalták ennek a zászlónak őrzését a miskolci cserkészek a többi hazafias ifjúsági egyesületekkel egyetemben. Szeptember hónap volt a cserkészek őrségadásának ideje. Az első díszes, nagy zenés őrségváltást Tóth József parancsnok vezetésével szeptember hó 2-án a 194. számú Széchenyi I. csapat 48 cserkésze adta. A kovábbi időben és pedig: 8-án Sárváry Gyula pr. i. vezető vezetésével a 156. sz. Bors vezér és a 45. Avas cserkészcsapatok, 9-én a 757. sz. cserkészcsapat Katona László cserkésztiszt vezetésével, 16-án a 19. számú Bükk cserkészcsapat H. Kovács Mihály cserkésztiszt vezetésével, 23-án a 34. sz. és a 202. sz. cserkész csapatok Rimányi Jenő csapattiszt vezetésével, 30-án a 36. sz. és a 775. sz. cserkészcsapatok Barna Emil pr. i. segédvezető vezetésével teljesítettek szolgálatot. — Szeptember 14-én a miskolci cserkészcsapatok r. k. tagjai, apródok, cserkészek, öregcserkészek 180-an Bódy Kornél ügyvezető elnök és a csapatok több tisztjének vezetésével, cserkészdíszben, résztvettek a Miskolchoz csatolt Martin-telep r. k. templomának felszentelésén. A rend fentartásában, a megszentelt harangok felhúzásában segédkeztek a kivonulók. Majd az ünnepély végével árvalányhajas csokor átadásának kiséretében tisztelegtek a szertartást végző Kriston Endre püspök úr előtt.

Azok az előfizetők, akik lapjukat rendesen nem kapják meg, a felszólalásnál közöljék pontos teljes címüket is, mert sok lap jön vissza a cím elégtelen volta miatt.

Felhívjuk kedves előfizetőink figyelmét arra, hogy az október 15-iki szám teljesen elfogyott, az utólag rendelőket, sajnos, már nem elégíthetjük ki.

Kedvezményes jegyeket sikerült biztositani a Cserkészszövetség tagjai részére a fővárosi színházakba, mozikba és uszodákba. E réven olcsó szórakozáshoz juthatsz, mert az általános 50%-os kedvezményeken felül alkalmankint egyes színházakba 30—60 filléres jegyek is kaphatók. Színházakba az előjegyzés lehetőleg az előadást megelőző napon történjék. Ezt a kedvezményt hozzátartozók is megkaphatják. Az összes színházakba, mozikba, fürdőkbe, hangversenyekre és footballmérkőzésekre érvényes kedvezményes jegyek váltására jogosító igazolványokat a Gazdasági Hivatal (Budapest, V, Nagy Sándor u. 6., Cserkészház) ad ki, ahol az érdeklődőknek bővebb felvilágositást is nyújtunk.

A RÁDIÓROVAT ÜZEN

Cs. L. (192. eses. Sas őrse), Vác. Szorgalmasan gyakorold a morzét, hogy megnyerhesd majd a M. Cs. morse-versenyét. (De igyekezzél ám, mert a többiek is ugyanarra törekszenek.)

B.A., Baja. Ha elkészítettétek, irjátok meg.

S. J. (107. eses,). Bp. Keresséi fel!

Cs. Z. (309. eses.), Bp. Felkereslek majd, írd meg, mikor látogathatlak meg.

B. M., Szeged. Talán fel tudom használni, azonban rajzold meg szépen (tussal) és szépen írd le részletesen.

92. Csanád eses. II. Szarvas őrse, Makó. Jelentkezésteket tudomásul vettük. Szorgalmasan gyakoroljatok s ne ijedjetek meg attól, ha eleinte fárasztó és unalmasnak látszik.

Sajtóhiba. A második gyakorlatnál a titi-titi ismétlőjel: azaz az eltévesztett vagy meg nem értett *szó* előtt leadjuk s úgy kezdjük az ismétlendő szót újra. Tehát az egész szót kell megismételni.

134. eses. Sólyom őrse, Patak. Örömmel üdvözöllek benneteket is. Igyekezzetek minél előbb igazi „morze-gépre" szert tenni. Az igazolást a parancsnok úrtól majd annak idején mi kérjük be.

851. Szécsi Dezső cs. Farkas őrse. Jelentkezéseteket tudomásul vettem. Keressetek érintkezést a VIII. ker. rádió előadójával. (Kecskemét, VIII. Cserkészkerület.)

598. Jósika cs. Sólyom őrse. Örülök, hogy a morse-bugótok jól működik. Gyakoroljátok szorgalmasan. Ha van valami új kézügyességetek vagy ötletetek, küldjétek be.

B. I. gr., Bp. Leveledet továbbítottuk!

F. T. (550.), Szeged. Levél ment, de itt is üzenem, hogy előbb jól kell tudnunk morsézni, érteni kell az elektró- és a rádiótechnikához s csak aztán érdemes adót épiteni. Ha általános a kívánság, ezt is közölhetünk.

JÓ MUNKÁÉRT!

A Főcserkész Ur Őméltósága f. é. október hó 3-án *életmentő kitüntetéssel jutalmazta* a következőket:

Buday János 972. sz. csapatbeli fegyverneki cserkészt megvadult lovak megfékezéséért;

Cserba György 560. sz. csapatbeli bajai segédtisztet úszva végzett életmentésért;

ifj. Gáspár Lajos 943. sz. csapatbeli gödöllői ö. cs. rajvezetőt öngyilkos mentéséért;

Nagy László 466. sz. csapatbeli siófoki cserkészt vízből mentésért;

vitéz Radnay Gyula 197. sz. csapatbeli öregcserkészt úszva végzett életmentésért;

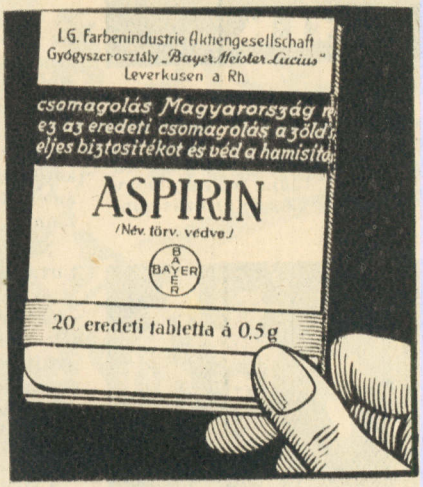
Szuromi Albin 46. sz. csapatbeli próbaidős vezetőt úszva végzett életmentésért;

Trakberger István 234. sz. csapatbeli sárospataki segédtisztet úszva végzett életmentésért.

A jászkarajenői 877. sz. Zrinyi cserkészcsapat az apródrajjal együtt júliusban nagyszabású műsorral egybekötött tábortüzet rendezett, melynek hangulatát nagyban fokozta három budapesti öregcserkész zene- és énekszereplése. A tábortűznél a szomszédos községek csapatai is képviseltették magukat.

A nuori satakunta finn ifjúsági lap szeptemberi száma egy külön oldalt közöl Budapestről, különösen tudományos és művészeti szempontból. A cikket az Eszperantó Cserkészkör küldte be, eszperantó nyelvből fordították finn nyelvre.

A Heroldo de Esperanto kölni hetilap legutóbbi számában egy magyarországi útleírással kapcsolatban nyilvános köszönetet tolmácsol egy ismeretlen magyar cserkésznek és több társának. A cserkészek egy külföldi társaság Vác közelében fölborult motorcsónakját helyreállították, a vízbeesett utasokat kimentették s még az úszó tárgyakat is kihalászták a vízből. Mikor a motorcsavartól megsebesült cserkésznek és társainak meg akarták köszönni a segítséget s a nevüket kérdezték, csak ennyit feleltek: Magyar cserkészek vagyunk, amit tettünk, kötelességünk volt.

Ilyen a
bevált és kitünő fájdalomcsillapító
Aspirin-tabletták
eredeti csomagolása.
Ügyeljünk a BAYER-keresztre!

BAYER

Minden gyógyszertárban kapható.

KEDVEZMÉNYES JEGYEK
válthatók a fővárosi szinházakba, mozikba és uszodákba
a Gazdasági Hivatalban.

A LILA-ZÖLD HANGULAT — VAGY ERŐGYŰJTÉS?

Máskor sem fenékig tejföl szerkesztőnek lenni, de ilyenkor, ősszel egyenest kétségbeejtő. A versek miatt! Lombhullás . . . ködök . . . elmúlás . . . süppedt sírhalmok . . . hervadás . . . ökörnyál . . . dér . . . halál. Sőt **halál!**

Erről és csakis erről zengenek kezdő és haladó poéták. Az ember azt hinné, hogy valamennyien ecetet kávéznak és kréta-kiflit harapnak melléje, hogy az arcuk érdekesen halvány színt öltsön és alabástrom homlokukból fáradt mozdulattal simithassák hátra sejtelmes-hullámos fürteiket.

Ezt gondolná az ember felőlük a versek után ítélve. Pedig ha véletlenül elcsíphetek egyet és szembefordítom: villogó szemű, barnapiros arcú, huncut fiút tartok a markomban. Domború mellel, kőkemény „békával", csatakiáltásban megedzett tüdővel — hogy a hangról ne is beszéljek.

Azt a hétfüzfán nyávogó kéttucat kismacskáját! Mire való ez a koporsószagú szenvelgés, fiúk?

Ne fogjatok most mindent az őszre! Az ősz nem az elmúlást, a halált jelenti! Az ősz a végtelenül bölcs Teremtőnek örök terveiben nem más, mint józan üzem-racionalizálás. Rövidülnek a napok: kevesebb a fény. A fény a növények vegyi műhelyeinek az üzemanyaga. Kevesebb fénnyel, kevesebb munka lehetséges. Sőt majdnem semmi. Tehát becsukjuk a műhelyt és várunk — jobb konjunktúrára. Ez az ősz! Semmi egyéb! Még a hulló lombot sem szabad siratnunk. Ami érték abban volt, az régen visszavándorolt a nagyszerűen védett tartalék kamrákba. Csupán az üres rostok potyognak a földre.

Miről írnék hát én verset, ha tudnék?

A magyar fiúk őszéről! Arról, hogy most biz'a zegernye idők járnak és nem lehet a csillagokat lerúgdalni az égről. Ellenben ez nem ok arra, hogy lilazöld, temetős hangulatokba temetkezzünk. Pedig tudjuk, tiszta szemmel látjuk, hogy az őszre még tél is jöhet.

De utána biztosan beköszönt a tavasz.

Addig azonban nem ülünk keseregve, ölbetett kézzel a padkán, hanem tartalékoljuk az erőket.

Tanulunk, dolgozunk, sportolunk, edződünk, izmosodunk.

Mert ránk vár a világ.

És a magyar tavasz!

—y.

HIREK

Irtak a Sirályok

Kedves levelet hozott a posta. A monori Szent Gellért csapat Sirály őrse tartott ötéves találkozót. Összejöttek mind, akik öt éven át az őrsnek valaha is tagjai voltak, hogy egy napot szenteljenek az összetartozás gondolatának.

Volt díszebéd, vacsora, előadás. Mind jól sikerült. De amihez a Magyar Cserkész igazán tapsol: hogy reggel közös szentáldozással indultatok a szép napnak s hogy megemlékeztetek arról is, aki többé nem jöhet el a találkozótokra. Ez a szellem össze fog tartani benneteket a tízéves találkozókor is.

A 87/. sz. Szent László cs. es. (Kalocsa, gimnázium), szept. 30-án vetítettképes előadásban számolt be a cserkészszülőknek álló- és mozgótáboráról s a vakáció eseményeiről. Okt. 5-én dr Pintér László kerületi ell. tiszt 4 pr. i. vezető és 15 pr. i. segédt. pr. idős vizsgáját vette ki. Okt. 7-én az okt. 6-iki megemlékezés s a nemzeti zászló előtti tisztelgésbe kedvesen kapcsolódott be 13 jelölt fogadalomtétele. Az ünnepi beszédet dr Máté-Tóth Jenő, a csapat díszelnöke mondotta.

Kedvelt karácsonyi és alkalmi ajándék egy ezüstliliomos kézelőgomb (2.20 P). Készíti Peiniger Károly ötvös, öregcserkész, (Budapest, XI, Horthy M. út 28). Készít még ezenfelül őrsi, csapat- és egyéb monogramokat, őrsi állatjelvényeket (36 fillértől), liliomos fényképalbumokat (nagyság szerint 1 pengőtől), zászlórúdcsúcsokat (5 pengőtől).

Megalakult a peakhursti bumerángkartell. Peakhurst (Ausztrália) nemes bennszülötteit nagy közgyűlésre dobolta össze a kisbíró. A közgyűlés tárgya az a szomorú tény volt, hogy a bumeráng ára a nemzetközi piacokon óriásit esett annak ellenére, hogy Burraga fejedelem az utóbbi időben saját arcképével díszítette azokat.

A gabona, kávé és egyéb cikkek szomorú sorsa így a bumerángot is utolérte.

Burraga fejedelem, akinek ereiben régi benszülött lakomák nyomán, úgy látszik valami zseniális fehér kereskedő vére is csörgedez, elhatározta, hogy kartellbe tömöríti a bumeránggyárosokat, hogy így a peakhursti államháztartás megbillent egyensúlyát helyrehozza.

Sajnos, a benszülöttek nagyobb része nem értette meg a kor hívó szavát s így a kartell nem érte el célját.

Már azért sem sikerülhetett a nagy tranzakció, mert a legnagyobb bumerángdömping nem is ausztráliai eredetű, hanem magyar. Hiszen a kereszt-bumeránggal versenyezni Burraga fejedelem gyártmányai sem árban, sem röpülésben nem versenyezhetnek. Még ha a fejedelem igen tiszteletreméltó és nemes profilja díszíti is őket.

A bátai komp közelében egy — javarészt asszonyokkal és gyermekekkel megrakott *csónak felborult.* A közelben tartózkodó 663. sz. mohácsi cserkészek valamennyiüket kimentették. — A vízitúrán levő 197-esek Linzben kimentettek egy hajóslegényt, aki *öngyilkossági szándékkal* ugrott a Dunába. A parton első segélyben részesítették és átadták az osztrák hatóságoknak.

Rádiós beszámoló a nyári regősutakról. A regölés kedvenc nyári programja főleg az öregcserkészeknek, az elmult nyáron is számos regősutat jártak be öregcserkészeink. Aki már járt regölni, csak az tudja igazán, hogy mennyi nagyszerű élmény és mennyi néprajzi kincs a honorárium a ezeknek a fiúknak. Népszokások, mesék és nóták kerülnek elő az ismeretlenség homályából, amelyeket nagyon is érdemes közkinccsé tenni.

November hó elején a rádióban beszámolót tartanak majd regősútjukról a 33., 100/ö. cs. I. és II. raja, a 450. sz. és 459. sz. csapatok öregcserkészei. Az előadás során bemutatják azokat a népdalokat is, melyeket összegyüjtöttek. Az hírlik, hogy van köztük egy olyan jóízű csárdás is, melyet az előadás után biztosan minden magyar cserkész énekelni fog. Tehát rajta, hallgassa meg majd mindenki!

Dr Sz.

A DMKE 124/Ö. sz. Sziráky cserkészcsapat egy húszfőnyi raja Ábrahám Károly kerületi főtitkár vezetése mellett július hónapban résztvett a Román Cserkész Szövetség nemzeti nagytáborában. A Budapest—giurgiui utat hajón tették meg, majd Bukarest megtekintése után a Fekete tenger partján fekvő Mamaia tengeri fürdőn rendezett nagytáborban ütötték fel sátraikat, ahol mintegy 3000 cserkész táborozott, akik között igyekeztek becsületet szerezni a magyar névnek. Innen kirándultak Constanza kikötővárosba, a tengerre, Carmen Sylva és Eforia tengeri fürdőkbe, majd visszafelé az utat Erdélyen keresztül tették meg s Brassóban és Aradon töltöttek egy-egy napot.

Augusztusban a marosmenti Püspöklellén rendezték és vezették le a csapat öregcserkészei által szervezett külvárosi cserkészrajok táborát, ahol harminc cserkész és egymást váltva harmincöt öregcserkész táborozott.

Szeptemberben tovább folytatták a szegedi külvárosok cserkészetének megszervezésére irányuló tevékenységüket; az év elején felállított somogyitelepi és móravárosi rajok kiépítésén felül Alsó- és Felsővároson állítottak fel egy-egy cserkészrajt a r. k. egyházközségek segítségével; ezenfelül pedig két önálló apród, illetve cserkészcsapatot vezetnek a csapat öregcserkészei.

Az új munkaévet október hó 6-án csapatösszejövetel keretében kezdték meg, melyen megjelent vitéz Faragó Ede országos vezetőtiszt és vitéz Máriaföldy Márton dr kerületi elnök is. A csapatösszejövetelen dr Ormos Zsigmond parancsnok számolt be az elmult hónapok munkájáról, adott a csapatnak programot s tette közzé beosztását. Az a) jellegű munkában három raj vesz részt; a fiúvezetők raját dr Révay József, a vízirajt Ábrahám Károly, az újoncrajt pedig vitéz Róna Miklós cserkésztisztek vezetik. A b) jellegű munkát — klubélet, magános cserkészet — Bujdosó Imre cserkésztiszt irányítja. Most rendezik be új otthonukat.

223. sz. P. L. Sz. csapat október 14-én rendezte első idei tábortűz jellegű teaestjét. Az otthon közepén felállított, a tábortüzet visszavarázsoló műláng idézte fel ismét a tábor sok szép és gyönyörű epizódját. A teaest végeztével pedig a nyári táborokon felvett mozgóképeket, sport- és vígjáték filmeket vetítettük le nagy érdeklődés mellett.

Nagyban folyik már a készülődés az október végi háromnapos mozgótáborra, melynek útiránya: Szár—Csákvár—Csókakő—Bodajk lesz.

Az őszi, tábori beszámoló ünnepélyünkre is folyik már a készülődés, melyet november 11-én, vasárnap délután 5 órai kezdettel fogunk megrendezni.

A legutolsó szövetségi körlevél alapján elhatározta a csapat, hogy miképpen fog a „Jótét-hét"-be belekapcsolódni. Minden örs vállalkozott arra, hogy a csapat karácsony estjére egy szegény fiút hoz be, akit aztán felruház, ill. ezáltal egy boldog karácsony estjéről gondoskodik. Természetesen azért az idei téli táborunkba is viszünk magunkkal játékokat, használt ruhákat, könyveket a szegény falusi gyerekek számára.

Művészi fényképkiállítás van a pesti Vigadóban, október 14-től november 5-ig. A Magyar Amatőrfényképezők Országos Szövetsége a legkiválóbb osztrákokat is meghíva, hatalmas kiállításban mutatja be ismét fényképművészetünk fejlődését. Ma művészeink elismerten elsők közé tartoznak a világon, sőt mindenütt ismert és becsült „magyar stílust" teremtettek. Az utóbbi évek számos nemzetközi kiállításának díjait magyarok nyerték el. A Vigadó 3 hatalmas termében 154 magyar kiállítótól 334, 93 osztráktól 225 darab képet látunk, mind a legjavából. Nagyon érdekes a háborús emlékkép rész, ahol 170 darab kép eleveníti fel a világháború legnehezebb éveit és a harctér életét. Ajánljuk, hogy aki csak teheti, nézze meg! Mindenki számára érdekes, de fényképezőknek igen tanulságos.

K. R.

A soproni Végvári Cserkészrepülők szeptember 30-án tartották hangáravatásukat, mely alkalommal a csoport „A" vizsgás növendékei a dr Holl Jenő sopronvármegyei I. B. elnök által felajánlott díjért versenyeztek. A nemes vetélkedésből Agg Pál öregcserkész került ki győztesként.

A takarékossági kongresszuson érdekes előadást tartott Körmendy József, a postatakarékpénztár igazgatója. Minket cserkészeket különösen érdekelt az előadásnak a takarékosságról szóló fejtegetése, mert nemcsak a 9. cserkésztörvényt világosította meg világviszonylatban, de rámutatott arra, hogy a takarékosságot elsősorban az ifjúság van hivatva propagálni s az immár 7 éve tartó takarékossági propagandát éppen az ifjúság értette meg a legjobban. Rendkívül érdekes, amint számokban körvonalazta azt a nagy munkát, amit e munka során röpiratokkal, plakátokkal, rajzokkal, szóbeli előadásokkal az ujságok és filmek propaganda ereje révén kifejtettek. Különösen figyelemreméltók azok az összegek, amelyeket a bankok és takarékpénztárakhoz betett betétek emelkedése mutat.

Nekünk is jólesik hallani ezeket az eredményeket, hiszen ebben a munkában mi is igen erőteljesen kivettük a részünket.

Vizi tábortűz. Már ilyen is van, noha a Tábortűzi Könyv nem tesz említést róla. A mohácsi 663-asok rendezték a következőképpen. Nagyobb homokszállító dereglye közepén a két oldalig deszkákat fektettek le. Erre 20 cm. vastag homokot szórtak. Ezen a homokon gyujtották meg teljesen száraz rőzséből a tüzet. Mikor a tűz már szépen égett, kieveztek a Duna közepére. Azután lassan leereszkedtek a Dunán. Hogy a dereglye minél lassabban menjen, a faráról kötélre kötött vasdarabokat eresztettek le a fenékre. Igy elérték, hogy a másfél kilométeres távolságot 50 perc alatt tették meg. A dereglye körüskörül lampionoktól volt ékes. A dereglye végében ült a csapat, orrában a tűzkezelők és az evezősök helyezkedtek el. Tizenegy, lampionokkal díszített kajak a dereglye körül járt körbekörbe. A fiúk énekeltek, csatakiáltottak — a közönség pedig a parton gyönyörködött, tapsolt és lassú menetben követte a lefelé sikló dereglyét. Dunamenti csapatok: tessék utána csinálni! (Gyakorlati tanácsokat szívesen közöl a csapat parancsnoka, Szkladányi László dr.)

Leventepuskával célbalőtt egy fiú. A golyó célttévesztett és a szomszéd kertben megsebesített egy leányt. Aki nem elég megfontolt, hogy gondosan megválogassa a célbalövés irányát, a céltábla mögötti terepet, annak nem való puska a kezébe. Seprűnyelet neki!

Sárospatakon, a vasúti híd mellett tábo rozott és július 28-án tábort bontott csapat, amelynek egy tagja (Gabi ?) lefényképezte Somody József főszolgabíró úr családját, szíveskedjék fényképészének nevét és címét a Szövetség külügyi hivatalával közölni.

REJTVÉNYMEGFEJTÉSEK

A szeptember 15. szám megfejtése. **Nagyoknak.** *Vízszintes sorok:* 1. Husvét. 2. Cserkészet. 3. Bipink. 4. Dánia. 5. Intelmek. 6. Asztal. 7. Iratott. 8. Rímelni. 9. Remete. 10. Spen. 11. At. 12. No. 13. Rt. 14. Nn. 15. Eu. 16. Se. 17. Eis. 19. Kutya. 20. Lap. 21. Te. 22. Et. 23. Ti. 24. Ei. 25. Em. 26. Me. 27. Ti. 28. Tus. 29. Tyn. 30. Gej. 32. Ujr. 33. Kiset. 34. Top. 35. Rao. — *Függőleges sorok:* 1. Az ember. 23. Világ. 37. Isten. 38. Ravasz. 39. Hike. 40. Szent. 41. Irta Arany. 42. Batyu. 43. Úkapa. 44. Imerik. 45. Rióm. 46. S. R. B. 47. Rag. 48. Év. 49. Gót. 50. It. 51. Ei. 52. T. M. 53. Ez. 54. Torta.

2. A „daruszőrű" paripa váltotta ki a legnagyobb érdeklődést és örömet. Béla bá' csak a lehetetlen lábállást akarta feltüntetni benne (az átlós lábaknak kellene elől állni, tehát: bal első, jobb hátsó), de kitünőbbnél kitünőbb megfejtések érkeztek. Volt, akinek megfejtése ez: ehhez nem lehet hozzászólni. 15—16 hibát sokan fedeztek fel. A legtöbbet alföldi szem vett észre. Közreadjuk: 1. Kis füle van. 2. Fülénél a tarkó nincs feltüntetve. 3. A szem rajza is hibás. 4. A gégetájon a nyak túlvékony. 5. Szügyének jobban ki kellene domborodnia. 6. A nyakélnek is domborúbbnak kellene lenni. 7. A „mar" nincs feltüntetve. 8. A „kereszttáj"-nak nem szabad domborúnak lennie. 9. A „hasalj"-nak a sarkantyúér felé kellene domborodni. 10. A felcomb keskeny. 11. Az alcomb alig látható. 12. A térdízület hol van. 13. A lábszár (lábközép) túlhosszú. 14. A lábtő (helytelenül térd) nem látható, azért könnyen tekinthető zsiráflábnak. 15. Bokaízület, csüd, itt teljesen ismeretlen. 16. A patát teljesen tehénpatáknak nézhetjük. 17. Akár áll, akár megy, a feltüntetett állás semmiesetre sem helyes, így még egy ló sem állt, mindig az átlós lábak vannak elől.

(Szegény Béla bá', így megelemezni gyönyörű rejtvényedet!)

Kicsik. *Vízszintes sorok:* 1. Kitakarít. 9. Előleg. 15. Pereme. 20. Úszkös. 26. Árpalé. 30. Gyaloglás. *Függőleges sorok:* 1. Keserűség. 6. Agár. 7. Idomít. 14. Kezty(ű). 21. Král. 29. Lá (ál).

2. **Tréfás kérdés:** *a)* Ut, *b)* Nap. Nagyon sokféle megfejtés érkezett be. Egészen meglepő, de helyes válaszok.

3. *a)* Fekete-tenger, *b)* Perzsa-öböl, *c)* Vörös-tenger.

Levelekre jövő számban. **A rejtvény-rovatot dec. 15-én folytatjuk.**

SZERKESZTŐI ÜZENETEK

Kovács Mihály, Budapest. „. . . munka nélkül vagyok, de a Magyar Cserkészre előfizetek" írod. Tudjuk, hogy a cserkészetért sokszor kell áldozatot hozni s Te most ebből vizsgáztál. Jeles. — **O. S., Budapest.** „Elmulás" című versed még messze van a nyomdagépektől. Sok helyen magyartalan, azonkívül kissé elcsépelt.

Meinl Maltin kakaó

ideális reggeli és uzsonna

erőt, kitartást

ad a testi és szellemi munkához. A legjobb ízű és legolcsóbb tápkakaó

¼kg. csak 65 fill.

Kapható gyógyszertárban, drogériában és minden Meinl Gyula rt fióküzletében.

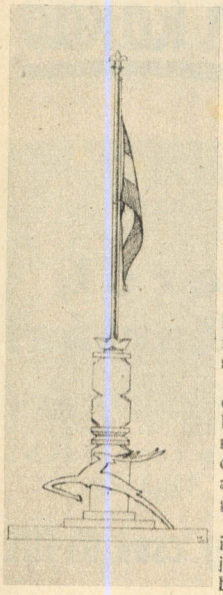
CSERKÉSZEK!

FRUTTI

A KEDVENC ÉDESSÉG

STÜHMER GYÁRTMÁNY!

Készítsünk asztalunkra zászlótartót!

Minden cserkész tudja, hogy a nemzeti zászló szent dolog. Az árbocra fölvont zászló minden tábor elengedhetetlen kelléke, amelynek naponta kétszer, együttesen adják meg a táborlakók a tiszteletet.

A magyar cserkészet már húsz éve igyekszik a nemzeti zászló kultuszát az egész népre kiterjeszteni. Az eredmény nem kielégítő.

Nálunk még nincs zászlókultusz. A közhivatalok, iskolák kitűzik ugyan nemzeti ünnepeken a zászlót, a főváros is fellobogózza egy-egy ünnepélyes alkalomra utcáit, de a magánházakon csak itt-ott találunk zászlót. Sok a tennivaló nálunk magyaroknál ezen a téren.

Mint mindenütt, úgy itt is, a cserkésznek kell jó példával elüljárni. Fiúk, ne legyen cserkészlakóval egy ház sem, ahol a nemzeti lobogó ne lengjen, amikor annak lengeni kell! De tovább megyek. Legyen ott a zászló minden cserkész asztalán, hogyha munkátokban, tanulástokban elfáradva elernyedtek, vagy talán kényelmeskedve elméláztok, a zászló figyelmeztessen titeket arra, hogy nekünk súlyosabb feladataink vannak, több a kötelességünk, mint más nemzet fiainak, mert csonka hazánk csak a több és jobb munka eredményéből lesz ismét naggyá.

E rajzon egy magyaros kivitelű és cserkészszerű zászlótartót mutatok be, amit minden cserkész megcsinálhat magának. A csodaszarvast lombfűrészlemezből vágjátok ki (fehérre fessétek!), a zászlórúd csúcsdíszét meg sárgarézlemezből. Fényesítsétek ki. Egy kis selyem nemzeti szalagot édesanyátok vagy leánytestvéretek beszeg és kész a zászló. A talapzat faragása sem nehéz. Ha ügyesen befestitek élénk színekkel, örülni fogtok, hogy jóformán semmiből milyen asztaldíszt készítettetek. Munkára tehát. Nagyon örülnék, ha e rajz csak útmutató lenne és ti terveznétek meg a magatok kis zászlótartóját.

Magyar József.

Pályázat állat-jótettekre

„A cserkész jó az állatokhoz . . .” mondja a cserkésztörvény. A karácsonyi jótetthetet ebben az irányban is felhasználjuk.

Pályázatot hirdetünk szép és cserkészszerű állatjótettekre. **A díj 20 P.** Ebből 5 P-t kap az, aki a legeredetibb állatjótettet, 5 P-t, aki a leggyakoribb jótettlehetőséget és 10 P-t, aki az állatokkal végezhető jótettek legtökéletesebb felsorolását írja meg és küldi be.

Pályázati határidő: nov. 20.

Cím: Cserkészház (Budapest, V. Nagy Sándor u. 6).

Állatjótettpályázat.

ÁLLATVÉDELEM

Angol tudósok mozgalma a mérges kígyók védelmére. Az angol tudományos körök újabban mozgalmat indítottak a kígyók, sőt mérges kígyók védelmére. A néhány év óta divatos kígyó- és gyíkbőrcipők, kézitáskák ugyanis olyan hatalmas piacot teremtettek az afrikai és indiai kígyók és gyíkok bőrének, amely már kipusztulással fenyeget egész hüllőfajtákat. Csak magából Indiából két és félmillió kígyó- és gyíkbőrt szállítottak ki 1932-ben. Ez a szám azonban megkétszereződött már a következő esztendőben. Kalkutta 4,248.480 gyíkbőrt, 72.213 krokodilbőrt, 6122 óriáskígyóbőrt, 56.789 egyéb kígyóbőrt szállított az európai piacra. Ugyanilyen hatalmas azoknak a többi trópusi vidékeknek kígyó, gyík és krokodil halálozási statisztikája, amelyek ezeknek a hüllőknek legfőbb vadászterületei. Így alakult meg azután az angol állattani tudósok hüllővédelmi bizottsága, amely azt követeli, hogy a hüllők ugyanolyan tilalmi idő védelmében részesüljenek, mint más vadak szaporodási időszak alatt. Egyúttal felhozzák azt is az angol állattani tudósok, hogy tévedés volna azt hinni, mintha a mérges kígyók pusztítása túlságosan hasznos dolog volna. A mérges kígyó legfőként apró rágcsálókkal táplálkozik, amelyek sokkal nagyobb kárt okoznak a természetben, mint amekkorát a kígyók okoznak, nem is szólva arról, hogy ez a divathóbortból eredő állatpusztítás már eddig is valósággal nyomtalanul eltüntetett a földről egyes olyan hüllőfajtákat, amelyek a tudomány szempontjából rendkívül érdekesek voltak. Az állattani tudósoknak erre a mozgalmára már a közel jövőben lépéseket tesz az angol kormány, hogy a kígyók, gyíkok és krokodilusok tömegmészárlását korlátok közé szorítsa és ebben az elhatározásában az is megerősíti az angol kormányt, hogy azokon a vidékeken, ahol különösen nagy számban pusztították ki a hüllőket, valóságos egér- és patkánykatasztrófák léptek fel, amelyek egész vidékeken éhinséget okoztak.

Cserkészember nem csókolgatja az állatokat, bármennyire is szereti. A háziállatok — akármilyen tisztán tartják is azokat — sokféle féregnek és fertőző bacillusnak a hordozói. Az effajta esztelen és ízléstelen állatbecézés csak sajnálnivaló hóbort és nem állatvédelem. Magának az állatvédelmi mozgalomnak is inkább árt, mint használ az ilyesmi, mert a helyes érzésű embereket elriasztja.

Uj Nemzeti Park Floridában. Az Atlanti óceán és a Mexikói öböl közötti félszigeten terül el az Egyesült-Államok ujkori paradicsoma. 325.000 acre-nyi mocsaras terület ez, amelyet a kormány megőriz a maga természetes vadságában és Nemzeti Parknak nyilvánított. A természet barátai itt kedvükre gyönyörködhetnek az érintetlen növény- és állatvilág minden szépségében.

A hasznos állatnak hirdetett gólyáról újabban az a hír terjedt el, hogy kártékony, mert az apró baromfit lopkodja. A madártani intézet ebben a kérdésben következőkép nyilatkozott:

— Lehetséges, hogy az idei szárazságban egyes vidékeken, ahol kiszáradtak a rétek és vizes nádasok, a gólyák terített asztalai, éhségében ilyesmire is vetemedik a gólya. Panaszok hozzánk is érkeztek, de meggyőző bizonyítékok nem. Intézetünk 26.000 madárgyomrot vizsgált már meg s negyvenévi munkásságával igazán megérdemelte volna, hogy addig ne ítélkezzenek a gólya fölött, amíg bűnösségét a leghivatottabb helyről tudományos kísérletekkel meg nem állapítják.

A Cserkészszövetség állandó bizottságot küldött ki, hogy a cserkészet fokozottabb állatvédelmi tevékenységét a VI. törvény szellemében megszervezze. A feladat fontossága szükségessé teszi, hogy minden cserkész igyekezzék a maga kis körében is az állatvédelem és állatszeretet gondolatának szóval és tettel szolgálatot tenni.

Életmentő kutya

Bécsben, az Állatvédő Egyesület Borgnergassei kirakatában egy kitömött újfundlandi kutya üldögél. Egész regény, amiért ilyen díszes helyre került. Amíg élt, Thiss kapitány tulajdona volt s a kapitányt minden útjára elkísérte. Ezeken az utakon számtalanszor mentette ki gazdáját a csavargó banditák kezéből. Egyszer a kapitány feleségét farkasok támadták meg s csak a kutya bátorságának köszönhette menekülését.

A matrózok szinte rajongtak a kutyáért. Nem is csoda. 11 matróz köszöni életét neki, akik nélküle a hullámok áldozatai lettek volna.

Legutolsó életmentése Bécsben történt. Egy kis kutyus fuldoklott kimerülten a Dunában. Már-már elmerült, mikor az öreg újfundlandi odaért s szárazra cipelte a fuldoklót.

Öreg korára a bécsi állatmenhelyre került, ahol nagy szeretettel gondozták, míg ki nem mult.

SZEKESZTŐI ÜZENETEK

K. I. 558. Pápa. Versed még nem üti meg a nyomdafesték mértékét — de ha olvasol sokat és törekszel, fogsz jókat is írni. Csak ne veszítsd el a kedvedet. — **Bajor. 33.** Irásaid — sajnos — nem ütik meg a M. Cs. mértékét. Igyekezz sokat és rendszeresen olvasni s azután próbálkozz irással. Különben a magyarság ügyét szolgálni elsősorban nem tollal kell, hanem öntudatos, jó munkával azon a helyen, ahová az élet állitott. Lelkiatya iránti kérésednek igyekezünk rövidesen megfelelni. — **M. J. 666. Bares.** Irásaid részben teljesen elvesztették időszerűségüket, másrészt nem elég általános érdekűek. A M. Cs. lehetőleg kerüli a csapatvonatkozású — úgynevezett helyi érdekű — cikkeket. Azonkívül kissé középiskolás dolgozatizű. Olvass sokat jó magyar és külföldi írókat s azután próbáld újra kézbe fogni a tollat. — **Sadi.** Kivételesen válaszol lapodra a M. Cs., mert névtelen levelekre általában nem válaszolunk. Áruld el, hogy ki vagy, mi vagy, mert a szerkesztőnek minden munkatársát ismernie kell. Az is érdekel, hány éves vagy. Versedet elnyelte a papírkosár. — **Tanya T.** Szavalókórusod jön. 1-es számú versedet is eltettük, de az csak tavasz felé számíthat nyomdafestékre. 2-es számú versed süllyesztőbe ment, nem egészen felel meg a M. Cs.-t olvasó fiútömeg értelmi fokának. — **P. Gy.** Novellaszerű megemlékezésedet nem tudjuk leközölni, részben mert egyes részei homályosak, másrészt mivel a lapot nagyon sok szülő is olvassa, nem lenne megnyugtató számukra, különösen, ha víz mellé megy táborba cserkészfiuk s furcsa fogalmaik lennének a „biztonságos” fürdésről. — **Jankó Konrád, Körmend.** Nagyon örülünk, hogy tetszik a M. Cs. Igazad van, mert ennél szebb lapot nem találsz, csak ajánld szorgalmasan mindenkinek, nem cserkészeknek is. — **Tóth Károly.** Multkori pályázat beérkezett, elfogadtuk.

N. K., Kisvárda (287. cscs.). A M. Cs.-nek — az új nyomdai eljárás mellett — nagyon sok fényképre (és rajzra) van szüksége. Ha nehézséget nem okoz, akkor a negatívot is küldheted, de teljesen megfelel a szép, tiszta (s lehetőleg fényes) fekete másolat. A képméret nem számít. — **Ifj. H. K., Bp.** (412. cscs.) Az 1000 pengős rejtvény szelvényét levelezőlapon küldd. A cserkész takarékos, még két levelezőlap ára telt volna ki a fölöslegesen felhasznált bélyegből. — **Lápossy Géza, Albertfalva.** Lehet egy borítékban több szelvényt is beküldeni, sőt több barátodéval együtt is küldheted. IX. törvény. — **B. L., Király u.** Verse nem felel meg a lap nivójának. Nem közölhetjük.

MAGYAR KISFIU

Apródok, farkaskölykök és kiscserkészek lapja. — A szerkesztést irányitja: Éri Emil országos kisfiu-vezetőtiszt.

Az apród bátor

Egy kedves kis apródtól kaptam levelet. Azt írja benne, hogy ő már bátor gyermek, mert be mer menni este a sötét szobába.

Ugy volt — írja a levélben, — hogy anyukám megkért:

— Fiacskám, hozd ki a papucsom.

Én hősiesen elindultam a hálószoba felé. Kinyitottam az ajtót és mikor láttam a sűrű sötétséget, valami borzongás futott rajtam végig, remegni kezdtem, elhagyott a nagy bátorság. Vissza szerettem volna fordulni, de eszembe jutott, hogy anyukám kinevet majd és gyáva emberkének nevez. Összeszedtem minden bátorságomat és egy lépést tettem előre. Ebben a pillanatban recsegést hallottam. Már láttam is, amint lassan nyílt a szekrényajtó és egy fekete alak jött felém. Erre hamar vissza szaladtam. Kint megálltam és a nyitott ajtón néztem vissza a szobába. A recsegés megszűnt. Azt gondoltam — hátha képzelődöm és lábujjhegyen vissza mentem, most már valamivel bátrabban. Már-már ott voltam a papucsnál, mikor a homályban úgy láttam, hogy egy fehér lepedővel letakart túlvilági szörny ül az ágy melletti széken. Borzasztóan megijedtem. Ugy szálltam ki a szobából, mint a nyílvessző. Meg se álltam volna, ha anyukámba nem ütközöm, aki azért jött, mert már megsokallta a várakozást.

— Hová rohansz, fiam?

— Jaj, anyukám, va-va-valami csu-csu-csuda van benn a szobában — mondtam nagy rémülettel.

Anyuka arcán mosolyt láttam, amint kezem megfogva vitt a szörny felé.

— Melyik az a csuda?

— Ez, ez — mutattam a szörnyre még mindig félve és remegve.

— Fogd meg ezt a csudát! Hadd lássam, hogy bátor fiú vagy.

Hirtelen nagy bátorság fogott el. Azt gondoltam, hogy anyukával majd csak elbánunk vele. Becsuktam a szemem és lesz, ami lesz — feléje nyúltam elszántan. Kendőhöz ért a kezem. Alatta valami puhát éreztem, mintha mozgott volna, már azt hittem, elvesztem!

Ebben a pillanatban világos lett a szoba. Anyuka felcsavarta a villanyt. Kinyitottam a szememet és — nagyon szégyeltem magamat.

A széken fehér kendővel letakart, kivasalt ruha volt.

Ezután már minden este bemegyek a sötét szobába.

Már nem félek. Tegnap este is mintha láttam volna valamit, de nem törődtem vele. Bementem! Nem volt ott senki.

— Az apród bátor!

Imre-bá.

NAPI JÓTETTEK

Egy kisfiú naplójában ezeket a jótetteket olvastam:

1. Megosztottam a tízóraimat egy iskolatársammal, mert szegény és nem hozhat magával ennivalót.

2. Adtam egy pár használt kesztyűt a kondás fiának, hogy ne fázzon a keze, amikor a moslékot viszi a disznóknak a hideg vederben.

3. Kifogtam vagy 15 egeret a spájzból, mert az ennivalót mindig megdézsmálták.

4. A kórházban feküdtem, igen fájt a lábam, de nem jajgattam, mert akkor a többiek nem tudtak volna aludni a teremben.

5. Meglátogattam beteg iskolatársaimat a kórházban.

6. Pénzt tettem az uzsonnapénzemből a templom perselyébe.

7. Régi játékaimat egy szegény pajtásomnak adtam.

8. Két haragos *elsőst* kibékítettem.

9. Édesanyámnak neve napjára vettem egy „Anyák naptára" c. könyvet.

Még sok más szép jótettet is olvastam ebben a kedves kis noteszben, de ezek voltak benne a legérdekesebbek. Az egyik napon ezt írta az én jó kis apródtestvérkém a naplójába: „Ma nem tettem semmi jót, de holnap kipótolom". Ennek nagyon megörültem.

Gyuszi ácsi

MINDEN CSERKÉSZ

SCHMOLL PASTÁT

HASZNÁL

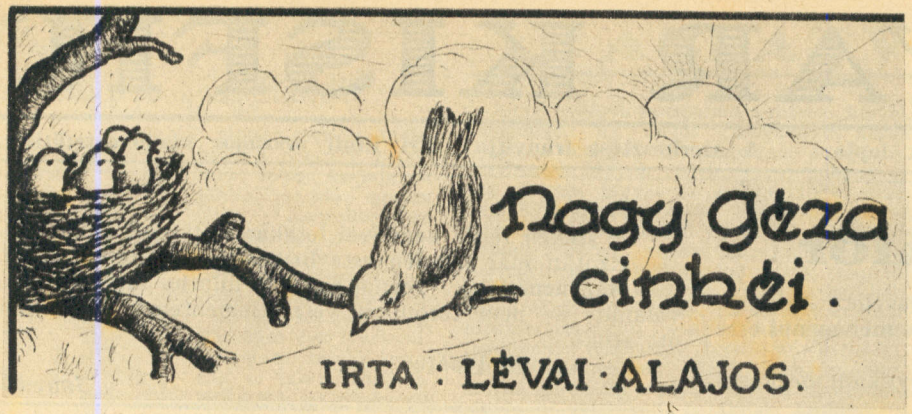
MAGYAR GYÁRTMÁNY!

NEMZETES JÁTÉK

— Legjobb, ha egy törzs játssza. Van egy „király", aki egy papírosra fölírja minden játékosnak a választott nevét. Mindenkinek ugyanis egy nemzetnek a nevét kell választania (pl. magyar, angol, német, török, stb.). Ezután készítenek egy kis lyukat, amelybe egy jó stukklabdát helyeznek. A labda körül körben a játszók úgy állnak fel, hogy mindegyik lehajolva jobb kezét a labda fölött mintegy 20—30 cm.-re tartja. Ha a király szólítja az egyik nemzetet, annak a labdát kézbe kell venni és meg kell dobni a többiek közül azt, akit akar. A többiek persze elszaladnak. Ha a szólított talált, akkor az kap egy rossz pontot, akit eltalált, ha pedig nem talált, akkor ő kap egy pontot. Ha a kiszólított helyett más fogja meg a labdát (idegen kéz), akkor az kap egy rossz pontot, aki megfogta a labdát és ezáltal akadályozza a kiszólított nemzetet a dobásban. Ha valakinek 6 rossz pontja van, az kiáll, amíg még valakinek lesz ugyancsak 6 pontja. Ekkor az először 6 pontot elért fiút „kivégzi" az, aki másodszor kapott 6 pontot. A kivégzés úgy történik, hogy a kivégzendőt egy fal mellé állítják, a kivégző pedig előtte tíz lépésre áll föl. A kivégzendőnek nem szabad elszaladnia a kivégzéskor, de félrehajolnia, vagy egy lépést jobbra és balra tenni igen. Ha talált a kivégző, akkor a másik kiesett, ha nem, akkor helyet cserélnek és most ő lesz a kivégzendő. A kivégzést a király vezényli ilymódon: „Egy, kettő, csin-bum, tü-zelj!" A játék addig tart, míg valamennyien ki nem esnek. Aki legutoljára marad bent, az lesz a király a következő játéknál. Pótlólag megjegyzem még, hogy a dobónak, amikor szólítják, a labdával legföljebb 3 lépést szabad megtenni.

Szabó Bendegúz.

Csak Szent Lukács Gyógyfürdő tölt Kristályvizet!

Nagy Géza cinkéi.

IRTA: LÉVAI ALAJOS.

Nagy Géza dühösen ment haza az iskolából.

Az a „bolond, álszent" Keresztes Feri bosszantotta fel annyira, hogy még az ebéd sem ízlett neki. Pedig eddig Feri volt a legjobb barátja. Most aztán vége a barátságnak.

A baj tulajdonképpen már akkor kezdődött, amikor Feri „apród" lett, Géza pedig nem. Ámbár nem Gézán múlott a dolog — mert ő jelentkezett. Hanem a parancsnok úr nem volt megelégedve egynémely dolgokkal a viselkedés és bizonyítvány körül.

Ez ugyan még nem lett volna olyan nagy baj. Talált magának Géza szórakozást eleget. Legfeljebb kissé befelé irígykedett, amikor Feri díszbe öltözve apród-szerre ment — de azért oda se neki!

A baj nagyobbik forrása ott volt, hogy Keresztes Feri néhány apródszer után olyan „álszent" lett, mint a „sült hal!"

Hiába hívta Géza a malomcsurgóhoz (oda, ahol a nagy tábla van, hogy „fürödni veszélyes és tilos"). Feri nem ment. Hiába kínálta neki a papától elcsent két cigaretta közül az egyiket, Feri nem fogadta el. Hiába hívta kukoricát sütni Horváthék pajtájába. Feri nem ment. (Pedig milyen jó móka történt ott is! Majdnem kigyulladt a pajta... Horváth bácsi most is keresi a csirkefogókat, akik föl akarták gyujtani a házát. De hát Gézáék ügyesebbek voltak. Őket nem lehet olyan könnyűszerrel elcsípni!)

És nem csak hogy nem vett részt Feri az ilyen jó kalandokban, hanem még prédikálni is neki állt — amit Géza ki nem állhatott.

Igaz is! Eddig Feri is velük együtt csinált mindent s most olyan nagyra van avval, hogy apród! Előttük akarja a jó gyereket játszani? Nem elég, ha a tanító úr előtt vág olyan szent ábrázatot?

No és a mai eset? Ez felülmúl minden eddigit! Nemrégiben még együtt jártak Ferivel a Harasztosba fészket szedni. Alig pár hete, hogy együtt szemeltek ki két cinkefészket a nádasi vágás mellett. Akkor voltak egész picikék a fiókák. Egyik fészekben négy, a másikban három. Akkor elhatározták, hogy amint egy kicsit megnőnek a madárkák, kiszedik őket.

Most már itt volna az idő, mert rövidesen szárnyra kapnak s aztán bottal üthetik a nyomukat.

Géza délelőtt szólt is Ferinek, hogy délután menjenek ki és hozzák el a zsákmányt. Hát az a szamár nem megbicsakolta magát! Hogy ő nem megy. Ők az apród csapatban megalakították a madárvédő osztályt s nemcsak hogy nem bántják a madarakat, hanem meg is védik őket. És még rá akarta beszélni Gézát is, hogy ne bántsa a cinkéket. Sőt! Még meg is fenyegette, hogy jelenti a tanító úrnak. „Mert a madárvédőknek kötelességük megakadályozni a fészkek kirablását."

Hát ilyen a jó barát? Már árulkodni is akar?

Gézát elfutotta a méreg. Ha nem jött volna arra éppen a Babarczy tanító úr, verekedés is lett volna a dologból. Már pedig hiába apród a Feri, ő húzta volna a rövidebbet.

Igy hát Géza magábafojtotta a mérgét s elhatározta, hogy most már azért sem kegyelmez a cinkéknek...

* * *

A nádasi vágás két cinkecsaládja nem is sejtette a közeledő veszedelmet. Az öregek vídáman ugráltak a hatalmas fákon s nyakon csípve egy-egy bogarat, vitték a már jól megtollasodott kicsinyeknek.

Pedig, ha sejtették volna, hogy milyen közel a végzet, talán rég elhordták és eldugták volna fiacskáikat a rabló kezek elől.

Nagy Géza közeledett a vágáson. Dühe még most sem lohadt le.

Mikor a két fészket meglátta, valami vad öröm fogta el. Hol vannak hát a híres madárvédő apródok? Ezeket a cinkéket ugyan meg nem védheti senki.

Pár pillanat mulva fenn is volt a fán. Ugy mászott, mint a macska.

Mikor belepillantott a fészekbe, felkacagott. Három már-már anyányi cinke pislogott félénken a rémre. Egymás után markolta meg őket s be a kabát alá.

Leérve a fáról, becsomagolta őket a sapkájába s letette a fa alá. Aztán gyerünk a másik fészekhez. Abban négy fióka van.

A fáramászás itt sem volt akadály s a rabló már-már a második fészek felé nyúlt...

...De van Valaki, aki megvédi a madarakat is s aki nem engedi, hogy az ő tudta nélkül egy kis fűszál is elpusztuljon. S az a Valaki adott annyi bátorságot a fenyegetett fészek két öreg cinkéjének, hogy a kis fészket megvédjék.

...Amint a rabló már kinyújtotta kezét a fiókák után, a két öreg cinke vad csipogással Géza arcába csapott.

Géza önkéntelenül a szeméhez kapott. A következő pillanatban szédülten hullott a mélységbe.

* * *

De milyen jó az Isten! Nemcsak a madárkát óvja — vigyázz még a vétkezőre is.

Géza nagy rántásra tért magához. Aztán érzi, hogy a hátán lassan végigszakad a kabát s pár pillanat múlva a földön ül.

Kissé szédülten nyitja ki a szemét. A fölötte lévő ágon néhány kabátfoszlányt lenget a szellő.

Feljebb pedig, a csúcs felé immár újra nyugodt a kis fészek.

Géza pár pillanatig még kábultan töpreng. Mint távoli árnyék, jelenik meg képzeletében az édesanyja. Megrázkódik. Hirtelen gondol egyet...

Megkeresi a fa tövében a sapkát s a három rémült cinkét újra a kabátjába dugja. Fára mászni kevesen tudnak a fiúk közül olyan jól, mint ő. Egykettőre újra a fán van s óvatosan visszarakja a három madárkát az üres fészekbe.

* * *

Még csak annyit: a mult télen találkoztam Gézával. Két másik apróddal ment kifelé a nádasi vágásba.

Ennivalót vitt a cinkéinek.

Ne érezzék szegénykék annyira a tél keménységét.

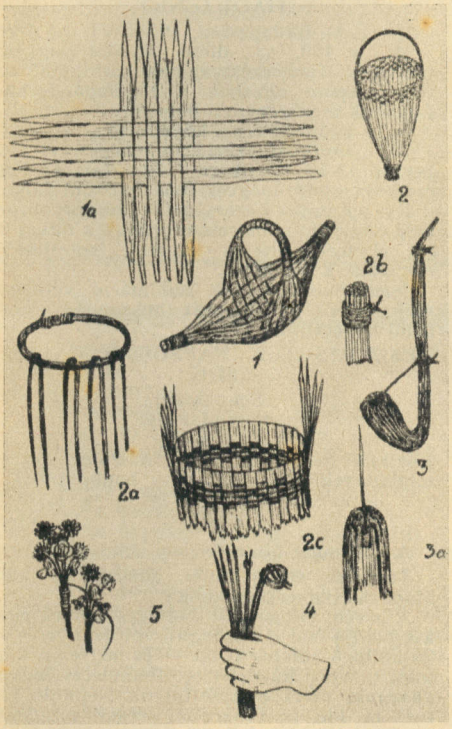
Mit készíthetünk fűből, szalmaszálból, vagy háncsból

Ha kirándulunk, gyakran találunk egyenesszálú, szép széles füveket. Vajjon lehet-e ezekből valami jó játékszert csinálni ?

De lehet ám !

Keressünk hét-nyolc széles és hosszú egyforma fűszálat, szalmaszálat vagy sást. Egyformára vágjuk le. Most megint keressünk ugyanilyen hét-nyolc füvet s fűzzük keresztül az előbbieken, mint az 1a. mutatja. Összekötjük a végét és szép fület fonunk rá. (1.)

A másik kosárkát még könnyebben megcsinálhatjuk. (2.) Egy erős, hengeres fűszálból karikát kötünk. Erre keresztbehajtott erős, hosszú fűszálakat teszünk sűrűn egymás mellé. (2 a) Alul erősen összekötjük fűszállal (2 b) és felül színes szalmaszállal, vagy szép füvel mintát fűzünk bele. (2. c.) A füléhez kiszabadítunk jó néhány szálat, befonjuk fűszállal és kész a kosár.

Pipázni akartok ? Pipát is csinálhatunk. Nagyon könnyű és nagyon mutatós. (3.) Egy csomó fűszálat összekötünk úgy, mint az előbbi kosárnál. (3 a.) Visszahajtjuk a fűszálakat, hogy a kötés ne lássék, de egyet középen kihagyunk, amelyik szép egyenesen fog fölfelé állni. A pipa fejét lazán összekötjük meghajlítjuk és a szárat egy hosszú vékony fűszállal szorosan végigcsavarjuk. Hogy egyenesen álljon a pipaszár, tehetünk bele egyenes vékony gallyacskát. A középen fölfelé álló fűszálat kössük a szárhoz, akkor nem fog a pipa feje lehajolni. Ezen a pipán époly vígan pöfékelhettek, mint János bácsi az istálló ajtajában.

Ha valamit nem tudtok biztosan, szedjetek egy csomó fűszálat, fogjátok össze középen és kössetek össze egyszerű csomóval kettőt-kettőt. (4.) Fordítsátok meg és a másik végével is cselekedjétek ugyanazt. Ha készen van és eleresztitek, megmondja az igazat. Ugyanis, ha egy kört képeznek az összekötött fűszálak, akkor nektek van igazatok.

Koszorút kötni is megtanulhattok, csak arra vigyázzatok, hogy a virágokat kis csokrokba kössétek össze pamut- vagy háncsszállal, sohasem cérnával, mert az elvágja a virágok szárát. (5.)

Szahi.

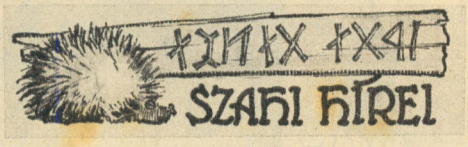

FARKASKÖLYÖK-DAL

Fütyörészve dolgozom tilalárom,
Leckém vígan tanulom tilalárom.

Mert ha kész a feladatom :
Könyveimet sutba dobom,
Sapkámat fejembe csapom,
Örömömben nagyot ugrom,
Édesanyám' megcsókolom,
Erdőt-mezőt benyargalom,
S nincsen nálam boldogabb a világon.

Irta : Kiscipész

A Bik farkasok közül sokan voltak itthon nyáron. Minden csütörtökön és vasárnap jártak kirándulni s kedden tartották a szereket. Megsúgom, de el ne áruljátok, titokban megtanultak HOKY-zni. Érdekes játék, de a szabályait csak ezután fogom megtanulni, mert még nem gondoltam, hogy farkaskölyköknek is szükségük lesz rá. Kimentem egyszer a játszótérre, hogy megtanuljam tőlük, de olyan kegyetlen porfelhőt vertek, hogy bizony én nem láttam semmit. Ugy látszik, ez is egyik alapszabálya a HOKY-nak. Igyekeztem is legalább a bundámat megmenteni a lábuk alól.

De nemcsak ők játszottak ilyen előkelő játékot, hanem a **Szent Bernát farkaskölykök is.** Ők tenniszeztek. Külön, *bérelt* pályájuk volt s ott *igazi* tenniszrakettel ütötték a labdát. Dénes atya volt a mesterük. De ezt is csak messziről nézhettem, mert oly boszorkányos gyorsan mozgott kezük-lábuk — és a kezükben az a félelmetes tenniszütő, hogy féltettem tőle tüskéim épségét.

A 430-as Szent Mihály farkasfalkában vezényszó hallatszik :

— Vigyázz ! Sapkát lábhoz ! Imához !

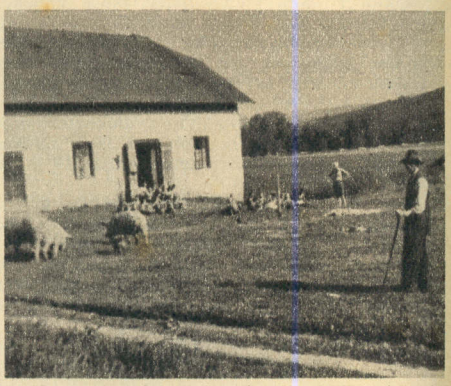
Erre Huncutszó nagy lendülettel kiugrik a körből s szalad az egyik fa felé. Mindenki csodálkozva néz utána. Hát ezt ugyan mi lelte ? Erzsi néni utána szól :

— Hová szaladsz ?

— A sapkámért ! Azt tetszett mondani, hogy „sapkát lábhoz", az enyém pedig itt van a fára akasztva ! — Ezzel fogja sapkáját s szalad vissza a megbontott díszkörbe.

Felsőgödön voltam látogatóban a Szent György-falkánál.

Éppen háromnapos kirándulásra indultak s mingyárt én is velük mentem. Most néhány képben számolok be tapasztalataimról.

Nagyszerű kunyhót sikerült találnunk szállásnak.

Teleraktuk szalmával. Milyen nagyszerű volt rajta ugrálni, bukfencezni.

Aztán három napon keresztül folyt a gyöngyélet. Persze, nemcsak játszottak a fiúk, hanem komoly munkát is végeztek. Például hagymát, krumplit tisztítottak.

Volt is könnyezés a hagymától.

A játékokat a helybeli gyerekek előkelő serege nézte végig. A fiúk nagyon kérték Akelát, hogy őket is vegye be a falkába. Akela meg is ígérte, csak a két kisleány búsult, hogy ők nem csaphatnak fel farkaskölyöknek. Szegények!

Légfegyvereket, gáz- és riasztópisztolyokat jutányos áron szállít : **Knébl F.** puskaműves Budapest, Baross-u. 17

ŐSZI NAGY SZER

Október 14-én vidám napsütésben ünnepeltek a budai Marcibányi téren az I. és X. kerületi farkaskölykök. 44 falka 852 farkaskölyke jelent meg. A rengeteg papa-mama-testvér-ismerős serege, mely együtt örült a sok kis lurkóval, megszámlálhatatlan volt.

A falkák már 10 óra után gyülekeztek, mert az őszi szer előtt bonyolódott le a Farkasüvöltés (farkaskölyökvezetők lapja) IV-ik játékversenye.

Délelőtt és a délután nagy része, a versenyekkel és a szer szenzációjának az élő, „valódi" Szahinak csodálatával telt el. A kis sündisznó nagy láda fenekén húzódott meg a tér közepén. Állandó őrség vigyázott rá, hogy agyon ne szeresse vagy etesse valaki. Szahi egyébként a Maugli farkasfalka felfedezése, kik egy kirándulás alkalmával találták s elhozták a Szahi című farkaskölyöklap szerkesztőségébe, s most hetenként más-más farkaskölyöknél lakik. Nagyon szereti a tejet és rózsaszín kis nyelvével hihetetlen mennyiséget tud belőle elfogyasztani. A csokoládét és a füstölthúst sem veti meg. De legkedvesebb eledele a savanyúcukor.

Délután 4 órakor kezdődött az őszi szer, melynek fénypontja a Vezérfarkas meséje, a hatoslabda bajnokság döntője, meg a díjkiosztás volt. Ugy izgult a vidám nép, akár egy osztrák-magyar mérkőzés közönsége.

Marczibányi-tér

A verseny áldozata

Céldobóverseny

A verseny eredménye:

1. Történelmi verseny: Beérkezett 62 dolgozat. I. Nyulánkfarkas a Gabona István falkából. II. Derüsmosoly a Táltos falkából. III. Élesszem a Szent Vince falkából.

2. Játékbemutató: 1. Gabona István falka II. Anonymusz I. falka. III. Szélvész falka.

3. Énekverseny: I. Ezüstfarkas falka. II. Szent Vince falka. III. Órangyal falka.

4. Sportverseny: I. Szent Vince falka, II. Bakony II. falka. III. Szent Szív falka.

5. Hatoslabda bajnokság: I. Bakony I. falka. II. Anonymusz falka. III. Bakony II. falka.

Este 6 órakor ért véget a Szent Ferenc tiszteletére rendezett nagy szer. Utána esni kezdett az eső, megjöttek a csúnya ködös őszi napok. Mintha a jó Isten a természet dalosának kis követőit különös kegyelmében tartaná, mindig ily csodaszerű időváltozást hoz a tavaszi és őszi ünnepségekre. **Balu.**

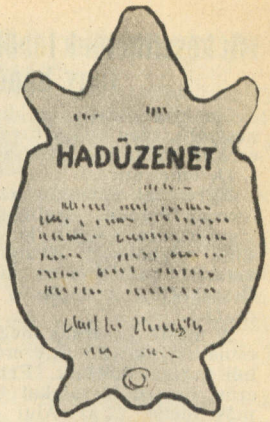
Verseny, amelyben minden farkaskölyök legyőzhetetlen. *(Beller L. felv.)*

Pillanatfelvétel: gesztenyecélbadobás

Kitört a háború a kiscserkészek és a farkaskölykök között!

Vérfagyasztó mérkőzés dönti el a háború és béke sorsát.

Már a múlt hónapban kapta a Napsugár farkasfalka a következő felhívást.

In nomine Dei!

HADÜZENET.

Kelt Budapesten, 1934. VI. hó 7-én.

Mi, a 199. sz. dicső Madách-cserkészcsapatok Kiscserkészrajának hadügyminisztere, népem nevében a Napsugár-farkasfalkának megüzenem a háborút.

Ok a hadüzenetre a következő:

1934, ezerkilencszázharmincnégy évi május hó 13-án, tizenharmadikán tartott Kiscserkésznapon megvertetek hatoslabdában.

Ily hatalmas bátorságot e Sárgolyóbison még emberfia nem vett magának s mivel Ti ezt el merészeltétek követni, legteljesebb elégtételt követelünk.

Jelen hadüzenetnek tudomásul vételéről való értesítést 24, azaz huszonnégy órán belül követeljük.

RESZKESSETEK NAPSUGÁR FARKASOK!

Saly Ödön,
hadügyminiszter
s. k.

Kőszeghi Ferenc,
miniszterelnök
s. k.

Bodronyi László,
hadügyi titkár
s. k.

P. H.

A Napsugár-falka felelete a következő:

Tisztelet és becsülés adassék a 199. Madách-Kiscserkészeknek!

A harcot elfogadjuk. Hűséges népünk már két holdja feni élesre legerősebb fegyverét — 28 csillogó hófehér fogát — és hegyesíti karmait a nagy küzdelemre. Becsületes harcot akarunk, ezért mozgósítottuk Népünk Véneit is, kik jó tanáccsal, bölcs mindentudással állnak a falka fiatal és erős farkasai mellett.

Tehát kiástuk a harci bárdot. Megfujta Hati (az őserdők ura — a hatalmas Fehér Elefánt) a csatatülköt. A falkatanács határozatának megfelelően várunk benneteket a Marcibányi nevű ismeretlen őslakóról elnevezett rétre a tizedik holdfordulás 14. napfordulásának delelőjén, ha ugyan el mertek jönni.

A Reszketés lévén nálunk a legnagyobb szégyen jele, azért azt visszautasítjuk! Csak Sir Khán reszket, ha Maugli a szeme közé néz. Mi a Szabad Farkasok Népének Napsugár-falkája ilyesmit nem ismerünk.

Boldogtalanok! Elhamarkodott lépésre szántátok magatokat. Még visszaléphettek, mi hajlandók vagyunk megbocsájtani merészségteket.

Tedd, ami tőled telik!

Erősszív, Szendenézés, Szelidszív, Hosszúarc, Sebesnyíl, Erősakarat, a Falka Vénei.

Látta: *Akela.*

P. H.

A Magyar Cserkészszövetség Hivatalos Lapja.
Előfizetési ára egy évre 2 pengő, amely egyszerre küldendő be. Egyes szám ára 20 fillér.
Csekkszámla: 31.428.
Szerkesztőség és kiadóhivatal: Budapest, V, Nagy Sándor utca 6. Cserkészház.
Szerkesztésért és kiadásért felelős:
KOSCH BÉLA dr.
Kiadja a Magyar Cserkészszövetség.

Amit minden fényképezőnek jó tudni

Tükörfényes képek készítése nem nagy művészet. Sokszor megbámultuk a szép fényes másolatokat, melyeket a fotóüzlet szállított drága pénzen. A fényes felület kissé keményebbé teszi a képet, gyengébb felvételen némileg segít, különösen ha alexponált volt. A Magyar Cserkész vagy más lapok is jobban fel tudják használni. Fényezni persze csak „fényes" (Glänzend, Glossy) jelzésű papírokat lehet. Kellék: egy *tökéletes csiszolású* jó tükör, vagy üveglap. (Fémlapok is kaphatók, persze jó drágán!) Gondosan lemossuk, letöröljük, azután tiszta alkohollal is lemossuk. Igen fontos, hogy kézzel már hozzá ne érjünk! Átdörzsöljük federweiss-sel és a pár percig beáztatott másolatokat az így előkészített üveglapra egyenként rányomjuk. Az alászorult kis légbuborékokat ronggyal vagy gumihengerrel igen gondosan ki kell nyomni és csak azután tesszük félre az egészet száradni.

Ne helyezzük a lapot túlközel a kályhához, hanem keressünk valami egyenletesebb hőmérsékletű helyet. A másolatok rövidebb-hosszabb idő után (nyáron kb. 2 óra) maguktól is leesnek vagy könnyen lehúzhatók. Eleinte bizony ráragadhatnak és lehúzáskor elszakadnak, főként ha a tisztítást alkohollal nem végeztük el eléggé lelkiismeretesen, vagy izzadt kézzel a tükörhöz értünk. Ha pedig foltosak, úgy valószínűleg a légbuborékokat nem nyomogattuk ki mind. Ezért a tükörfényesítést elrontott, vagy kevésbé értékes kis másolatokkal kezdjük és csak akkor térjünk át a jókra, mikor elegendő gyakorlatunk van. Egy-két kísérlet után már büszkén mutathatjuk tükörfényes képeinket a csapatban!

Filmek érzékenysége, DIN. A filmek, lemezek vásárlásához új fogalmat kell megtanulnunk. A fényképezésnél igen fontos adat a film érzékenysége. Érzékenyebb anyagot használva rövidebb ideig, érzéketlenebbnél hosszabb ideig kell exponálnunk. A jó anyag eltűr ugyan kisebb tévedéseket, de a kép jósága a helyes exponálástól függ. Az érzékenységet eddig leginkább Scheiner-fokokban fejezték ki. A csomagoláson olvashattuk, hogy a film érzékenysége 15, 21, vagy pl. 25 Sch.-fok. A nagyobb szám nagyobb érzékenységet jelent és pedig a 23 Scheineres lemez ép kétszer érzékenyebb, mint a 19 Scheineres lemez. Tehát ha az előbbinél adott esetben $^1/_{50}$ mp.-et exponáltunk, az utóbbinál $^1/_{25}$ mp. lesz a helyes. Minden 4 fok emelkedés az érzékenység kétszeresét jelenti. Rájöttek azonban, hogy ez az egység nem jó és a feltüntetett érzékenység nem mindig felel meg a valóságnak. Ezért a német gyárak egy új jelölést vezettek be. Hosszú volna elmondani, hogy miért lesz ez jobb, mint az előde, az egyik legfontosabb eredmény azonban az, hogy az új egységekben megadott érzékenység mindig pontosan ellenőrizhető és így a gyárak nem írhatnak akármilyen magas számokat gyártmányaikra, hogy ezzel a vevőket félrevezethessék. Az új egység neve DIN, jelölése kissé furcsa, amennyiben mindig egy törtet írunk, melynek a nevezőjében 10 van, pl $^{13}/_{10}$ DIN fok. Itt is a nagyobb szám jelent nagyobb érzékenységet és pedig mindig $^3/_{10}$ fok emelkedés kétszeres érzékenységet jelent. Így a $^{10}/_{10}$ DIN érzékenységű film fele olyan érzékeny, mint amelyiken $^{13}/_{10}$ DIN áll. A Scheiner-fokokat nem lehet átszámítani DIN-fokokra, vagy fordítva, mint a pengőket márkákra, vagy fontokat kilogramokra, mert a DIN és Scheiner két teljesen különböző módon meghatározott és lemért mennyiség. Aki nagyon hozzá van szokva a régi jelöléshez, valamelyest azért tájékozódhat úgy, ha a DIN fokoknál a nevezőt, 10-et hozzáadja a számlálóhoz és az így nyert szám megmutatja, hogy kb. hány Scheineres a film. Pl egy $^{11}/_{10}$ érzékenységű film körülbelül 11+10=21 Scheineres filmnek felel meg. Az új jelölést már az összes német gyártmányú filmeken láthatjuk. A többi nemzetek még nem fogadták el.

Kunfalvi.

Magyar Cserkészszövetség Gazdasági Hivatalában beszerezhető könyvek jegyzéke:

A mi törvényünk ..... —.20
Bilderspiele 3.50
Csapatmenetrend ..... —.50
Cserkészvezetők képesítési, megbizatási és igazolási szabályzata. 10×16 cm. 48 oldal ..... —.30
Cserkészruházati szabályzat. 1931. 10×16 cm. 30 oldal .. —.60
Führer ..... 3.—
Gyakorlati szabályzat. 1928. 10×16 cm. 70 oldal ..... —.60
Jamboree beszámoló ..... —.80
Jamboree Magyar Cserkész, számonként ..... —.20
Jamboree Magyar Cserkész, zöld, vagy sárga vászonkötésben, teljes sorozat ..... 5.—
Kiképzési szabályzat. 1932. 10×16 cm. 32 oldal ..... —.50
Különpróba szabályzat. 10×17 cm. 48 oldal ..... —.50
Magyar Cserkészszövetség fegyelmi bíróságának szervezési és eljárási szabályzatai. 1930. 10×16 cm. ..... —.60
Magyar Cserkészszövetség legutóbbi évei 1.50
Nézem az eget. 10 cserkésznóta ..... —.04
The World Jamboree 1929 ..... 10.—
Repülés. 12×15 cm. 72 oldal ..... 1.—
Sippenführer 2.80
Spielhandbuch 1 ..... 3.—
Spielhandbuch 2 ..... 2.50
Spielhandbuch 3 ..... 3.—
Spielhandbuch 4 ..... 3.—
Spielhandbuch 6 ..... 3.—
Táborozási szabályzat. 10×16 cm. 48 oldal ..... —.60
Táborvezetés ..... —.50
Táborozási menetrend ..... —.50
Vadászösvényen 1.20
Almássy: **S. O. S.,** komoly jelenet ..... —.20
Bánlaki—Hesz—Sztrilich: **Játékoskönyv.** 12×15 cm. 120 o, 1.20
Bárdos: **101 magyar népdal.** 10.5×15 cm. 96 oldal 1.50
Dr. Báthory József: **Cserkészszellem a vizen.** 11×15 cm. 48 oldal ..... —.50
Baden Powel: **A boldogulás ösvényein.** 15×21 cm. 244 oldal 4.—
Dr. Borka: **A nadrág. Cserkésztréfa** ..... —.20
Dr. Borka: **Göre Gábor a cserkészelőadáson.** Cserkésztréfa —.20
Bődy: **A magyar zászló, címerek, szentkorona és koronázási jelvények** .11.5×16 cm. 60 oldal ..... —.80
Dénes Tibor dr.: **Cserkészapródvezető.** 11×15 cm. 26 oldal —.30
Erzbrucker—Sztrilich: **Vizicserkészet.** 12×15 cm. 120 oldal 1.20
Erzbrucker Aladár: **Erdő mellett nem jó lakni** ..... —.20
v. Faragó: **Cserkészapródkönyv.** 11×15 cm. 130 oldal ... 1.20
v. Faragó: **Kisfiú és a cserkészet.** 12×15 cm. 130 oldal 1.40
v. Faragó: **Ősök öröksége.** 15×21 cm. 100 oldal 2.40
v. Faragó: **Az öregcserkészet útjain.** 16×21 cm. 251 oldal ..... 3.—
Faragó: **Jó munkát** ..... —.50
Fodor: **Magyarország földrajza.** 10×14 cm. 48 oldal ..... —.40
Gerritsen Vilmos: **Farkaskölyök-próbák.** 12.5×17 cm. 63 oldal ..... —.80
Gerritsen Vilmos: **Farkaskölykök könyve.** 12.5×17 cm. 110 oldal ..... 1.—
Haranghy: **Robinson unokái.** fűzve, Györgyfy rajzaival. 160 old., 15×21 cm. 1.50
Harangi—Bellamy: **Betörő a csapdában.** Cserkésztréfa ... —.20
Harangi—Boddigton: **Különös éjszaka.** Cserkész-színdarab —.20
Hermann (Temesy): **Kopenhágai Jamboree.** 120 oldal, 100 kép 2.40
Hunyadi: **Tábori szakácskönyv.** 12×16 cm. 112 oldal 1.50
Jánossy: **Famunkák** I. II. 11×15 cm. 144 oldal..... —.60
Krisz Ferenc: **Kerékpározás.** 12×15 cm. 110 oldal ..... 1.—
Karácsony S.: **Regőskáté.** 12×14.5 cm. 80 oldal ..... —.60
Kosch: **Cserkészúton Angliában.** 17×24 cm. 140 oldal .. 2.20
Koszter atya: **Pszichofutballisták.** 12×18 cm., 140 old. ... 2.20
Koszter atya: **Mesélnek a kulisszák.** 12×15 cm. 111 oldal 1.20
Lisztai: **Jamboree főzési receptek** ..... —.60
Dr. Major: **Az őrs megteremtése** ..... 1.—
Dr. Major: **Az őrs élete** ..... 1.—
Mócsy—Sztrilich: **Első segélynyujtás kiskátéja.** 11×15 cm. 24 oldal ..... —.20
Radványi Kálmán: **Színdarabok.** 11×15 cm. 64 oldal .... —.60
Radványi Kálmán: **Napsugár leventék.** 11.5×15 cm. 44 oldal 1.20
Radványi Kálmán: **Booz mezején,** karácsonyi jelenet ... —.20
Radványi Kálmán: **Dugó Jani Angliában.** Cserkésztréfa —.20
Radványi: **Jamboree Album** ..... 5.—
R. E. Philipús: **Az őrsi rendszer és a tíz törvény** ..... 1.—
Öveges: **Időjóslás és időhatározás.** 11×15 cm. 96 oldal —.90
Seton E. T. **Két kis vadóc.** (Temesy Gy. fordításában.) A szerző rajzaival. 126 oldal, 16×19 cm. 2.70
Seton E. T.: **Erdőlakók.** 160 oldal, 125 rajzzal. Díszkötésben. 16×19 cm. 2.70
Seton E. T.: **Rolf.** (Temesy Gy. fordításában.) 130 oldal. Díszes kötésben 2.20
Sík és Zsembery: **Nemzeti nagytábor emlékkönyve.** 17×24 cm. 2.40
Sík: **Magyar Cserkészvezetők könyve** I. kötet, III. kiadás.. 2.40
Sík: **Magyar fiú szavalókönyve,** az előadói különpróba anyaga. 15×22 cm. 370 oldal ..... 6.—
Simó: **Vízrendészeti ismeretek.** 11.5×15 cm. 40 oldal .... —.40
Schrank: **A mafekingi hős.** Komoly jelenet ..... —.20
Sztrilich: **Táborozási könyv.** 11.5×15 cm. 240 oldal ..... 2.—
Dr. Sztrilich: **A gyakorlati őrsvezető** ..... 1.—
Temesy: **Cserkészkönyv.** VIII. bővített kiadás, 11.5×15 cm. 320 oldal ..... 2.—
Temesy: **Magyarország története.** 11.5×15 cm. 112 oldal 1.—
Temesy: **Élni!** Fáy D. rajzaival 2.70
Temesy: **Győzni!** Fáy D. rajzaival ..... 3.—
Teixler: **Tábortüzi könyv** 2.40
Vezetőtiszti testület: **Gépkezelés.** 11×15 cm. 45 oldal.... —.60
Vezetőtiszti testület: **Hajítás.** 13×15 cm. 21 oldal ..... —.30
Vezetőtiszti testület: **Vitézi tettek.** 12×15 cm. 80 oldal .. 1.—
Vezetőtiszti testület: **Céllövészet.** 11.5×15 cm. 62 oldal.... —.60
Vezetőtiszti testület: **Térképészet.** 12×15 cm. 80 oldal ... —.80
Witwindits: **Csónakok kezelése és javítása.** 11×15 cm. 30 oldal —.30

A könyveket a pénz előzetes beküldése mellett tudjuk csak szállítani. Postatakcsekkszla 31428 és 46310.

Tolnai-nyomda mélynyomása, Budapest.

Hófelhők gomolyognak...

ITT A VÁRVA-VÁRT

SI-AKCIÓ!

A hét év óta mindig pompásan bevált, közismert minőségű, megbízható **síkészlet,** mely egy pár csomó- és repedésmentes kőrisfából készült gerinces turasíből, eredeti Nomád Norma nemzetközileg szabványosított sípofából, Elefsen-feszítőcsattal ellátott varrott dupla krómbőrkötésből, aluminium talplemezzel és egy pár 16 cm.-es krómbőrszíjjazatú nádtányérral és széles bőr markolatszíjjal ellátott síbotból áll, **a teljes síkészlet ára P 12.80**

Felvilágosítást arra, hogy mit jelent a fenti síkészletekben a Nomád Norma nemzetközileg szabványosított sípofa, ezt mindenki megtalálja a Magyar Cserkész idecsatolt **Felszerelési Melléklet-**ében, itt csak azt jegyezzük meg, hogy számunkra ennek a pofának az alkalmazása a fenti árak mellett tetemes áldozatot jelent, azonban lehetetlennek tartottuk, hogy a ballonpneu korszakában mi még keskeny abroncsos járműveket kínálgassunk. A felszerelési melléklet ezenkívül még számos pompás ujdonságot tartalmaz, ami ezentúl az **első cserkészbolt-árakon** lesz hozzáférhető minden cserkésztestvérünk számára.

„Nomád 1935" védjegyű **síkészletünk,** melyet a tavalyi osztatlan elismerést aratott P 29·50-es luxussíkészletünk nyomán hozunk az idén forgalomba. Ez a síkészlet gerinces engadini formájú, norvég módra, barnára pácolt, válogatott kőrisfasi, eredeti Nomád Norma nemzetközileg szabványozott sípofával, valódi „π" védjegyű rúgós feszítőcsattal, krómbőr szíjjazattal, talplemezzel és 16 cm.-es krómbőr szíjjazatu prima nádtányérral, krómbőr markolatszíjjal ellátott mogyorófa síbottal. **A síkészlet ára P 19.80** Igen, ez nem tévedés! Tizenkilenc pengő és nyolcvan fillér! Ez az összeállítás a versenyzők által legáltalánosabban használt felszerelés, melyet a cserkész síversenysport rohamos fejlődésére való tekintettel állítottunk össze olyan áron, hogy azt minden cserkészsíelő pénztárcája elbírja.

„Jamboree 1935" védjegyű **síkészletünk** kifejezetten a legmagasabb igényeket akarja kielégíteni, a legjavából válogatott engadini formájú gerinces, norvég módra barnára pácolt kőrisfasívei, melyen az eredeti Nomád Norma nemzetközileg szabványosított sípofát valódi „π" védjegyű rúgós kábelkötés egészíti ki. A talplemez fekete bakelit, a válogatott remek mogyorófabotok pedig 20 cm.-es csillagfonású nádtányérral és terepugráshoz párnázott bőr botmarkolattal és szélesen ívelt csuklószíjjal vannak ellátva. **A teljes készlet ára** ..... **P 29.80**

CSERKÉSZBOLT

CSAK A CSERKÉSZHÁZBAN

BUDAPEST, V, NAGY SÁNDOR U. 6

VILMOS CSÁSZÁR ÚTON ÚJ MEGÁLLÓ! TELEFÓN *112—34, *187—64